EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.5.2008
KOM(2008) 306 slutlig

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr […]/2008

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013)

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

MOTIVERING

1. MOTIV OCH SYFTE

I kommissionens meddelande ”Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken” av den 20 november 2007 anges det att huvudsyftena är att utvärdera genomförandet av 2003 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken och anpassa reformen för att ytterligare förenkla politiken, utnyttja nya marknadsmöjligheter och reagera på nya utmaningar, såsom klimatförändringar, vattenförvaltning och bioenergi.

Under de senaste månaderna har ett av syftena, det som handlar om att utnyttja nya marknadsmöjligheter, fått en ny dimension i och med att priserna på många jordbruksprodukter har nått exceptionella nivåer. Den stadiga prisökningen under 2006 och första halvåret av 2007 bekräftar de slutsatser som dras i meddelandet från november att all kvarvarande reglering av utbudet inom den gemensamma jordbrukspolitiken (mjölkkvoter och arealuttag) bör avskaffas. Den kombination av faktorer som har lett till denna utveckling och hur EU lämpligast reagerar på detta kommer att behandlas i ett särskilt meddelande från kommissionen.

De huvudsakliga slutsatserna i det meddelande om hälsokontrollen som lades fram i november och bedömde de senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken gäller fortfarande. Reformerna utgjorde en ny fas i förändringsprocessen genom att den största delen av direktstöden frikopplades via systemet med samlat gårdsstöd. Detta skedde 2003 inom sektorerna för jordbruksgrödor, nötkött, fårkött och mejeriprodukter och 2004 inom sektorerna för olivolja, bomull och tobak. Som ett led i reformen 2003 stärktes också landsbygdsutvecklingspolitiken genom större budget och reformen av styrmedlen 2005. Reformprocessen fortsatte med reformer av sektorerna för socker (2006) och för frukt och grönsaker samt vin (2007).

Reformerna avspeglar den markanta kursomläggning som den gemensamma jordbrukspolitiken har genomgått och som har gjort den bättre rustad att nå sina grundläggande mål.

- Producentstödet är i stor utsträckning (90 %) frikopplat från produktionsbesluten, vilket ger EU:s jordbrukare möjlighet att fatta beslut utifrån marknadssignaler och att utgå från sin driftspotential och sina preferenser när de anpassar sig till ändrade ekonomiska förutsättningar. Detta är det effektivaste sättet att ge inkomststöd på.

- Omläggningen från produktstöd – som i allmänhet betraktas som orsaken till tidigare års överskottsproblem – och minskningen av EU:s stödpriser gjorde att EU:s jordbruk närmade sig världsmarknaderna, förbättrade marknadsbalansen och minskade budgetutgifterna för interventionslager och avsättning av överskott.

- Reformprocessen ledde till ökad konkurrenskraft för EU:s jordbruk, vilket gjorde unionen till den största exportören av jordbruksprodukter, huvudsakligen av högvärdiga produkter, trots att EU:s andel av råvarumarknaderna i de flesta fall har minskat. Samtidigt är EU fortsatt världens största importör av jordbruksprodukter och den överlägset största marknaden för utvecklingsländerna.

- Eftersom jordbrukarna för att få produktionsstöd nu måste följa normer för miljö, livsmedelssäkerhet, livsmedelskvalitet och djurskydd genom tvärvillkoren, bidrar den gemensamma jordbrukspolitiken i allt högre grad till att motverka riskerna för miljöförstöring och till att leverera många av de kollektiva nyttigheter som vårt samhälle efterfrågar.

- Den starkare politiken för landsbygdsutveckling stöder skyddet av miljö och landskap och leder till tillväxt, arbetstillfällen och innovation på landsbygden, särskilt i avlägsna områden, avfolkningsbygder och områden som är mycket beroende av jordbruket.

Denna utveckling visar tydligt att den gemensamma jordbrukspolitiken ser helt annorlunda ut idag jämfört med tidigare. I meddelandet ”Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken” hävdas följande: ”För att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna fungera både idag och i framtiden, måste det vara möjligt att bedöma dess styrmedel, pröva om de fungerar som de ska, fastställa vilka anpassningar som krävs för att de uppsatta målen ska nås, och anpassa politiken till nya utmaningar”.

I linje med meddelandet har kommissionen utarbetat lagförslag åtföljda av en konsekvensanalys av hälsokontrollen. Detta har skett utifrån ett brett samråd med berörda parter och bidrag från andra europeiska institutioner.

Lagförslagen avser tre grundförordningar:

– Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare.

– Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden).

– Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Dessa förslag utgör inte någon grundläggande reform, utan är att betrakta som ett bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens framtida utveckling som är förenligt med kommissionens allmänna mål och kraven i fördragen på att gynna en hållbar och marknadsorienterad jordbrukssektor.

2. SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD OCH SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

2.1. Förenkling

Bättre lagstiftning och förenkling är en politisk prioritet för kommissionen under perioden 2004–2009. De viktigaste stegen mot en förenkling av den gemensamma jordbrukspolitiken togs i och med reformen 2003, då huvuddelen av direktstöden till jordbrukarna ersattes av systemet med samlat gårdsstöd, och i och med antagandet av den samlade gemensamma marknadsordningen 2007.

Erfarenheterna visar att systemet med samlat gårdsstöd har bidragit till att minska den administrativa bördan, undvika onödiga offentliga utgifter, förbättra allmänhetens inställning till den gemensamma jordbrukspolitiken och öka jordbrukets konkurrenskraft. Trots detta finns det utrymme för ytterligare förenklingar, särskilt när det gäller tvärvillkor och det befintliga delvis kopplade stödet.

Tvärvillkor

I och med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 infördes kravet på tvärvillkor i systemet med samlat gårdsstöd. Det innebär att stödet betalas ut under förutsättning att lagstiftningen på områdena miljö, livsmedelssäkerhet och djurskydd efterlevs och att jordbruks- och miljöförhållandena på jordbruksföretagen är goda.

Medlemsstaterna har påtalat praktiska problem som uppkommer vid genomförandet av tvärvillkoren och kommissionen blev själv uppmärksam på problemen vid revisionen i samband med avslutandet av räkenskaperna. Detta har föranlett kommissionen att undersöka tvärvillkorens användningsområde för att förenkla och förbättra deras målinriktning. Framför allt avser förslagen stryka vissa bindande krav som inte anses relevanta eller som ligger inom jordbrukarnas ansvarsområde och lägga till andra krav i definitionen av god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden för att bevara miljöfördelarna med arealuttag och lösa problem avseende vattenförvaltning.

Delvis kopplat stöd

Vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 ansåg några medlemsstater att en fullständig frikoppling bl.a. skulle kunna leda till risker för produktionsnedläggning, otillräcklig råvaruförsörjning till bearbetningsindustrin och sociala och miljömässiga problem i områden med få ekonomiska alternativ. Detta var orsaken till att man beslutade att i viss mån behålla det kopplade stödet inom vissa sektorer.

Erfarenheterna visar att frikoppling i allmänhet inte har lett till några dramatiska förändringar i produktionsstrukturen i EU som helhet och att den har fått jordbrukarna att på ett mer hållbart sätt producera det som marknaden efterfrågar. Det bör också poängteras att två parallella system (kopplat och frikopplat stöd) inte heller bidrar till att förenkla arbetet för medlemsstaternas nationella och regionala myndigheter.

Därför föreslås det nu att det resterande kopplade stödet avskaffas och överförs till systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med principerna för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003. Undantag föreslås dock för bidrag för dikor, får och getkött. Medlemsstaterna föreslås i dessa fall få behålla det kopplade stödet (i sin nuvarande form) för att understödja näringsverksamheten i regioner där andra alternativ är få eller helt saknas.

Annan förenkling

I förslaget ingår också andra åtgärder som är inriktade på att förenkla systemet med samlat gårdsstöd ytterligare. Framför allt har användningen av den nationella reserven gjorts mer flexibel, liksom överföringen av stödrättigheter, och möjligheterna har ökat för att ändra stödrättigheter och betalningsdatum. Det föreslås också att arealuttagsrättigheterna ska avskaffas.

2.2. Stegvis införande av ett schablonmässigt frikopplat stöd

Vid reformen 2003 gjordes det frikopplade jordbruksstödet till huvudbeståndsdel i den gemensamma jordbrukspolitiken. Huvudsyftet var att skapa ett system med direktstöd som gav jordbrukarna möjlighet att bli marknadsorienterade och som var så enkelt som möjligt att administrera och förenligt med WTO. Medlemsstaterna fick välja mellan två modeller för genomförandet av systemet: den historiska och den regionala.

– Historisk modell: stödrättigheterna baseras på enskilda jordbrukares historiska referensbelopp.

– Regional modell: schablonmässiga stödrättigheter baseras på de belopp som jordbrukarna i en region har tagit emot under referensperioden.

Enligt nuvarande regler får medlemsstaterna inte ändra sig, när de väl har beslutat vilken modell de ska använda vid genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd. Erfarenheterna visar dock att det är nödvändigt eller önskvärt att göra vissa anpassningar i de nuvarande stödsystemen. Till exempel kommer det i framtiden att bli svårt att rättfärdiga skillnaderna i stödnivåer i samband med genomförandet av den historiska modellen ju längre bakåt i tiden referensperioderna för betalningarna ligger.

Med den regionala modellen får däremot jordbrukarna ett mer rättvist stöd, även om stöden i början måste omfördelas.

Därför har kommissionen föreslagit att medlemsstaterna ska få möjlighet att anpassa sin modell för systemet med samlat gårdsstöd genom att stegvis gå över till mer schablonmässiga stödsatser per stödrättighet och på så sätt göra systemet med samlat gårdsstöd effektivare, ändamålsenligare och enklare. Parallellt med detta innehåller förslagen också en rad åtgärder för förenkling av genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd.

2.3. Förlängning av systemet för enhetlig arealersättning

Systemet för enhetlig arealersättning infördes som en föregångare till systemet för samlat gårdsstöd i de medlemsstater som gick med i EU den 1 maj 2004. Syftet var att underlätta deras anpassning till EU på grund av den särskilda jordbrukssituationen i dessa länder. Systemet för enhetlig arealersättning utarbetades för att underlätta integrationen av EU-10 och EU-2, eftersom deras ekonomiska nivå, generellt och på landsbygden, var mycket olik ekonomin i EU-15.

De medlemsstater som nu tillämpar systemet för enhetlig arealersättning ska 2011 (2012 för Bulgarien och Rumänien) gå över till systemet med samlat gårdsstöd. De bör få möjlighet förlänga systemet för enhetlig arealersättning till 2013. Detta är förenligt med det beslut som fattades för EU-15, eftersom de har möjlighet att ändra genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd och kan välja att gå över till en mer schablonmässig modell.

2.4. Ändring av artikel 69 i förordning (EG) nr 1782/2003

Medlemsstater som tillämpar systemet med samlat gårdsstöd får kvarhålla upp till 10 % av sina nationella budgettak för direktstöd i den berörda sektorn för åtgärder i samband med skydd eller förbättring av miljön eller för kvalitetsförbättring och saluföring av jordbruksprodukter; detta sker på grundval av artikel 69 i förordning (EG) nr 1782/2003 rörande system för direktstöd till jordbrukare.

För att ge medlemsstaterna mer flexibilitet vid hanteringen av de behov som uppkommer till följd av den gemensamma jordbrukspolitikens inriktning, föreslås det att artikel 69 breddas på följande sätt:

– Linjära minskningar som tas från en viss sektor behöver inte längre stanna inom den sektorn.

– Åtgärder som ska avhjälpa nackdelar för jordbrukare i vissa regioner som är specialiserade inom sektorerna mejeri, nötkött och får- och getkött kommer att ingå.

– Det blir möjligt att använda de kvarhållna beloppen för att komplettera rättigheter i områden som omfattas av omstrukturerings- och utvecklingsprogram.

– På vissa villkor ges stöd för riskhanteringsåtgärder, bland annat till system för skördeförsäkringsprogram mot naturkatastrofer och till gemensamma fonder mot djursjukdomar.

– Åtgärder som inte med säkerhet uppfyller villkoren i WTO:s gröna box bör begränsas till 2,5 % av taken.

– Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning får också rätt att tillämpa denna bestämmelse.

2.5. Modulering

Modulering är en sorts budgetöverföring, som innebär att en procentuell minskning görs av direktstöden (pelare I) och att de frigjorda budgetmedlen därefter överförs till åtgärder för landsbygdsutveckling (pelare II).

I samband med reformen 2003 blev det bestämt att obligatorisk modulering skulle införas för alla medlemsstater i EU-15 från och med 2005, då den skulle uppgå till 3 %, varefter den skulle öka till 4 % för 2006 och 5 % för 2007 och därefter. Ett fribelopp på 5 000 euro infördes också. Under detta fribelopp minskas inte direktstödet.

I meddelandet ”Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken” uppmärksammas ett antal nya och alltid aktuella utmaningar för den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom klimatförändringar, riskhantering, bioenergi, vattenförvaltning och biologisk mångfald, och politiken för landsbygdsutveckling utpekas som en möjlighet för att hantera dessa förändringar.

De åtgärder som är tillgängliga inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling erbjuder redan idag olika alternativ för att ta itu med dessa utmaningar och medlemsstaterna har införlivat motsvarande åtgärder i sina landsbygdsutvecklingsprogram för perioden 2007–2013. De första erfarenheterna av utnyttjandet av medlen för landsbygdsutveckling 2007 tyder emellertid på att medlemsstaterna behöver mer medel än de har tillgång till.

För att ge medlemsstaterna möjlighet att tillgodose allt större behov av att klara nya utmaningar med hjälp av landsbygdsutvecklingsåtgärderna, föreslås det att den obligatoriska moduleringen ska öka med 8 % och att en extra progressiv del ska införas som ett led i ett nytt system, som utgår från följande principer:

– Alla nya intäkter från moduleringen stannar i den medlemsstat som genererar dem.

– I EU-15 ökar grundmoduleringen – som omfattar alla stöd på mer än 5 000 euro – från och med 2009 med 2 % om året tills den 2012 når ytterligare 8 % (utöver nuvarande 5 %).

– En progressiv del införs, där stödet minskar stegvis med 3 % och ett nytt system föreslås för den ekonomiska förvaltningen av direktstödet med totala nettotak för varje medlemsstat.

– Tabellen nedan visar den totala modulering i procent som ska tillämpas (befintlig respektive ytterligare).

Tröskelvärden	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
mer än 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

– Även EU-10 kommer från och med 2012 ifråga för modulering, och utgår då från 3 % (istället för 13 %). Bulgarien och Rumänien är undantagna med hänsyn till infasningen av direktstöd.

2.6. Stödgränser

46,6 % av mottagarna av direktstöd i EU-25 tar emot mindre än 500 euro. Bland dessa ingår huvudsakligen små jordbruk. I vissa medlemsstater understiger mottagarnas stöd administrationskostnaden för stödet.

Av förenklingsskäl och för att minska kostnaden för administrationen av direktstöden föreslås det att medlemsstaterna fastställer antingen ett minimibelopp för stödet på 250 euro eller en stödberättigad minimiareal per jordbruksföretag på 1 hektar, eller båda. Särskilda bestämmelser antas emellertid för de medlemsstater vars jordbrukssektor huvudsakligen består av mycket små jordbruksföretag.

3. DEN SAMLADE GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

3.1. Mekanismer för marknadsintervention

Efter analyser har kommissionen kommit fram till att kontrollen av utbudet på marknaden inte bör bromsa EU-jordbrukarnas förmåga att reagera på marknadssignaler, utan istället bör göras om till ett säkerhetsnät. Därför föreslås det att gällande bestämmelser om offentlig intervention bör förenklas och harmoniseras genom ett utvidgat anbudsförfarande.

Inom spannmålssektorn föreslås det att intervention införs för brödvete, medan samma modell som för majs (minskning av det kvantitativa taket till noll) kommer att tillämpas för foderspannmål. För durumvete föreslås det med hänsyn till aktuella och förväntade marknadsförhållanden att interventionen avskaffas. Av samma anledningar föreslås det också att interventionen för ris och griskött avskaffas. Anbudsförfaranden kommer också att tillämpas för smör och skummjölkspulver.

3.2. Avskaffade arealuttag

Mot bakgrund av marknadsutsikterna och genomförandet av systemet med samlat gårdsstöd föreslås det att arealuttag inte längre ska användas för att reglera utbudet. Genom förslagen om tvärvillkor och landsbygdsutveckling ges medlemsstaterna emellertid lämpliga redskap för att säkerställa att de miljöfördelar som nu är kopplade till arealuttag kan bevaras.

3.3. Övergång till helt upphävda mjölkkvoter

1984 infördes kvoter till följd av överproduktionen. Den nuvarande marknadsutvecklingen pekar på att de villkor som låg till grund för att mjölkkvoterna infördes 1984 inte längre råder. Eftersom mjölkkvoterna löper ut 2015, bör sektorn med hjälp av gradvisa övergångsåtgärder förberedas på en marknad utan kvoter. För att möjliggöra en mjuklandning för mjölksektorn när kvoterna upphävs, föreslås en stegvis årlig ökning.

I allmänhet väntas det att utfasningen av mjölkkvoterna kommer att leda till produktionsökningar, prissänkningar och ökad konkurrenskraft för sektorn. Vissa regioner, framför allt (men inte uteslutande) bergsområden, väntas emellertid få svårigheter att upprätthålla en minsta produktionsnivå. De problemen kan hanteras med hjälp av särskilda åtgärder i enlighet med artikel 68 i förordningen om system för direktstöd.

3.4. Särskilt stöd till mejerisektorn

Det föreslås att stödet ska avskaffas för dels privat lagring av ost, dels avsättning av smör som används i konditorivaror och glass och för direkt konsumtion. Dessa stöd är inte längre nödvändiga för att stödja marknaden och bör därför slopas.

För stödåtgärder för andra produkter – såsom stöd för privat lagring av smör, skummjölkspulver avsett som foder och kaseinproduktion, för vilka ett obligatoriskt stöd föreskrivs i nu gällande bestämmelser – föreslås det att kommissionen ska få befogenhet att avgöra när marknadssituationen kräver att stödåtgärder vidtas.

3.5. Andra stödsystem

Det föreslås att en rad små stödsystem ska frikopplas och införlivas i systemet med samlat gårdsstöd för att öka konkurrenskraften och förenkla reglerna. För hampa, proteingrödor och nötter kan övergången till systemet med samlat gårdsstöd ske utan övergångsperiod. För ris, torkat foder, stärkelsepotatis och långa linfibrer föreslås en övergångsperiod innan stöden frikopplas helt, för att jordbrukarna och bearbetningsindustrin ska få hjälp att gradvis anpassa sig till det nya stödsystemet. Mot bakgrund av den nuvarande mycket stora efterfrågan på bioenergi föreslås det också att stödsystemet för energigrödor avskaffas.

4. NYA UTMANINGAR OCH POLITIKEN FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

Eftersom taket för den gemensamma jordbrukspolitikens totala budget ligger fast till och med 2013, kan ytterligare medel för landsbygdsutveckling endast tillgängliggöras genom ökad obligatorisk modulering.

De ytterligare medlen behövs till ökade insatser inom ramen för EU:s prioriteringar på områdena klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald.

- Klimat och energi har kommit högst upp på dagordningen nu när EU går i spetsen för att bygga upp en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp. I mars 2007 godkände EU:s stats- och regeringschefer kommissionens förslag om att minska koldioxidutsläppen med minst 20 % till 2020 (30 % om man kan enas om globala mål) och att fastställa ett bindande mål på 20 % för användandet av förnybara energikällor, varav 10 % av förbrukningen av bensin och diesel ska täckas av biobränsle. Jordbruk och skogsbruk kan spela en viktig roll som leverantörer av råvaror till produktionen av bioenergi, för kolupptagning och för ytterligare minskning av utsläppen av växthusgaser.

- EU:s mål på vattenområdet fastställs i ramdirektivet för vatten, som kommer att genomföras fullt ut under perioden 2010–2012. Jordbruket och skogsbruket spelar i egenskap av storförbrukare av vatten och vattenresurser en viktig roll i arbetet med att uppnå en hållbar vattenförvaltning både kvantitativt och kvalitativt. Vattenförvaltning kommer att utgöra en allt större del av anpassningsstrategin för att hantera redan oundvikliga klimatförändringar.

- Medlemsstaterna har åtagit sig att få minskningen av den biologiska mångfalden att avstanna till 2010, men det blir allt mindre troligt att detta mål kommer att nås. En stor del av den biologiska mångfalden i Europa är beroende av jordbruket och skogsbruket och insatserna för att skydda den biologiska mångfalden måste intensifieras, särskilt mot bakgrund av klimatförändringarnas negativa effekter och den ökande efterfrågan på vatten.

Medlemsstaterna uppmuntras att utnyttja de extra medel som står till förfogande under perioden 2010–2013 och att anpassa sina strategier och program därefter. Framför allt kan investeringsstödet under axel 1 inriktas på maskiner och utrustning som kräver mindre energi, vatten och andra insatsvaror och på produktion av (råvaror till) förnybar energi som ska användas på eller utanför jordbruksanläggningen. Under axel 2 kan miljövänliga jordbruksåtgärder och skogsbruksåtgärder särskilt användas för att bevara den biologiska mångfalden, förvalta vattenresurser och mildra klimatförändringar. Under axlarna 3 och 4 kan stöd beviljas lokala projekt för förnybar energi.

I detta sammanhang kommer sjunde ramprogrammet att bidra till att hantera de nya utmaningarna, stödja innovationer inom jordbruket och bidra till en målinriktad politik.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Sedan reformen 2003 har den gemensamma jordbrukspolitiken en inbyggd mekanism för finansiell disciplin, som tillämpas från och med budgetåret 2007 och som hindrar att de förväntade utgifterna överstiger det finansiella taket för marknadsutgifter och direktstöd. Förslaget ändrar inte de principer som fastställdes i och med reformen 2003 om tillämpningen av denna mekanism, ändrade vid anslutningen av EU-12. Den största delen av stöden inom den gemensamma jordbrukspolitiken omfattar nu fasta stöd och marknadsutsikterna har förbättrats avsevärt sedan 2003. Därför är nu risken för att finansiell disciplin kommer att tillgripas (dvs. en minskning av direktstödet) mindre än väntat.

Förslagen om modulering i samband med systemet med samlat gårdsstöd och landsbygdsutveckling har per definition ingen påverkan på EU:s budget, eftersom det rör sig om en enkel obligatorisk överföring från första till andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken. För medlemsstaternas budget kan ökad modulering leda till ökade utgifter till följd av den medfinansiering som krävs i samband med stöd till landsbygdsutveckling. Det betyder att några medlemsstater har möjlighet att gå tillbaka till de (högre) nationella utgifter som var planerade innan beslut fattades om budgetramen 2007–2013. När vissa åtgärder förs över till systemet med samlat gårdsstöd kan det få måttliga finansiella konsekvenser för EU:s budget, men de flesta av överföringarna är budgetneutrala.

Den senaste tidens ökade världsmarknadspriser har lett till en klar förbättring av marknadsutsikterna i förhållande till de förväntningar som rådde när man fattade beslut om 2003 års reform. Reformen av interventionsordningen för majs har sedan dess löst en del av de problem som tidigare väntades på spannmålsmarknaden, och genom de förslag som nu lagts fram om intervention för spannmål har situationen förbättrats ytterligare. Några extrautgifter väntas mot slutet av den nuvarande bugetplanen, men de är relativt små. Inom mejerisektorn beror följderna snarare på när utgifterna uppkommer (före eller efter 2013).

När mjölkkvoterna löper ut kommer pressen på smör att öka oavsett vilket alternativ som väljs. Det föreliggande förslaget är, på grund av den gradvisa avvecklingen av kvoterna, generellt sett mer fördelaktigt, inte bara för sektorn utan också för den gemensamma jordbrukspolitikens utveckling på lång sikt. Det kan dock inte uteslutas att behov uppkommer för vissa begränsade extrautgifter för export av smör. Om så blir fallet beror på ännu okända faktorer (avtalet om utvecklingsagendan från Doha, utvecklingen på världsmarknaden). Därför innehåller detta förslag en klausul om översyn 2012, så att utvecklingen på marknaderna för mejeriprodukter kan utvärderas för att fastställa om ytterligare åtgärder krävs för att undvika att budgeten ökar. Vissa besparingar väntas till följd av att några befintliga åtgärder avskaffas. Den mest betydande konsekvens som mjuklandningen av mjölkkvoterna har på budgeten är dock inkomstförlusten till följd av den väntade sänkningen av mjölkavgiften.

2008/0103 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36, 37 och 299.2,

med beaktande av anslutningsakten för Grekland, särskilt punkt 6 i protokoll nr 4 om bomull[1],

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[4],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[5], och

av följande skäl:

(1) Genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001[6] har gjort det tydligt att vissa delar av stödmekanismen behöver anpassas. Framför allt bör frikopplingen av direktstödet utvidgas och systemet med samlat gårdsstöd förenklas. Det bör också noteras att förordning (EG) nr 1782/2003 har genomgått genomgripande ändringar sedan den trädde i kraft. Mot bakgrund av denna utveckling och av tydlighetsskäl bör den upphävas och ersättas med en ny förordning.

(2) I förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs det att jordbrukare som inte uppfyller vissa krav på områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd, miljö och djurskydd ska

---

1 EGT L 291, 19.11.1979, s. 174. Protokollet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1050/2001 (EGT L 148, 1.6.2001, s. 1).
2 EUT C [...], [...], s. [...].
3 EUT C [...], [...], s. [...].
4 EUT C [...], [...], s. [...].
5 EUT C [...], [...], s. [...].
6 EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom (lägg till referens om vin).

omfattas av minskningar eller uteslutningar från direktstöd. Dessa tvärvillkor utgör en integrerad del av gemenskapens direktstöd och bör därför bibehållas. Erfarenheten visar emellertid att ett antal av de krav som ingår i tvärvillkoren inte är tillräckligt relevanta för jordbruksverksamheten eller jordbruksmarken, eller snarare rör de nationella myndigheterna än jordbrukarna. Tvärvillkorens tillämpningsområde bör därför anpassas.

(3) För att undvika att jordbruksmark läggs ned och för att säkerställa att den hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, fastställs i förordning (EG) nr 1782/2003 en gemenskapsram inom vilken medlemsstaterna ska anta normer med hänsyn till de berörda arealernas särskilda kännetecken, däribland markförhållanden, klimatförhållanden, nuvarande brukningssystem (markanvändning, växtföljd, brukningsmetoder) och jordbrukets struktur. Avskaffandet av obligatoriska arealuttag inom systemet med samlat gårdsstöd kan i vissa fall ha negativa konsekvenser för miljön, särskilt för vissa inslag i landskapet. Därför bör de befintliga gemenskapsbestämmelser förstärkas som syftar till att i tillämpliga fall skydda angivna inslag i landskapet.

(4) Vattenskydd och vattenförvaltning i samband med jordbruksverksamhet har blivit ett allt större problem i vissa områden. Därför bör också befintliga gemenskapsramar för goda jordbruks- och miljövillkor förstärkas i syfte att skydda vattnet mot föroreningar och avrinning och förvalta vattenförbrukningen.

(5) Eftersom permanent betesmark har positiva miljöeffekter bör åtgärder vidtas för att främja bevarandet av befintlig permanent betesmark och undvika en storskalig omvandling till åkermark.

(6) För att uppnå en bättre balans mellan de politiska verktyg som avser att främja ett hållbart jordbruk och de som avser att främja landsbygdsutveckling införs genom förordning (EG) nr 1782/2003 ett system för obligatorisk progressiv minskning av direktstöden (*modulering*). Detta system bör bibehållas men inte tillämpas på stöd på upp till 5 000 euro.

(7) Besparingarna som görs genom den moduleringsmekanism som införs genom förordning (EG) nr 1782/2003 används för att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling. Sedan den förordningen antogs har jordbrukssektorn ställts inför ett antal nya och krävande utmaningar, såsom klimatförändringarna, bioenergins ökande betydelse, behovet av bättre vattenförvaltning och effektivare skydd av den biologiska mångfalden. Europeiska gemenskapen har i egenskap av part i Kyotoprotokollet[7] ålagts att anpassa sin politik av klimathänsyn. Till följd av allvarliga problem med vattenbrist och torka, bör vattenförvaltningsfrågor dessutom behandlas ytterligare[8]. Det är en stor utmaning att skydda den biologiska mångfalden. Visserligen har betydande framsteg gjorts, men ytterligare ansträngningar krävs om Europeiska gemenskapens mål för den biologiska mångfalden 2010 ska nås[9]. Gemenskapen bekräftar att dessa nya utmaningar bör hanteras inom ramen för dess politikområden. Ett lämpligt redskap på jordbruksområdet är de program för landsbygdsutveckling som har antagits i enlighet med rådets förordning (EG) nr

---

7 Rådets beslut 2002/358/EG (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

8 Rådets slutsatser, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

9 Rådets slutsatser, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)[10]. För att ge medlemsstaterna möjlighet att se över sina program för landsbygdsutveckling i enlighet härmed, utan att behöva inskränka sin pågående verksamhet på andra landsbygdsutvecklingsområden, bör ytterligare medel tillgängliggöras. Budgetplanen för 2007–2013 tillhandahåller emellertid inte de finansiella medel som är nödvändiga för att förstärka gemenskapens landsbygdsutvecklingspolitik i den utsträckning krävs. Under dessa omständigheter bör en stor del av de medel som krävs tillhandahållas genom en gradvis ökad minskning av direktstöden genom modulering.

(8) Fördelningen av det direkta inkomststödet mellan jordbrukarna kännetecknas av att en stor del av stödet tilldelas ett ganska begränsat antal större mottagare. Det är tydligt att större stödmottagare inte behöver få lika stort stöd per enhet för att syftet med inkomststödet ska uppnås. Förmågan att anpassa sig gör det dessutom lättare för större stödmottagare att vara verksamma med lägre stöd per enhet. Det förefaller därför rimligt att jordbrukare som tar emot stora stödbelopp ger ett särskilt bidrag till finansieringen av de landsbygdsutvecklingsåtgärder som ska hantera de nya utmaningarna. Därför bör en mekanism införas som innebär en större minskning av de högsta bidragen och där behållningen används för att klara de nya utmaningarna inom ramen för landsbygdsutveckling. För att säkerställa att denna mekanism är proportionell bör de ytterligare minskningarna öka progressivt med de berörda stödbeloppen.

(9) De yttersta randområdenas särskilda geografiska läge liksom deras ökaraktär, ringa storlek och besvärliga terräng- och klimatförhållanden gör situationen extra besvärlig för jordbrukssektorn där. För att mildra dessa svårigheter och begränsningar bör jordbrukarna i de yttersta randområdena beviljas undantag från kravet att tillämpa moduleringsminskningen.

(10) De medlemsstater som valde att tillämpa frivillig modulering måste beakta de ökade andelarna obligatorisk modulering. Rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare[11] bör ändras i enlighet med detta.

(11) De belopp som uppkommer vid tillämpning av de 5 procentenheter som motsvarar moduleringsminskningarna enligt förordning (EG) nr 1782/2003 bör fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med objektiva kriterier. Det är emellertid lämpligt att slå fast att en viss procentandel av beloppen bör stanna kvar i de medlemsstater där de har genererats. Inför de strukturanpassningar som följer av att råginterventionen avskaffas är det lämpligt att föreskriva särskilda åtgärder för vissa rågproducerande regioner, finansierade med en del av de belopp som genereras genom modulering. De belopp som frigörs vid varje eventuell ytterligare moduleringsminskning bör göras tillängliga för de medlemsstater där de genererades.

---

[10] EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2012/2006 (EUT L 384, 29.12.2006, s. 8).

[11] EUT L 95, 5.4.2007, s. 1.

(12) För att underlätta moduleringen, framför allt när det gäller förfarandena för att bevilja direktstöd till jordbrukare, och överföringarna till programmen för landsbygdsutveckling, bör det för varje medlemsstat fastställas nettotak som begränsar de stöd som utgår till jordbrukarna efter moduleringen. Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken[12] bör därför ändras i enlighet med detta.

(13) Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna får direktstöd i enlighet med en infasningsmekanism. För att uppnå den rätta balansen mellan verktyg som är utformade för att främja ett hållbart jordbruk och de som har utformats för att främja landsbygdsutveckling, bör moduleringssystemet inte omfatta jordbrukare i de nya medlemsstaterna förrän nivån på de direktstöd som tillämpas i de medlemsstaterna är lika hög som den nivå som gäller i övriga medlemsstater.

(14) Moduleringen bör inte minska det nettobelopp som utbetalas till en jordbrukare i en ny medlemsstat så mycket att det understiger det belopp som utbetalas till motsvarande jordbrukare i de övriga medlemsstaterna. När sedan moduleringen omfattar jordbrukarna i de nya medlemsstaterna bör minskningssatsen därför begränsas till skillnaden mellan nivån under infasningen och nivån i övriga medlemsstater efter moduleringen. Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna som omfattas av modulering bör inte längre erhålla kompletterande nationellt direktstöd så att det kan undvikas att deras stödnivå överstiger nivån i de andra medlemsstaterna.

(15) För att garantera att de belopp som finansierar den gemensamma jordbrukspolitiken inte överstiger de årliga tak som fastställs i budgetplanen är det lämpligt att tillhandahålla en finansiell mekanism för att, om så behövs, justera direktstöden. En justering av direktstöden bör fastställas när prognoserna pekar på att underrubrik 2, med en säkerhetsmarginal på 300 miljoner euro, kommer att överskridas under ett visst budgetår. Med hänsyn till de nivåer som direktstödet för jordbrukarna i de nya medlemsstaterna kommer att ligga på till följd av infasningen, bör – inom ramen för tillämpningen av infasningsmekanismen på alla direktstöd som beviljas i de nya medlemsstaterna – instrumentet för finansiell disciplin inte tillämpas i de länderna förrän nivån för direktstöd där är minst lika hög som i övriga medlemsstater.

(16) För att hjälpa jordbrukare att uppfylla de normer som gäller för ett modernt, högkvalitativt jordbruk, är det nödvändigt att medlemsstaterna använder ett omfattande system för rådgivning till kommersiella jordbruksföretag. Systemet för jordbruksrådgivning bör hjälpa jordbrukare att bli mer medvetna om sådana materialflöden och processer på gården som berör normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd utan att på något sätt påverka deras skyldighet och ansvar att följa dessa normer.

---

[12] EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1437/2007 (EUT L 322, 7.12.2007, s. 1).

(17) Medlemsstaterna måste, i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1290/2005, vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att de insatser som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) verkligen bedrivs och genomförs korrekt, samt för att förhindra och ingripa mot oegentligheter. Därför ska de använda sig av ett integrerat system för administration och kontroll av direktstöd. För att göra gemenskapsstödet effektivare och för att förbättra kontrollen av det bör medlemsstaterna få tillstånd att använda det integrerade systemet även när gemenskapssystemen inte omfattas av denna förordning.

(18) Huvudbeståndsdelarna i det integrerade systemet för administration och kontroll bör fastställas, framför allt bestämmelserna om en elektronisk databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödansökningar från jordbrukare, ett samordnat kontrollsystem samt, inom systemet med samlat gårdsstöd, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter.

(19) Hantering av små belopp är en betungande uppgift för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. För att undvika onödiga administrativa bördor bör medlemsstaterna inte bevilja direktstöd när stödet skulle bli lägre än gemenskapens genomsnittliga stöd per hektar eller när de stödberättigande arealerna på ett jordbruksföretag omfattar mindre än en hektar. Särskilda bestämmelser bör antas för de medlemsstater vars jordbruksstruktur skiljer sig avsevärt från genomsnittet i gemenskapen. Medlemsstaterna bör ges frihet att välja att genomföra ett av de två kriterierna för att ta hänsyn till särdragen i sina jordbruksekonomiers strukturer. Eftersom särskilda stödrättigheter tilldelades jordbrukare med så kallade jordbruksföretag utan mark är den hektarbaserade tröskeln inte tillämplig. Jordbrukarna bör därför beviljas ett minimibelopp beräknat på grundval av det genomsnittliga stödet.

(20) Erfarenheterna av tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd visar att frikopplat inkomststöd i flera fall har beviljats andra stödmottagare än fysiska personer vars yrkesmässiga verksamhet inte eller endast marginellt utgörs av jordbruksverksamhet. För att förhindra att inkomststöd inom jordbruket tilldelas sådana bolag och säkerställa att gemenskapsstödet uteslutande används för att tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard, bör medlemsstaterna ges befogenhet att inte bevilja sådana bolag direktstöd i enlighet med denna förordning.

(21) De behöriga nationella myndigheterna bör betala ut allt stöd enligt gemenskapens stödsystem i dess helhet till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna tidsperioder. För att göra förvaltningen av direktstöd mer flexibel bör medlemsstaterna få rätt att dela upp stödet i två utbetalningar per år.

(22) I stödsystemen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ingår ett direkt inkomststöd i första hand för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen. Detta syfte är nära förknippat med syftet att bevara landsbygdsområdena. För att undvika felaktig användning av gemenskapens medel bör inga stödutbetalningar göras till jordbrukare som på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd.

(23) För att nå den gemensamma jordbrukspolitikens mål måste gemensamma stödsystem kunna anpassas till ändrade omständigheter, om nödvändigt inom korta tidsfrister. Stödmottagare kan därför inte förlita sig på att stödvillkoren förblir oförändrade, och de bör vara förberedda på en eventuell översyn av systemen, framför allt mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen eller budgetläget.

(24) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 upprättas ett system med samlat gårdsstöd som för samman de olika befintliga stödmekanismerna i ett enda system med frikopplat direktstöd. Erfarenheterna av tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd visar att vissa delar kan förenklas till fördel för både jordbrukare och administration. Eftersom systemet med samlat gårdsstöd nu har genomförts av alla medlemsstater som ålades att göra det, har ett antal bestämmelser som var knutna till dess ursprungliga genomförande blivit föråldrade och de bör därför anpassas. Mot bakgrund av detta har en betydande underanvändning av stödrättigheter upptäckts i vissa fall. För att undvika en sådan situation och för att ta hänsyn till att jordbrukarna redan känner till hur systemet med samlat gårdsstöd fungerar, bör den period som ursprungligen fastställdes för oanvända betalningsrättigheter att återgå till den nationella reserven kortas ned till två år.

(25) Huvuddelarna av systemet med samlat gårdsstöd bör bibehållas. Framför allt bör fastställandet av nationella tak säkerställa att den totala nivån stöd och stödrättigheter inte överskrider rådande budgetmässiga begränsningar. Medlemsstaterna bör också ha en nationell reserv som används för att underlätta för nya jordbrukare att delta i systemet eller för att ta hänsyn till särskilda behov i vissa regioner. Bestämmelser om överföring och användning av stödrättigheter bör fastställas för att undvika spekulativa överföringar och ackumulering av stödrättigheter utan grund i motsvarande jordbruksareal.

(26) Den stegvisa integreringen av nya sektorer i systemet med samlat gårdsstöd gör det nödvändigt att se över definitionen av mark som berättigar till stöd från systemet eller som berättigar till aktivering av stödrättigheter. Bestämmelser bör fastställas för att utesluta stöd för arealer där frukt och grönsaker odlas när medlemsstater har valt att skjuta upp integreringen av denna sektor i systemet med samlat gårdsstöd. Dessutom bör särskilda åtgärder fastställas för hampa för att förhindra att stöd beviljas för olagliga grödor.

(27) Obligatoriska uttag av jordbruksmark infördes för att reglera utbudet. Marknadsutvecklingen inom sektorn för jordbruksgrödor tillsammans med införandet av frikopplat stöd gör att detta instrument inte längre är berättigat och det bör därför avskaffas. Arealuttagsrättigheter i enlighet med artiklarna 53 och 63.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska därför aktiveras för hektar på samma stödvillkor som gäller för alla andra stödrättigheter.

(28) Efter integreringen av det tidigare kopplade marknadsstödet i systemet med samlat gårdsstöd baseras värdet på stödrättigheterna i de medlemsstater som valde en historisk genomförandemodell på den individuella nivån tidigare stöd. Allt eftersom åren går sedan införandet av systemet med samlat gårdsstöd och efter en successiv integrering av ytterligare sektorer i det systemet, blir det allt svårare att motivera avsevärda skillnader i stödnivå endast utifrån tidigare stöd. Av denna anledning bör de medlemsstater som valde en historisk genomförandemodell under vissa villkor tillåtas se över de stödrättigheter de tilldelats i syfte att gå över till schablonberäkning av

enhetsvärdet, samtidigt som de måste se till att de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen och målen med den gemensamma jordbrukspolitiken efterlevs. I detta sammanhang får medlemsstaterna ta hänsyn till de geografiska områdenas särdrag när de fastställer enhetligare värden. Anpassningen av stödrättigheterna bör äga rum under en lämplig övergångsperiod och antalet minskningar bör begränsas för att jordbrukarna ska få möjlighet att så långt möjligt anpassa sig till de ändrade stödnivåerna.

(29) Vid reformen 2003 fick medlemsstaterna möjlighet att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd genom historiskt eller regionalt genomförande. Sedan dess har medlemsstaterna haft möjlighet att bedöma både de ekonomiska och administrativa konsekvenserna av sina val. Medlemsstaterna bör därför få möjlighet att se över sina ursprungliga val mot bakgrund av sina erfarenheter. Av denna anledning bör de medlemsstater som valde den historiska modellen utöver att utjämna värdet på stödrättigheterna också tillåtas att byta till den regionala modellen. Dessutom bör de medlemsstater som valde den regionala modellen ges möjlighet att se över sina beslut på vissa villkor i syfte att schablonberäkna värdet på stödrättigheterna på ett i förväg fastställt sätt, samtidigt som de allmänna principerna för gemenskapslagstiftningen och målen med den gemensamma jordbrukspolitiken efterlevs. Sådana ändringar bör äga rum under en lämplig övergångsperiod och inom ett begränsat intervall minskningar för att jordbrukarna ska få möjlighet att så långt möjligt anpassa sig till de ändrade stödnivåerna.

(30) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 införs ett frikopplat system med samlat gårdsstöd och medlemsstaterna ges möjlighet att utesluta vissa stöd från det systemet. Samtidigt föreskrivs det i artikel 64.3 i den förordningen att alternativen i avdelning III kapitel 5 avsnitten 2 och 3 skulle ses över mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den strukturella utvecklingen. Vid en analys av erfarenheten på området visar det sig att frikoppling ger producenterna flexibilitet när de gör sina val och gör det möjligt för dem att fatta produktionsbeslut utifrån lönsamhet och marknadens reaktioner. Detta gäller särskilt sektorerna för jordbruksgrödor, humle och utsäde samt i viss mån också nötköttssektorn. Därför bör de delvis kopplade stöden inom dessa sektorer integreras i systemet med samlat gårdsstöd. För att gradvis anpassa jordbrukarna i nötköttssektorn till de nya stödordningarna bör en infasning ske av integreringen av det särskilda bidraget för handjur och av slaktbidraget. Eftersom de delvis kopplade stöden inom frukt- och grönsakssektorerna infördes alldeles nyligen och endast som övergångsåtgärder är det inte nödvändigt att se över dem.

(31) För jordbruksekonomierna i vissa regioner är det emellertid nödvändigt att behålla en miniminivå jordbruksproduktion inom sektorerna för am- och dikor och för får- och getkött. Framför allt gäller detta regioner där jordbrukarna saknar andra ekonomiska alternativ. Därför bör medlemsstaterna ha möjlighet att behålla det kopplade stödet på nuvarande nivå eller, för am- och dikor, på en lägre nivå. I detta fall bör särskilda bestämmelser fastställas för efterlevnaden av identifierings- och registreringskraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000[13] och rådets förordning (EG) nr 21/2004[14], framför allt i syfte att säkerställa djurens spårbarhet.

---

13 EUT L 204, 11.8.2000, s. 1.

14 EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.

(32) Medlemsstaterna bör tillåtas använda upp till 10 % av sina tak för att bevilja särskilt stöd i klart definierade fall. Detta stöd bör göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera miljöfrågor och förbättra jordbruksprodukternas kvalitet och saluföringen av dem. Särskilt stöd bör också vara tillgängligt för att mildra konsekvenserna av utfasningen av mjölkkvoterna och frikopplingen av stöd inom särskilt känsliga sektorer. Eftersom det blir allt viktigare med en effektiv riskhantering bör medlemsstaterna ges möjlighet att bidra ekonomiskt till de premier jordbrukarna betalar för skördeförsäkring och till finansiering av ekonomisk kompensation för vissa ekonomiska förluster i samband med djur- eller växtsjukdomar. För att följa gemenskapens internationella åtaganden bör de medel som skulle kunna användas för kopplade stödåtgärder begränsas till en lämplig nivå. De villkor som ska gälla för ekonomiska bidrag till skördeförsäkringar och kompensation i samband med djur- eller växtsjukdomar bör fastställas i enlighet därmed.

(33) Direktstöden inom systemet för samlat gårdsstöd baserades på referensbelopp för de direktstöd som tidigare mottogs eller på regionaliserat stöd per hektar. Jordbrukare i de nya medlemsstaterna erhöll inget direktstöd från gemenskapen och hade inga historiska referenser för kalenderåren 2000, 2001 och 2002. Därför fastställs det i förordning (EG) nr 1782/2003 att systemet med samlat gårdsstöd i de nya medlemsstaterna ska baseras på regionaliserade belopp per hektar. Nu när de nya medlemsstaterna har varit med i gemenskapen i ett antal år, skulle referensperioder kunna användas för dem som ännu inte har gått över till systemet med samlat gårdsstöd. I syfte att underlätta övergången till systemet med samlat gårdsstöd och framför allt för att undvika spekulationer, bör de nya medlemsstaterna vid beräkningen av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd ha rätt att beakta de arealer för vilka historiskt stöd har beviljats inom systemet för enhetlig arealersättning.

(34) Enligt alternativet med regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd bör de nya medlemsstaterna ha möjlighet att anpassa värdet av stödrättigheterna per hektar utifrån objektiva kriterier för att kunna säkerställa likabehandling av jordbrukarna och undvika snedvridningar av marknaden.

(35) De nya medlemsstaterna bör ha samma möjligheter som andra att delvis genomföra systemet med samlat gårdsstöd.

(36) Frikopplingen av direktstödet och införandet av systemet med samlat gårdsstöd var viktiga delar av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. 2003 fanns det dock flera anledningar att behålla det särskilda stödet för ett antal grödor. Erfarenheterna av genomförandet av förordning (EG) nr 1782/2003 tyder tillsammans med marknadsutvecklingen på att stödordningar som 2003 hölls utanför systemet med samlat gårdsstöd nu kan integreras i det systemet för att främja ett mer marknadsorienterat och hållbart jordbruk. Detta gäller framför allt olivoljesektorn, där endast begränsad koppling tillämpades. Det gäller också de kopplade stöden för durumvete, proteingrödor, ris, potatisstärkelse och nötter som har blivit allt mindre effektiva, vilket talar för alternativet med frikopplade stöd. När det gäller lin är det också lämpligt att avskaffa stödet för beredning och att integrera de berörda beloppen i systemet med samlat gårdsstöd. När det gäller ris, torkat foder, potatisstärkelse och lin bör en övergångsperiod tillhandahållas för att övergången till frikopplat stöd ska gå så smidigt som möjligt. Medlemsstaterna bör även fortsättningsvis tillåtas att koppla den nationella delen av stödet för nötter för att dämpa effekterna av frikopplingen.

(37) Till följd av integreringen av nya ordningar i systemet med samlat gårdsstöd, bör det fastställas hur den nya nivån individuellt inkomststöd ska beräknas inom det systemet. När det gäller nötter, potatisstärkelse, lin och torkat foder bör ökningen utgå från det stöd jordbrukarna har tagit emot under senare år. Vid integrering av stöd som hittills varit delvis uteslutna från systemet med samlat gårdsstöd bör medlemsstaterna emellertid få möjlighet att använda de ursprungliga referensperioderna.

(38) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 införs särskilt stöd för energigrödor för att stödja utvecklingen av denna sektor. Det finns inte längre tillräckliga anledningar att bevilja särskilt stöd för energigrödor på grund av den senaste tidens utveckling inom sektorn för bioenergi, och framför allt den stora efterfrågan på sådana produkter på de internationella marknaderna och införandet av bindande mål bioenergins andel av den totala bränsleförbrukningen år 2022.

(39) När bomullssektorn integrerades i systemet med samlat gårdsstöd ansågs det nödvändigt att fortsätta att ha en del av stödet knutet till bomullsodlingen i form av ett grödspecifikt stöd per stödberättigande hektar för att undvika risken för produktionsavbrott i regioner med bomullsproduktion. Detta bör bibehållas i enlighet med målen i protokoll nr 4 om bomull, som åtföljer anslutningsakten för Grekland.

(40) För att mildra effekterna av omstruktureringen i medlemsstater som har beviljats det omstruktureringsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen[15], bör producenter av sockerbetor och sockerrör beviljas stöd under högst fem på varandra följande år.

(41) Jordbrukarna i de nya medlemsstaterna kommer att få direktstöd via en infasningsmekanism; det föreskrivs i anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, samt i anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien.

(42) Dessutom införs genom dessa anslutningsakter en förenklad arealbaserad stödmekanism av övergångskaraktär för beviljande av direktstöd i de nya medlemsstaterna. Huvuddelarna av den mekanismen bör fastställas. Systemet för enhetlig arealersättning har visat sig vara ett effektivt och enkelt system för att bevilja jordbrukarna inkomststöd. För enkelhetens skull är det lämpligt att låta de nya medlemsstaterna fortsätta att tillämpa systemet till och med 2013.

(43) Efter reformen av sektorerna för socker och frukt och grönsaker samt integreringen av dessa i systemet med samlat gårdsstöd bör de medlemsstater som valde att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning nu ges möjlighet att bevilja inkomststöd till odlare av sockerbetor, sockerrör och cikoriarot och till producenter av viss frukt och vissa grönsaker i form av separata stöd. På samma sätt bör dessa medlemsstater tillåtas utbetala separat särskilt stöd på villkor som motsvarar de som gäller för övriga medlemsstater.

---

[15] EUT L 58, 28.2.2006, s. 42. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1261/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 8).

(44) Till följd av infasningen av direktstöden i de nya medlemsstaterna införs genom anslutningsakterna en ram för att möjliggöra för nya medlemsstater att betala ut kompletterande nationella direktstöd. Villkoren för beviljandet av sådant stöd bör fastställas.

(45) Vid medlemsstaternas första fördelning av stödrättigheterna ledde vissa fel till särskilt höga stöd för jordbrukarna. Denna överträdelse måste normalt sett följas upp med ekonomisk korrigering tills överträdelsen har åtgärdats. Eftersom det var ett bra tag sedan den första fördelningen av stödrättigheterna gjordes skulle den nödvändiga korrigeringen leda till oproportionerliga rättsliga och administrativa begränsningar. För att skapa ett entydigt rättsläge vore det därför lämpligt att anpassa fördelningen av de stöden till gällande bestämmelser.

(46) I enlighet med artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 har Spanien, Frankrike och Portugal beslutat att utesluta vissa direktstöd från systemet med samlat gårdsstöd, nämligen direktstöden i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira och Kanarieöarna, och bevilja dem på de villkor som fastställs i avdelning IV i den förordningen. En del av de stöd som föreskrivs i den avdelningen har integrerats fullständigt i systemet för samlat gårdsstöd. Av förenklingsskäl och för att ta hänsyn till de särskilda omständigheter som råder i de yttersta randområdena, förefaller det lämpligt att förvalta sådant stöd inom de stödprogram som upprättas genom förordning (EG) nr 247/2006. Därför bör dessa medel överföras från de nationella taken för direktstöd till det belopp som avses i artikel 23.2 i den förordningen. Förordning (EG) nr 247/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

(47) De bestämmelser i denna förordning som skulle kunna föranleda medlemsstaterna att vidta åtgärder som kan jämställas med statligt stöd, bör, såvida inget annat föreskrivs, uteslutas från tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd. Detta gäller under förutsättning att bestämmelserna i fråga innehåller lämpliga villkor för stödbeviljande eller föreskriver att kommissionen ska fastställa sådana villkor, i syfte att förhindra konkurrensstörningar.

(48) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG[16] av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

(49) Förordning (EG) nr 1782/2003 bör upphävas.

(50) Medlemsstaterna bör ges tillräckligt med tid att genomföra bestämmelserna om ytterligare frikoppling av direktstöd och bestämmelserna om översyn av de beslut som antogs inom ramen för 2003 års reform. Därför bör bestämmelserna i fråga tillämpas från och med 2010. Förordning (EG) nr 1782/2003 bör därför tillämpas under 2009 på de stödordningar som kommer att integreras i systemet med samlat gårdsstöd först från och med 2010.

---

[16] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1
Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs

a) gemensamma bestämmelser om direktstöd,

b) ett inkomststöd för jordbrukare (nedan kallat *systemet med samlat gårdsstöd*),

c) ett förenklat inkomststödsystem av övergångskaraktär för jordbrukare i de nya medlemsstaterna (nedan kallat *systemet för enhetlig arealersättning*),

d) stödsystem för jordbrukare som producerar ris, stärkelsepotatis, bomull, socker, frukt och grönsaker, får- och getkött samt nöt- och kalvkött,

e) ett ramverk som möjliggör för de nya medlemsstaterna att komplettera direktstöden.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning avses med

a) *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars juridiska ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium, enligt artikel 299 i fördraget, och som bedriver jordbruksverksamhet,

b) *jordbruksföretag*: samtliga produktionsenheter som drivs av en jordbrukare och som är belägna i en och samma medlemsstat,

c) *jordbruksverksamhet*: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter, inbegripet skörd, mjölkning, djuruppfödning och djurhållning för animalieproduktion, och verksamhet för att bevara god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 6 i denna förordning,

d) *direktstöd*: ett stöd som beviljas direkt till jordbrukare enligt ett stödsystem som förtecknas i bilaga I till denna förordning,

e) *stöd under ett visst kalenderår* eller *stöd under den representativa perioden*: stöd som har beviljats eller kommer att beviljas för berörda år, inbegripet alla stöd avseende perioder som inleds under det eller de kalenderåren,

f) *jordbruksprodukter*: produkter förtecknade i bilaga I till fördraget, inbegripet bomull, men med undantag av fiskeriprodukter,

g) *nya medlemsstater*: Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien,

h) *jordbruksareal*: den totala areal som upptas av åkermark, permanent betesmark eller permanenta grödor.

Artikel 3 (f.d. 32)
Finansiering av direktstöd

De stödsystem som förtecknas i bilaga I till denna förordning ska finansieras i enlighet med artikel 3.1 c i förordning (EG) nr 1290/2005.

AVDELNING II
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM DIREKTSTÖD

KAPITEL 1
TVÄRVILLKOR

Artikel 4
Grundläggande krav

1. En jordbrukare som får direktstöd ska iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i bilaga II samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs i enlighet med artikel 6

2. Den behöriga nationella myndigheten ska förse jordbrukaren med en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav och över god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som ska iakttas.

Artikel 5
Föreskrivna verksamhetskrav

1. De föreskrivna verksamhetskrav som förtecknas i bilaga II ska fastställas genom gemenskapslagstiftning på områdena

   a) folkhälsa, djurhälsa och växtskydd,

   b) miljö,

   c) djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga II ska tillämpas inom ramen för denna förordning i deras ändrade lydelse och, i fråga om direktiv på det sätt som de genomförts av medlemsstaterna.

Artikel 6

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

1. Medlemsstaterna ska sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell och regional nivå fastställa minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden utifrån den ram som anges i bilaga III, med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.

2. Alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. De nya medlemsstaterna ska se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. Bulgarien och Rumänien ska emellertid se till att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 bibehålls som permanent betesmark.

   I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.

   Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, dock med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

KAPITEL 2
MODULERING OCH FINANSIELL DISCIPLIN

Artikel 7

Modulering

1. Allt direktstöd som under ett visst kalenderår kommer att beviljas en jordbrukare och som överskrider 5 000 euro ska varje år fram till 2012 minskas med följande procentsatser:

   a) 2009: 7 %,

   b) 2010: 9 %,

   c) 2011: 11 %,

   d) 2012: 13 %.

2. Minskningarna i punkt 1 ska öka

   a) med 3 procentenheter för belopp mellan 100 000 och 199 999 euro,

   b) med 6 procentenheter för belopp mellan 200 000 och 299 999 euro,

   c) med 9 procentenheter för belopp på 300 000 euro och därutöver.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla direktstöd som beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, på Azorerna och Madeira, på Kanarieöarna och de Egeiska öarna.

Artikel 8
Nettotak

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska de totala nettobelopp direktstöd som får beviljas i en medlemsstat för ett kalenderår – efter tillämpning av artiklarna 7 och 10 i denna förordning och artikel 1 i förordning (EG) nr 378/2007 – inte överstiga de tak som fastställs i bilaga IV till denna förordning. Vid behov ska medlemsstaterna göra en linjär minskning av direktstöden så att de tak som fastställs i bilaga IV inte överskrids.

2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 se över de tak som fastställs i bilaga IV för att ta hänsyn till

   a) ändringar av de maximibelopp som får beviljas inom ramen för direktstöden,

   b) ändringar av den frivilliga modulering som avses i förordning (EG) nr 378/2007,

   c) strukturella förändringar i jordbruksföretagen.

Artikel 9
Belopp som frigörs till följd av modulering

1. Belopp som frigörs genom tillämpning av minskningarna i artikel 7, i alla medlemsstater utom de nya medlemsstaterna, ska utifrån kriterierna i följande stycken göras tillgängliga som ytterligare gemenskapsstöd för åtgärder inom ramen för de landsbygdsutvecklingsprogram som i enlighet med förordning (EG) nr 1698/2005 finansieras inom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).

2. De belopp som motsvarar minskningen med 5 procentenheter ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 på grundval av följande kriterier:

   a) Jordbruksareal.

   b) Sysselsättning inom jordbruket.

   c) Bruttonationalprodukt (BNP) per capita i köpkraft.

   Alla berörda medlemsstater ska emellertid erhålla minst 80 % av de totala belopp som moduleringen har genererat i respektive medlemsstat.

3. Om andelen råg i genomsnitt översteg 5 % av den totala spannmålsproduktionen i en medlemsstat under perioden 2000–2002 och denna medlemsstats andel av gemenskapens totala rågproduktion översteg 50 % under samma period ska, trots vad som föreskrivs i punkt 2 andra stycket, åtminstone 90 % av de belopp som moduleringen genererar i den berörda medlemsstaten tilldelas den medlemsstaten till och med 2013.

Utan att den möjlighet som föreskrivs i artikel 58 åsidosätts, ska i sådana fall åtminstone 10 % av det belopp som tilldelas den berörda medlemsstaten vara tillgängliga för de åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel i rågproducerande regioner.

I denna punkt avses med *spannmål* de produkter som förtecknas i punkt I i bilaga V.

4. Det återstående beloppet från tillämpningen av artikel 7.1 och de belopp som frigörs vid tillämpningen av artikel 7.2 ska tilldelas de medlemsstater där motsvarande belopp har genererats, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. De ska användas i enlighet med artikel 69.5*a* i förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 10

Särskilda bestämmelser för modulering i de nya medlemsstaterna

1. Artikel 7 ska endast omfatta jordbrukare i en ny medlemsstat under ett visst kalenderår om nivån direktstöd i den medlemsstaten under det året i enlighet med artikel 110 inte underskrider nivån i andra medlemsstater än de nya medlemsstaterna, med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1.

2. Om artikel 7 omfattar jordbrukare i en ny medlemsstat ska den procentsats som är tillämplig i enlighet med artikel 7.1 begränsas till skillnaden mellan nivån på de direktstöd som tillämpas i enlighet med artikel 110 och nivån i andra medlemsstater än de nya medlemsstaterna, med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1.

3. När minskningarna i artikel 7 omfattar jordbrukare i en ny medlemsstat ska inget kompletterande nationellt direktstöd i enlighet med artikel 120 beviljas jordbrukaren i fråga.

4. Om något belopp återstår efter tillämpningen av artikel 7.1 och 7.2 ska det tilldelas den nya medlemsstat där motsvarande belopp har genererats, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. Det ska användas i enlighet med artikel 69.5*a* i förordning (EG) nr 1698/2005.

Artikel 11
Finansiell disciplin

1. En anpassning av direktstöden ska göras när prognoserna för finansieringen av åtgärderna under rubrik 2 i bilaga I till det interinstitutionella avtalet[17] om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning för ett visst budgetår, ökade med de belopp som anges i artiklarna 122 och 123 i denna förordning och före tillämpningen av moduleringen i artiklarna 7 och 10 i denna förordning och artikel 1.1 i förordning (EG) nr 387/2007, tyder på att det årliga taket – med beaktande av en marginal på 300 miljoner euro under det taket – kommer att överskridas.

2. Rådet ska fastställa de anpassningar som avses i punkt 1 senast den 30 juni det kalenderår under vilket anpassningarna ska gälla, på grundval av ett förslag från kommissionen som ska läggas fram senast den 31 mars samma år.

3. Vid tillämpningen av den tabell för höjningar som fastställs i artikel 110 på allt direktstöd som beviljas i de nya medlemsstaterna ska punkt 1 inte tillämpas på de nya medlemsstaterna förrän från och med det kalenderår för vilket den nivå på direktstödet som gäller i de nya medlemsstaterna är minst lika hög som den nivå som då gäller i andra medlemsstater.

KAPITEL 3
JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 12
Jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett system för rådgivning till jordbrukare angående markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat *jordbruksrådgivning*), som ska handhas av en eller flera utsedda myndigheter eller av privata organ.

2. Jordbruksrådgivningen ska omfatta åtminstone föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt kapitel 1.

Artikel 13
Villkor

1. Jordbrukare får delta i jordbruksrådgivningen på frivillig basis.

2. Medlemsstaterna ska ge företräde åt de jordbrukare som får mer än 15 000 euro i direktstöd per år.

[17] EUT C 139, 14.16.2006, s. 1.

Artikel 14

Skyldigheter för godkända privata organ och utsedda myndigheter

Om inte annat föreskrivs i den nationella lagstiftningen om allmänhetens tillgång till handlingar ska medlemsstaterna se till att de privata organ och utsedda myndigheter som avses i artikel 12 inte avslöjar de personuppgifter eller uppgifter om enskilda som de tar del av i samband med rådgivningen och avseende andra personer än den jordbrukare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser, särskilt brottslig verksamhet, som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i gemenskapslagstiftningen eller i den nationella lagstiftningen att informera en offentlig myndighet.

Artikel 15

Översyn

Senast den 31 december 2010 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av jordbruksrådgivningen, vilken vid behov ska åtföljas av lämpliga förslag om att göra rådgivningen obligatorisk.

KAPITEL 4
DET INTEGRERADE SYSTEMET

Artikel 16

Tillämpningsområde

Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem, nedan kallat det *integrerade systemet*.

Det integrerade systemet ska omfatta de stödsystem som förtecknas i bilaga I.

I den utsträckning som krävs ska det även gälla administration och kontroll av de bestämmelser som fastställs i kapitlen 1 och 2.

Artikel 17

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska omfatta

   a) en elektronisk databas,

   b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,

   c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter i enlighet med artikel 20,

   d) stödansökningar,

   e) ett integrerat kontrollsystem,

f) ett enhetligt system för att registrera varje jordbrukare som lämnar in en stödansökan.

2. När artiklarna 55 och 56 i denna förordning tillämpas, ska det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 och rådets förordning (EG) nr 21/2004.

3. I tillämpliga fall får identifieringssystemet för jordbruksskiften omfatta ett geografiskt informationssystem för olivodlingar.

Artikel 18
Elektronisk databas

1. I den elektroniska databasen ska för varje jordbruksföretag de uppgifter registreras som erhållits från stödansökningarna.

Denna databas ska framför allt göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för kalenderåren och/eller regleringsåren från och med år 2000.

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser under förutsättning att dessa, och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter, utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 19
Identifieringssystem för jordbruksskiften

Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska upprättas på grundval av kartor, dokument ur fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, helst inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10000.

Artikel 20
System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter ska utformas på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera stödrättigheter och samköra uppgifter med stödansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

2. Detta system ska göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för åtminstone de tre närmast föregående kalenderåren och/eller regleringsåren.

Artikel 21
Stödansökningar

1. Varje år ska jordbrukaren lämna in en ansökan om direktstöd som i tillämpliga fall innehåller uppgifter om

   a) jordbruksföretagets alla jordbruksskiften och, om medlemsstaten tillämpar artikel 17.3, antalet olivträd och deras läge på skiftet,

   b) antalet stödrättigheter som har anmälts för aktivering och det belopp de uppgår till,

   c) all övrig information som fastställs genom denna förordning eller av den berörda medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna får besluta att en stödansökan endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan som lämnades in föregående år. Medlemsstaterna ska distribuera förtryckta formulär som grundas på de arealer som fastställts föregående år, och de ska tillhandahålla grafiskt material som anger läget för dessa arealer samt, i tillämpliga fall, olivträdens läge.

3. En medlemsstat får besluta att en samlad stödansökan ska omfatta flera av eller alla de stödsystem som förtecknas i bilaga I eller andra stödsystem.

Artikel 22
Kontroll av stödvillkor

1. Medlemsstaterna ska utföra administrativa kontroller av stödansökningarna för att kontrollera att stödvillkoren uppfylls.

2. De administrativa kontrollerna ska kompletteras med kontroller på plats av stödvillkoren. För detta ändamål ska medlemsstaterna upprätta en urvalsplan för jordbruksföretag.

   Medlemsstaterna får använda fjärranalys och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) som hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

3. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för samordningen av de kontroller som föreskrivs i detta kapitel.

   Om medlemsstaten delegerar vissa delar av det arbete som ska utföras enligt detta kapitel till specialiserade organ eller företag, ska den utsedda myndigheten behålla kontrollen över och ansvaret för detta arbete.

Artikel 23

Minskning och uteslutning vid överträdelse av stödvillkoren

1. Om det konstateras att jordbrukaren inte uppfyller de stödvillkor som fastställs i denna förordning, ska hela eller en del av det stöd som har beviljats eller kommer att beviljas, och för vilket stödvillkoren har uppfyllts, omfattas av minskningar och uteslutningar som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2; detta ska dock inte påverka tillämpningen av minskningar och uteslutningar enligt artikel 25.

2. Procentsatserna för minskning ska avpassas med hänsyn till hur allvarlig eller omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de förekommit och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.

Artikel 24

Kontroller av tvärvillkor

1. Medlemsstaterna ska utföra kontroller på plats för att kontrollera om jordbrukarna uppfyller de skyldigheter som anges i kapitel 1.

2. Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att se till att de föreskrivna verksamhetskraven, liksom kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med kapitel I, iakttas.

   Dessa system, framför allt systemet för identifiering och registrering av djur som är upprättat i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000 och förordning (EG) nr 21/2004, ska vara förenliga med det integrerade system som föreskrivs i artikel 28.1 i den här förordningen.

Artikel 25

Minskning eller uteslutning vid överträdelse av bestämmelserna om tvärvillkor

1. Om föreskrivna verksamhetskrav eller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden inte iakttas vid någon tidpunkt under ett givet kalenderår (nedan kallat *kalenderåret i fråga)* och det beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den jordbrukare som lämnade in stödansökan avseende kalenderåret i fråga, ska det sammanlagda beloppet av direktstöd som beviljas den jordbrukaren, efter tillämpning av artiklarna 7, 10 och 11, minskas eller dras in i enlighet med de närmare föreskrifter som anges i artikel 26.

   Första stycket ska också tillämpas när överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den person som antingen överlät jordbruksmarken eller som den överläts till.

   I detta stycke avses med *överläts* varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

2. Minskningar eller uteslutningar enligt punkt 1 ska tillämpas endast om överträdelsen avser

a) en jordbruksverksamhet, eller

b) jordbruksarealen på jordbruksföretaget.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och i enlighet med villkoren i de närmare föreskrifter som avses i artikel 26.1 får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller uteslutning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på stöd i enlighet med artikel 51.1 i förordning (EG) nr 1698/2005.

Om en medlemsstat beslutar att använda den möjlighet som ges i första stycket ska den behöriga myndigheten nästkommande år vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Jordbrukaren ska underrättas om de överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.

Artikel 26

Närmare föreskrifter för minskning och uteslutning vid överträdelser av bestämmelserna om tvärvillkor

1. Närmare föreskrifter för minskningar och uteslutningar enligt artikel 25 ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. I detta sammanhang ska hänsyn tas till hur allvarliga eller omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de förekommit samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.

2. Vid försummelse ska procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % eller, vid upprepade överträdelser, 15 %.

I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa någon minskning när en överträdelse betraktas som mindre mot bakgrund av dess allvar, omfattning och varaktighet. Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid inte betraktas som mindre.

Om jordbrukaren inte vidtar omedelbara åtgärder för att hejda den konstaterade överträdelsen, ska den behöriga myndigheten göra vad som krävs, i tillämpliga fall begränsat till en administrativ kontroll, för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Jordbrukaren ska underrättas om de mindre överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.

3. Vid avsiktliga överträdelser ska procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 %, och får gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda beloppet minskningar eller uteslutningar under ett kalenderår ska inte i något fall överskrida det sammanlagda belopp som avses i artikel 25.1.

Artikel 27

Belopp som frigörs till följd av överträdelser av tvärvillkor

De belopp som frigörs genom tillämpning av minskningar och uteslutningar vid överträdelser i förhållande till kapitel 1 ska krediteras Europeiska garantifonden för jordbruket. Medlemsstaterna får behålla 25 % av dessa belopp.

Artikel 28

Förenlighet med det integrerade systemet

1. Vid tillämpning av de stödsystem som förtecknas i bilaga VI ska medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som används för dessa system är förenliga med det integrerade systemet avseende

   a) den elektroniska databasen,

   b) systemen för identifiering av jordbruksskiften,

   c) administrativa kontroller.

   Därför ska dessa system utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas mellan dem.

2. Medlemsstaterna får, för tillämpning av gemenskapens eller egna stödsystem utöver dem som förtecknas i bilaga VI, införliva en eller flera beståndsdelar av det integrerade systemet i sina administrations- och kontrollförfaranden.

Artikel 29

Information och kontroll

1. Kommissionen ska regelbundet informeras om tillämpningen av det integrerade systemet.

   Den ska möjliggöra utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

2. I enlighet med artikel 37 i förordning (EG) nr 1290/2005 och efter att i tid ha informerat de berörda behöriga myndigheterna, får godkända företrädare utsedda av kommissionen utföra

   a) undersökningar och kontroller av de åtgärder som har vidtagits för att upprätta och genomföra det integrerade systemet,

   b) kontroller hos de specialiserade organ och företag som avses i artikel 22.3.

3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om dessa begär det.

KAPITEL 5
ANDRA ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 30
Minimikrav för att direktstöd

1. Medlemsstaterna ska inte bevilja direktstöd till en jordbrukare i följande fall:

   a) När totalbeloppet för de direktstöd som ansökts om eller som kommer att beviljas under ett visst kalenderår inte överstiger 250 euro.

   b) När jordbruksföretagets stödberättigande areal, för vilken direktstöd ansöks om eller kommer att beviljas, inte överstiger en hektar. Minsta stödberättigande arealen får emellertid fastställas till 0,3 hektar på Cypern och 0,1 hektar på Malta.

   Jordbrukare med särskilda rättigheter i enlighet med artikel 45.1 ska emellertid omfattas av villkoret i punkt a.

2. Medlemsstaterna får på objektiva och icke-diskriminerande kriterier besluta att inte bevilja direktstöd till bolag, enligt betydelsen i artikel 48 andra stycket i fördraget, vars huvudsakliga verksamhet inte är att utöva jordbruksverksamhet.

Artikel 31
Utbetalning

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska utbetalningar från stödsystem som förtecknas i bilaga I göras i sin helhet till stödmottagarna.

2. Utbetalningarna ska göras upp till två gånger per år under perioden 1 december–30 juni följande kalenderår.

3. Inga utbetalningar ska göras från de stödsystem som förtecknas i bilaga I förrän medlemsstaterna har avslutat kontrollerna av om stödvillkoren uppfylls i enlighet med artikel 22.

4. Genom avvikelse från punkt 2 i denna artikel och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, får kommissionen

   a) tillhandahålla förskott,

   b) ge medlemsstaterna tillstånd, beroende på budgetläget, att före den 1 december betala ut förskott i regioner där jordbrukare på grund av extrema förhållanden står inför allvarliga ekonomiska svårigheter

      i) på upp till 50 % av stödet,

      eller

      ii) på upp till 80 % av stödet om förskott redan har tillhandahållits.

Artikel 32
Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i individuella stödsystem får inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemet.

Artikel 33
Översyn

Stödsystemen som förtecknas i bilaga I ska tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn som vid något tillfälle kan göras mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen och budgetläget.

AVDELNING III
SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

KAPITEL 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 34
Stödrättigheter

1. Jordbrukarna ska få stöd inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd om de

a) innehar stödrättigheter som de har erhållit i enlighet med förordning (EG) nr 1782/2003,

b) inom ramen för den här förordningen erhåller stödrättigheter

   i) genom överlåtelse,

   ii) från den nationella reserven,

   iii) i enlighet med bilaga VII,

   iv) i enlighet med artikel 68.4 c och tredje stycket i artikel 65.2.

2. I denna avdelning avses med *jordbrukare som innehar stödrättigheter* de jordbrukare som tilldelats stödrättigheter eller definitivt överlåtits stödrättigheter.

Artikel 35
Aktivering av stödrättigheter per stödberättigande hektar

1. Inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd ska jordbrukare beviljas stöd vid aktivering av en stödrättighet per stödberättigande hektar. Aktiverade stödrättigheter ska ge rätt till utbetalning av de belopp som anges i dem.

2. Med *stödberättigande hektar* avses följande:

a) Alla jordbruksföretagets jordbruksarealer, inklusive arealer planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41), som används för jordbruksverksamhet eller, när arealer även används för annan verksamhet än jordbruksverksamhet, som huvudsakligen används för jordbruksverksamhet. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning fastställa tillämpningsföreskrifter för vilken annan verksamhet än jordbruksverksamhet som ska tillåtas på stödberättigande hektar.

b) Alla arealer som var stödberättigande 2007 och

i) som inte längre är förenliga med definitionen på stödberättigande till följd av genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG[18] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG[19], eller

ii) som under det aktuella stödsystemets varaktighet beskogas i enlighet med artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 eller artikel 43 i förordning (EG) nr 1698/2005.

De stödberättigande hektaren ska uppfylla stödvillkoren under hela kalenderåret.

Artikel 36
Anmälan av stödberättigande hektar

1. Jordbrukaren ska uppge vilka skiften som motsvarar den bidragsberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska jordbrukaren förfoga över dessa skiften vid ett datum som fastställs av medlemsstaten, dock senast det datum som fastställts i medlemsstaten för ändring av stödansökan.

Fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska erkännas av den behöriga myndigheten t.ex. när

a) jordbrukaren avlider,

b) jordbrukaren blir arbetsoförmögen under en längre tid,

c) en allvarlig naturkatastrof inträffar som i väsentlig grad påverkar jordbruksföretagets jordbruksmark,

d) en oavsiktlig förstörelse av byggnaderna för djur på jordbruksföretaget,

e) en epizooti drabbar hela jordbrukarens djurbesättning eller en del av denna.

[18] EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.
[19] EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

2. Medlemsstaterna får i välgrundade fall tillåta jordbrukaren att ändra sina uppgifter förutsatt att denne beaktar det antal hektar som motsvarar stödrättigheterna och villkoren för att bevilja samlat gårdsstöd för den berörda arealen.

Artikel 37
Ändring av stödrättigheter

Stödrättigheterna per hektar ska inte ändras, utom när så föreskrivs.

Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning fastställa närmare föreskrifter för ändring av stödrättigheter, särskilt vid delrättigheter.

Artikel 38
Flera ansökningar

Den areal som motsvarar antalet stödberättigande hektar och för vilken en ansökan om samlat gårdsstöd lämnas in, får omfattas av en ansökan om alla andra former av direktstöd samt allt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 39
Markanvändning vid uppskjuten integrering av sektorn för frukt och grönsaker

När en medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som ges i artikel 51 andra stycket i förordning (EG) nr 1782/2003 (nedan kallad *uppskjuten integrering av sektorn för frukt och grönsaker i systemet med samlat gårdsstöd*) ska skiften i regioner som berörs av beslutet, fram till och med den 31 december 2010, inte vara stödberättigande om de används för

a) produktion av frukt och grönsaker,

b) produktion av matpotatis och/eller

c) plantskolor.

Vid den uppskjutna integrering som avses i första stycket får medlemsstaterna emellertid besluta att sekundärgrödor får odlas på de stödberättigande hektaren under en period av högst tre månader från och med den 15 augusti varje år. På begäran av en medlemsstat får dock detta datum ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 för regioner där spannmål normalt skördas tidigare av klimatskäl.

Artikel 40
Markanvändning för produktion av hampa

1. Arealer som används för produktion av hampa ska endast vara stödberättigande om de sorter som används har en tetrahydrokannabinolhalt som inte överstiger 0,2 %. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för att kontrollera halten av tetrahydrokannabinol i grödan på minst 30 % av de med hampa odlade arealerna. Om en medlemsstat inför ett system med förhandsgodkännande av sådan odling ska dock den minsta kontrollerade arealen uppgå till 20 %.

2. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, ska stöd beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa sorter används.

Artikel 41
Tak

1. Summan av stödrättigheterna för varje medlemsstat får inte vara högre än det nationella tak som anges i bilaga VIII.

   När stödrättigheter tilldelas vinodlare ska kommissionen ta hänsyn till de senaste uppgifter som meddelats av medlemsstaterna i enlighet med [artikel 4a och 92.6] i förordning (EG) nr [*vinförordningen*] och anpassa de nationella tak som anges i bilaga VIII till denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning. Senast den 1 december under det år som föregår det år då de nationella taken anpassas ska varje medlemsstat meddela kommissionen det regionala genomsnittliga värdet av de stödrättigheter som avses i punkt B i bilaga VII till denna förordning.

2. Vid behov ska medlemsstaten göra en linjär procentuell minskning av stödrättigheterna så att taket inte överskrids.

Artikel 42
Nationell reserv

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv som ska innehålla mellanskillnaden mellan det tak som anges i bilaga VIII och det sammanlagda värdet av de tilldelade stödrättigheterna.

2. Medlemsstaterna får använda de nationella reserverna för att, utifrån prioritetskriterier och på objektiva villkor, bevilja stödrättigheter till jordbrukare som etablerar sin jordbruksverksamhet: vid beviljandet ska det säkras att jordbrukarna behandlas lika och att det inte förekommer några störningar på marknaden eller någon snedvridning av konkurrensen.

3. De medlemsstater som inte tillämpar artikel 68.1 c får använda de nationella reserverna för att, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och störningar på marknaden och snedvridning av konkurrensen undviks, fastställa stödrättigheter för jordbrukare i de områden som omfattas av omstrukturerings- och/eller utvecklingsprogram som rör någon av formerna för offentlig intervention i syfte att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller i syfte att uppväga specifika nackdelar för jordbrukare i de områdena.

4. Med tillämpning av denna artikel får medlemsstaterna öka enhetsvärdet på stödrättigheterna och/eller det antal stödrättigheter som tilldelas jordbrukarna.

Artikel 43
Outnyttjade stödrättigheter

Varje stödrättighet som inte har utnyttjats under en tvåårsperiod ska överföras till den nationella reserven, utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.

Artikel 44
Överföring av stödrättigheter

1. Stödrättigheter får endast överföras till en annan jordbrukare som är etablerad i samma medlemsstat med undantag för överföring genom faktiskt eller förtida arv.

   Även vid faktiskt eller förtida arv får emellertid stödrättigheter endast användas i den medlemsstat där stödrättigheterna fastställdes.

   En medlemsstat får besluta att stödrättigheter endast får överföras eller användas inom en och samma region.

2. Stödrättigheter kan överföras genom försäljning eller genom varje annan slutgiltig överföring med eller utan mark. Däremot får arrende eller liknande typer av transaktioner tillåtas endast om de överförda stödrättigheterna åtföljs av en överföring av ett lika stort antal stödberättigande hektar.

3. Vid försäljning av stödrättigheter med eller utan mark får medlemsstaterna, med beaktande av de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att en del av de stödrättigheter som säljs ska återgå till den nationella reserven eller att deras enhetsvärde ska minskas till förmån för den nationella reserven enligt kriterier som ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 45
Villkor för särskilda rättigheter

1. Om inget annat anges ska de stödrättigheter som avses i avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och i artikel 71*m* i förordning (EG) nr 1782/2003, nedan kallade *särskilda rättigheter,* omfattas av de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Genom undantag från artikel 35.1 ska en jordbrukare som har särskilda rättigheter få tillstånd av medlemsstaten att avvika från skyldigheten att aktivera stödrättigheterna genom att ta i bruk motsvarande antal stödberättigande hektar, under förutsättning att jordbrukaren behåller minst 50 % av den jordbruksverksamhet som jordbrukaren utövade under kalenderåren 2000. 2001 och 2002, uttryckt i djurenheter.

   Villkoret i första stycket ska inte gälla för Malta.

   De särskilda rättigheterna ska inte ändras.

3. Vid överföring av särskilda rättigheter får den övertagande parten inte utnyttja undantaget i punkt 2, utom om det är fråga om faktiskt eller förtida arv.

Artikel 46
Ändring av stödrättigheter

I välmotiverade fall får medlemsstaterna, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2010 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i avdelning III kapitel I–IV i förordning (EG) nr 1782/2003. Medlemsstaterna kan därför besluta att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst tre förutfastställda årliga etapper och i enlighet med icke-diskriminerande kriterier.

En eventuell sänkning av en stödrättighets värde i samband med en av de årliga etapperna ska inte avse mer än 50 % av skillnaden mellan utgångsvärdet och det värde som gäller vid genomförandet av den sista av de årliga etapperna.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa föregående stycken på lämplig geografisk nivå, vilken ska fastställas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

KAPITEL 2
REGIONALT OCH PARTIELLT GENOMFÖRANDE

AVSNITT 1
REGIONALT GENOMFÖRANDE

Artikel 47
Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41

1. En medlemsstat som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 tillämpa systemet på regional nivå i enlighet med de villkor som anges i detta avsnitt.

2. Medlemsstaterna ska definiera regionerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

   Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får betraktas som en enda region.

3. Medlemsstaterna ska fördela det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 48
Regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd

1. Medlemsstaterna får i välmotiverade fall besluta att inte dela upp mer än 50 % av det regionala tak som avses i artikel 47 mellan samtliga jordbrukare vars jordbruksföretag är belägna i den berörda regionen, inklusive de som inte har några stödrättigheter.

2. Jordbrukarna ska tilldelas stödrättigheter vilkas enhetsvärde ska beräknas genom att man dividerar motsvarande del av det regionala tak som fastställs enligt artikel 48 med antalet stödberättigande hektar enligt artikel 35.2 som har fastställts på regional nivå.

   Stödrättigheternas värde ska ökas i de fall då en jordbrukare per den 15 maj 2010 innehar stödrättigheter som omfattas av avdelning III kapitel 1–4 i förordning (EG) nr 1782/2003. Det regionala enhetsvärdet för var och en av jordbrukarens stödrättigheter ska ökas med ett belopp som ska beräknas på grundval av det sammanlagda värdet av de stödrättigheter som jordbrukaren innehade den 15 maj 2010. Ökningen får inte vara större än vad som återstår av det regionala taket efter tillämpning av punkt 1 i denna artikel.

3. Antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara lika stort som det antal hektar som jordbrukaren deklarerar 2010 i enlighet med artikel 35.2, utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 36.1.

4. De stödberättigheter som jordbrukarna innehar innan uppdelningen enligt punkterna 1 och 2 görs ska utgå och ersättas med nya stödrättigheter enligt punkt 3.

Artikel 49
Ändring av stödrättigheter

1. I välmotiverade fall får de medlemsstater som tillämpar artikel 48 i denna förordning, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2011 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i detta avsnitt eller i avsnitt 1 i kapitel 5 i avdelning III i förordning (EG) nr 1782/2003. Medlemsstaterna kan i sådana fall besluta att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst två förutfastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

2. I välmotiverade fall får de medlemsstater som har infört systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med avdelning III kapitel 5 avsnitt 1 i förordning (EG) nr 1782/2003, senast den 1 augusti 2009 och i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att från och med 2010 gå över till schablonberäkning av värdet av de stödrättigheter som fastställs i det avsnittet och till att stegvis ändra stödrättigheterna i enlighet med minst tre förutfastställda årliga etapper och i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

   Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de beslut som medlemsstaterna fattar med tillämpning av artikel 63.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

3. En eventuell sänkning av en stödrättighets värde i samband med en av de årliga etapperna enligt punkterna 1 och 2 får inte avse mer än 50 % av skillnaden mellan utgångsvärdet och det värde som gäller vid genomförandet av den sista av de årliga etapperna.

4. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa punkterna 1, 2 och 3 på lämplig geografisk nivå, vilken ska fastställas på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som institutionell struktur, administrativ struktur eller regional jordbrukspotential.

Artikel 50
Markanvändning

I de fall då en medlemsstat som tillämpar uppskjuten integration av sektorn för frukt och grönsaker har utnyttjat det undantag som föreskrivs i artikel 60 i förordning (EG) nr 1782/2003 får jordbrukarna i enlighet med samma artikel använda de skiften som har anmälts i enlighet med artikel 36 i denna förordning för produktion av frukt och grönsaker och matpotatis.

Artikel 51
Gräsmark

Vid tillämpning av artikel 48 får medlemsstaterna, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och inom det regionala taket eller en del av detta, fastställa olika enhetsvärden för de stödrättigheter som ska beviljas jordbrukare enligt artikel 48.1, i enlighet med följande:

a) När det gäller hektar gräsmark, och eventuella andra stödberättigande hektar, ska detta göras vid den tidpunkt som har fastställts för arealstödsansökningarna för 2008.

b) När det gäller hektar permanent betesmark, och eventuella andra stödberättigande hektar, ska detta göras vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2008.

Artikel 52
Villkor för stödrättigheter enligt detta avsnitt

1. Stödrättigheter som fastställs i enlighet med detta avsnitt eller avdelning III kapitel 5 avsnitt 1 i förordning (EG) nr 1782/2003 får endast överföras till eller utnyttjas i en och samma region eller överföras till och utnyttjas i en annan region med samma stödrättigheter per hektar.

2. Om inget annat föreskrivs i detta avsnitt ska övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga.

AVSNITT 2
PARTIELLT GENOMFÖRANDE

Artikel 53
Allmänna bestämmelser

1. Varje medlemsstat som har undantagit stöden till får- och getkött och nötkött från systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i artiklarna 67 och 68 i

förordning (EG) nr 1782/2003 får senast den 1 augusti 2009 besluta att fortsätta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd från och med 2010 på de villkor som anges i detta avsnitt och i enlighet med det beslut som fattas i enlighet med artikel 64.1 i förordning (EG) nr 1782/2003. En medlemsstat får emellertid besluta att den del av dess nationella tak som är avsedd att användas för extra stöd till jordbrukarna enligt artikel 55.1 i denna förordning ska betalas ut i en långsammare takt än vad som anges i artikel 64.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

I de fall då en medlemsstat undantagit stöd för frukt och grönsaker från systemet med samlat gårdsstöd med tillämpning av artikel 68*b* i förordning (EG) nr 1782/2003 ska medlemsstaten tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i detta avsnitt och i enlighet med det beslut som fattas i enlighet med artikel 68*b*.1–2 i den förordningen.

2. Beroende på vilket val som varje medlemsstat gör ska kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 fastställa ett tak för vart och ett av de direktstöd som avses i artiklarna 54, 55 och 56.

Taket ska motsvara den del varje typ av direktstöd utgör inom de nationella taken enligt artikel 41, multiplicerat med den procentuella minskning som tillämpas av medlemsstaterna enligt artiklarna 54, 55 och 56.

Det totala beloppet för de fastställda taken ska dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 54
Får- och getbidrag

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 50 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar de får- och getbidrag som finns förtecknade i bilaga VI till förordning (EG) nr 1782/2003 och medlemsstaterna ska på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Detta extra stöd ska beviljas jordbrukare som föder upp får och getter på de villkor som avses i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 7 i denna förordning och i enlighet med de tak som fastställs i enlighet med artikel 53.2

Artikel 55
Nöt- och kalvköttsbidrag

1. De medlemsstater som i enlighet med artikel 68.2 a i i förordning (EG) nr 1782/2003 har kvarhållit upp till 100 % av den del av de nationella tak som avses i artikel 41 i denna förordning och som motsvarar am- och dikobidraget enligt bilaga VI till förordning (EG) nr 1782/2003 ska varje år bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

Detta extra stöd ska beviljas för uppfödning av am- och dikor på de villkor som avses i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8 i denna förordning och ska ligga inom det tak som fastställs i enlighet med artikel 53.2.

2. Under 2010 och 2011 får de medlemsstater som i enlighet med artikel 68.1, 68.2 a ii och 68.2 b i förordning (EG) nr 1782/2003 har kvarhållit delar av eller hela de

nationella tak som avses i artikel 41 i denna förordning och som motsvarar slaktbidraget för kalvar, slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar och det särskilda bidraget för handjur av nötkreatur bevilja jordbrukarna ett extra stöd. Detta extra stöd ska beviljas för slakt av kalvar, slakt av andra nötkreatur än kalvar och för uppfödning av handjur av nötkreatur och på de villkor som anges i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8. Det extra stödet ska vara 50 % av den nivå som tillämpas enligt artikel 68 i förordning (EG) nr 1782/2003 och ska ligga inom den gräns som fastställs i artikel 53.2 i denna förordning.

Artikel 56
Övergångsstöd för frukt och grönsaker

1. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2011 kvarhålla högst 50 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser tomater, i enlighet med de beslut som medlemsstaterna har fattat med tillämpning av artikel 68b.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

   I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 53.2 i denna förordning ska den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

   Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar tomater på de villkor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning.

2. I enlighet med de beslut som medlemsstaterna har fattat med tillämpning av artikel 68*b*.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska medlemsstaterna

   a) fram till och med den 31 december 2010 kvarhålla upp till 100 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser vissa frukt- och grönsaksgrödor, andra än de ettåriga grödor som förtecknas i tredje stycket i denna punkt, och

   b) från och med den 1 januari 2011 och till och med den 31 december 2012 kvarhålla upp till 75 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som avser vissa frukt- och grönsaksgrödor, andra än de ettåriga grödor som förtecknas i tredje stycket i denna punkt.

   I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 53.2 ska den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna ett extra stöd.

   Detta extra stöd ska beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av följande frukter och grönsaker enligt vad den berörda medlemsstaten har fastställt och på de villkor som anges i avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5.

   a) fikon, färska,

   b) citrusfrukter, färska,

   c) bordsdruvor,

   d) päron,

e) persikor och nektariner, och

f) plommon härledda från ”d'Ente”-plommon.

3. De delar av de nationella taken som avses i punkterna 1 och 2 fastställs i bilaga IX.

KAPITEL 3
GENOMFÖRANDE I DE NYA MEDLEMSSTATER SOM HAR TILLÄMPAT SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Artikel 57

Införande av systemet med samlat gårdsstöd i de medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska bestämmelserna i denna avdelning gälla för de nya medlemsstater som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning enligt avdelning V kapitel 2 .

   Artiklarna 42 och 45 samt avsnitt 1 i kapitel 2 ska inte gälla.

2. Varje ny medlemsstat som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning ska fatta de beslut som avses i artiklarna 53.1 och 58.1 senast den 1 augusti året före det år under vilket medlemsstaten kommer att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd för första gången.

3. Varje ny medlemsstat som har tillämpat systemet för enhetlig arealersättning får föreskriva att utöver villkoren för stödberättigande enligt artikel 35.2 ska med *stödberättigande hektar* avses varje del av jordbruksföretagets jordbruksareal som den 30 juni 2003 har hållits i gott skick för jordbruk, oavsett om den är uppodlad eller ej vid den tidpunkten.

Artikel 58

Ansökan om stöd

1. Jordbrukarna ska ansöka om stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd senast det datum som beslutas av den nya medlemsstaten, dock inte senare än den 15 maj.

2. Utom i fall av *force majeure* och exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 36.1 ska inga rättigheter tilldelas de jordbrukare som inte ansöker om samlat gårdsstöd senast den 15 maj det första året som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

Artikel 59

Nationell reserv

1. Varje ny medlemsstat ska göra en linjär procentuell minskning av sitt nationella tak för att upprätta en nationell reserv.

2. De nya medlemsstaterna ska använda den nationella reserven för att, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, tilldela stödrättigheter till jordbrukare som befinner sig i en särskild situation av det slag som ska definieras av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

3. Under det första året som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas får de nya medlemsstaterna använda den nationella reserven för att, enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fördela stödrättigheter till jordbrukare i särskilda sektorer som befinner sig i en särskild situation på grund av övergången till systemet med samlat gårdsstöd.

4. De nya medlemsstaterna får använda den nationella reserven till att bevilja stödrättigheter till jordbrukare som har inlett jordbruksverksamhet efter den 1 januari 2007 och som inte har fått några direktstöd under 2007, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

5. De nya medlemsstaterna får använda den nationella reserven för att, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, bevilja stödrättigheter för jordbrukare i områden som är föremål för omstrukturerings- och/eller utvecklingsprogram i form av olika slag av offentlig intervention för att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller för att kompensera för särskilda nackdelar för jordbrukarna i sådana områden.

6. För tillämpningen av punkterna 2–5 får de nya medlemsstaterna öka enhetsvärdet för de stödrättigheter som innehas av en jordbrukare med högst 5 000 euro och/eller bevilja jordbrukaren nya stödrättigheter.

7. De nya medlemsstaterna ska göra linjära minskningar av stödrättigheterna i de fall då de nationella reserverna inte är tillräckliga.

Artikel 60
Nationella tak enligt artikel 41

1. De nya medlemsstaterna får tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på regional nivå.

2. De nya medlemsstaterna ska definiera regionerna enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

3. I tillämpliga fall ska var och en av de nya medlemsstaterna fördela sitt nationella tak enligt artikel 41 mellan regionerna enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier och efter eventuella minskningar enligt artikel 59.

Artikel 61
Fördelning av stödrättigheter

1. Alla jordbrukare ska tilldelas stödrättigheter vars enhetsvärde ska beräknas genom att det tak som avses i artikel 41 divideras med det antal stödberättigande hektar som fastställs på nationell nivå i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara detsamma som det antal hektar jordbrukaren har anmält enligt artikel 36.1 för det första år som systemet med samlat gårdsstöd tillämpas, utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.

3**.** Genom undantag från punkt 2 får de nya medlemsstaterna besluta att antalet stödrättigheter per jordbrukare ska vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar som under treårsperioden 2005–2007 berättigade till enhetlig arealersättning, utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1.

Artikel 62
Gräsmark

De nya medlemsstaterna får också, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier och inom det regionala taket eller en del av detta, fastställa olika enhetsvärden för de stödrättigheter som ska beviljas jordbrukare enligt artikel 61.1. Detta ska gälla följande:

a) Hektar gräsmark som har identifierats per den 30 juni 2008 och eventuella andra stödberättigande hektar.

b) Hektar permanent betesmark som har identifierats per den 30 juni 2008 och eventuella andra stödberättigande hektar.

Artikel 63
Villkor för stödrättigheterna

1. Stödrättigheter enligt detta kapitel får endast överföras inom samma region eller mellan regioner där stödrättigheterna per hektar är lika stora.

2. Senast den 1 augusti året innan systemet med samlat gårdsstöd tillämpas för första gången får de nya medlemsstaterna, i enlighet med de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen, besluta att stegvis ändra värdet på de stödrättigheter som fastställs i enlighet med detta kapitel på ett i förväg fastställt sätt enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

3 Utom i fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter enligt artikel 36.1 får en jordbrukare inte överföra sina stödrättigheter utan mark förrän efter det att jordbrukaren i den mening som avses i artikel 35 har använt minst 80 % av sina stödrättigheter under minst ett kalenderår eller efter det att jordbrukaren, till den nationella reserven, frivilligt har lämnat tillbaka alla stödrättigheter som inte har använts under det första år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

KAPITEL 4
INTEGRERING AV KOPPLADE STÖD MED SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

Artikel 64

Integrering av kopplade stöd med systemet med samlat gårdsstöd

Från och med 2010 ska medlemsstaterna integrera de stöd som finns att tillgå inom de stödordningar med kopplat stöd som avses i punkterna I–III i bilaga X med systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med de regler som anges i detta kapitel.

Artikel 65

Integrering av kopplade stöd som har uteslutits från systemet med samlat gårdsstöd

1. De belopp som avses i bilaga XI och som var tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som anges i punkt 1 i bilaga X ska av medlemsstaterna fördelas mellan jordbrukarna i de berörda sektorerna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier som särskilt tar hänsyn till vilka stöd jordbrukarna redan har fått, direkt eller indirekt, inom ramen för de relevanta stödordningarna under ett eller flera år under perioden 2005–2008.

2. Medlemsstaterna ska på grundval av de belopp som resulterar av tillämpningen av punkt 1 öka värdet på de stödrättigheter som innehas av de berörda jordbrukarna.

   Värdeökningen per stödrättighet per jordbrukare ska beräknas genom att de belopp som avses i föregående stycke divideras med antalet stödrättigheter som innehas av varje berörd jordbrukare.

   Om en jordbrukare i en berörd sektor inte innehar några stödrättigheter ska jordbrukaren beviljas stödrättigheter enligt följande:

   a) Antalet ska motsvara det antal hektar som jordbrukaren anmäler i enlighet med artikel 36.1 för det år då de kopplade stöden integreras med systemet med samlat gårdsstöd.

   b) Värdet ska beräknas genom att det belopp som avses i första stycket divideras med det antal som fastställs i enlighet med led a.

Artikel 66

Integrering av kopplade stöd som till viss del har uteslutits från systemet med samlat gårdsstöd

De belopp som var tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som avses i punkt II i bilaga X ska av medlemsstaterna fördelas mellan jordbrukarna i de berörda sektorerna i proportion till det stöd som jordbrukarna fick inom de relevanta stödordningarna under perioden 2000–2002. Medlemsstaterna får emellertid på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier välja en senare referensperiod.

Medlemsstaterna ska öka värdet på de berörda jordbrukarnas stödrättigheter eller bevilja dessa stödrättigheter i enlighet med bestämmelserna i artikel 65.2.

Artikel 67

Frivillig integrering av kopplade stöd som till viss del har uteslutits från systemet med samlat gårdsstöd

I de fall då en medlemsstat inte fattar det beslut som avses i artikel 53.1 första stycket ska de belopp som fanns tillgängliga för kopplade stöd inom de stödordningar som avses i punkt III i bilaga X integreras med systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med bestämmelserna i artikel 66.

KAPITEL 5
SÄRSKILT STÖD

Artikel 68

Allmänna regler

1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti 2009 besluta att från och med 2010 använda upp till 10 % av sina nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare för följande ändamål:

   a) Stöd kan beviljas för

      i) olika typer av jordbruk som är viktiga när det gäller att skydda eller förbättra miljön,

      ii) åtgärder för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter, eller

      iii) åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter.

   b) Stöd kan beviljas för att åtgärda specifika problem som drabbar jordbrukarna inom mjölk-, nötkötts-, får- och getkötts- och rissektorerna i ekonomiskt eller miljömässigt känsliga områden.

   c) Stöd kan beviljas för åtgärder i områden som omfattas av omstrukturerings- eller utvecklingsprogram i syftet att motverka att jordbruksmark överges och/eller för att åtgärda särskilda problem som drabbar jordbrukarna i sådana områden.

   d) Stöd kan beviljas för bidrag till skördeförsäkringar i enlighet med villkoren i artikel 69.

   e) Stöd kan beviljas för gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar i enlighet med villkoren i artikel 70.

2. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 a får endast beviljas

   a) om

      i) det är fråga om stöd till de särskilda typer av jordbruk som avses i led i och villkoren för stöd för miljövänligt jordbruk enligt artikel 39.3 första stycket i förordning (EG) nr 1698/2005 är uppfyllda,

ii) det är fråga om stöd för att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter enligt led ii och stödet är förenligt med rådets förordning (EG) nr 509/2006, rådets förordning (EG) nr 510/2006, rådets förordning (EG) nr 834/2007[20] och del II avdelning II kapitel I i förordning (EG) nr 1234/2007, och

iii) det är fråga om stöd åtgärder för att stärka saluföringen av jordbruksprodukter enligt led iii och stödet uppfyller de kriterier som fastställs i artiklarna 2–5 i rådets förordning (EG) nr 3/2008, och

b) om det är fråga om att täcka faktiska extrakostnader och faktiskt inkomstbortfall så att det aktuella målet kan uppnås.

3. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 b får endast beviljas

a) när systemet med samlat gårdsstöd har genomförts fullt ut i den berörda sektorn i enlighet med artiklarna 54, 55 och 71,

b) i den utsträckning som krävs för att bibehålla de nuvarande produktionsnivåerna.

4. Stöd till de åtgärder som avses i punkt 1 leden a, b och e får inte överskrida 2,5 % av de nationella taken enligt artikel 41; medlemsstaterna får fastställa egna undertak per åtgärd.

5. För stöd till följande åtgärder ska följande gälla:

a) Stöd enligt punkt 1.a och 1.d ska beviljas som årligt extra stöd.

b) Stöd enligt punkt 1.b ska beviljas i form av årligt extra stöd, som stöd per djur eller stöd till gräsmark.

c) Stöd enligt punkt 1.c ska beviljas som en ökning av enhetsvärdet och/eller av antalet stödrättigheter.

d) Stöd enligt punkt 1.e ska beviljas i form av ersättning i enlighet med artikel 70.

6. Överföring av stödrättigheter med höjda enhetsvärden och av extra stödrättigheter enligt punkt 5.c ska endast tillåtas om överföringen åtföljs av en överföring av motsvarande antal hektar.

7. Stöd som beviljas för de åtgärder som avses i punkt 1 ska vara förenligt med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik.

8. Medlemsstaterna ska uppbringa de medel som behövs för de stöd som avses

a) i punkterna 1.a–d genom en linjär minskning av de stödrättigheter som har beviljats jordbrukarna och/eller av stödrättigheter från de nationella reserverna,

[20] EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

b) i punkt 1.e, vid behov genom linjär minskning av ett eller flera av de stöd som på grundval av denna avdelning ska betalas ut till stödmottagarna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 3.

9. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2, definiera villkoren för beviljande av stöd enligt detta avsnitt och därvid särskilt se till att villkoren är förenliga med andra gemenskapsåtgärder och annan gemenskapspolitik och att det inte förekommer någon kumulering av stöd.

Artikel 69
Skördeförsäkring

1. Medlemsstaterna får bevilja ekonomiskt stöd till premiekostnaderna för skördeförsäkringar som täcker förluster som orsakas av ogynnsamma väderförhållanden.

   För tillämpningen av denna artikel avses med *ogynnsamma väderförhållanden* sådana väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, dvs. frost, hagel, is, regn eller torka som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller under tre år inom föregående femårsperiod, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas.

2. Det ekonomiska stödet per jordbrukare ska uppgå till 60 % av försäkringspremien. Medlemsstaterna får besluta att höja stödet till 70 % om väderleksförhållandena eller situationen i den berörda sektorn så kräver.

   Medlemsstaterna får begränsa den andel av försäkringspremien som kan komma ifråga för stöd med hjälp av lämpliga takvärden.

3. Stöd till försäkringspremier ska endast beviljas i de fall de ogynnsamma väderförhållandena har konstaterats officiellt av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten ifråga.

4. Försäkringsutbetalningarna får som högst kompensera för de sammanlagda kostnaderna för de förluster som avses i punkt 1 och det får inte ställas några krav på vilken typ av produkter som kommer att produceras i framtiden och inte heller på vilka kvantiteter som kommer att produceras.

5. Stödet ska betalas ut direkt till den berörda jordbrukaren.

6. Gemenskapen ska samfinansiera medlemsstaternas utgifter för stödet med hjälp av medel från de fonder som avses i artikel 68.1 och samfinansieringen ska avse upp till 40 % av de stödberättigande premiebelopp som fastställs i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

   Oaktat första stycket får medlemsstaterna välja att täcka hela eller delar av sin finansiering av stödet genom obligatoriska system för kollektivt ansvar i de berörda sektorerna.

7. Stödet får inte utgöra ett handelshinder på den inre marknaden för försäkringstjänster. Stöd får inte begränsas till ett försäkringsföretag eller en grupp

av försäkringsföretag eller ges på villkor att försäkringsavtalet ska slutas med ett företag som har säte i den berörda medlemsstaten.

Artikel 70

Gemensamma jordbruksfonder mot djur- och växtsjukdomar

1. Medlemsstaterna får bidra till att jordbrukarna får ekonomisk ersättning för ekonomiska förluster till följd av utbrott av djur- eller växtsjukdomar genom att medlemsstaterna ger ekonomiska bidrag till gemensamma fonder.

2. I denna artikel avses med

   a) *gemensam fond*: ett system som ackrediteras av medlemsstaten i enlighet med nationell lag; de anslutna jordbrukarna är försäkrade via fonden och fonden betalar ut ersättning till jordbrukare som drabbas av ekonomiska förluster till följd av utbrott av djur- och växtsjukdomar,

   b) *ekonomisk förlust*: alla extrakostnader som drabbar en jordbrukare till följd av exceptionella åtgärder som en jordbrukare vidtar för att minska leveranserna till en viss marknad eller till följd av avsevärt produktionsbortfall. De kostnader för vilka det kan beviljas ersättning på grundval av andra gemenskapsbestämmelser och de kostnader som uppstår till följd av andra åtgärder på områdena djur- och hälsoskydd och växtskydd ska inte betraktas som ekonomiska förluster.

3. De gemensamma fonderna ska betala ut ersättningen direkt till de anslutna jordbrukare som drabbas av ekonomiska förluster.

   De medel som behövs för den ekonomiska ersättning som betalas ut av de gemensamma fonderna ska komma från följande källor:

   a) det kapital som har byggts upp med hjälp av bidrag från de anslutna jordbrukarna, och/eller

   b) lån som fonderna tecknar på marknadsvillkor.

   Det grundläggande kapitalet får inte utgöras av offentliga medel.

4. De ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 får avse

   a) de administrativa kostnaderna för att starta den gemensamma fonden, fördelade på som högst tre år,

   b) återbetalning av kapital och ränta avseende de lån på marknadsvillkor som en gemensam fond tecknar för att kunna betala ut ekonomisk ersättning till jordbrukare,

   c) de belopp som en gemensam fond betalar ut från sitt kapital i form av ekonomisk ersättning till jordbrukare.

Den kortaste respektive längsta löptiden för lån som berättigar till ekonomiskt bidrag ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

I de fall då en fond betalar ut ekonomisk ersättning i enlighet med led c i första stycket ska det ekonomiska bidraget från medlemsstaten betalas ut enligt samma tidsplan som för ett lån på marknadsvillkor med den kortaste godkända löptiden.

5. Det ekonomiska bidraget får inte överskrida 60 % av den kostnad som avses i punkt 4. Medlemsstaterna får besluta att höja det ekonomiska bidraget till 70 % om situationen i den berörda sektorn så kräver. Övriga kostnader som inte täcks av det ekonomiska bidraget ska bäras av de anslutna jordbrukarna.

   Medlemsstaterna får begränsa vilka kostnader som kan komma ifråga för ekonomiskt bidrag genom att tillämpa

   a) tak per fond, och/eller

   b) lämpliga tak per enhet.

6. Medlemsstaternas kostnader för ekonomiska bidrag ska samfinansieras av gemenskapen med hjälp av de medel som avses i artikel 68.1 och samfinansieringen kan omfatta upp till 40 % av de stödberättigande kostnader som anges i punkt 4.

   Oaktat första stycket får medlemsstaterna välja att täcka hela eller delar av sin finansiering av de ekonomiska bidragen genom obligatoriska system för kollektivt ansvar i de berörda sektorerna.

7. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och tillsyn vad gäller sådana regler.

8. Medlemsstaterna ska lämna in årliga rapporter till kommissionen om genomförandet av denna artikel. Rapporternas format och innehåll, tidsramen och sista dag för inlämnandet av rapporterna ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

AVDELNING IV
ANDRA STÖDORDNINGAR

KAPITEL 1
GEMENSKAPENS STÖDORDNINGAR

AVSNITT 1
GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Artikel 71
Tillämpningsområde

Under åren 2009, 2010 och 2011 ska stöd beviljas jordbrukare som producerar ris enligt KN-nummer 1006 10, på de villkor som anges i detta avsnitt.

Artikel 72
Villkor och stödbelopp

1. Stöd ska beviljas per hektar mark besådd med ris i de fall där grödan bibehålls fram till åtminstone blomningens början under normala odlingsbetingelser.

   Odling av grödor på arealer som är helt besådda och som brukas i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår blomningsstadiet på grund av exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, ska förbli stödberättigande, förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

2. Stödbeloppen ska beräknas på grundval av avkastningen i de berörda medlemsstaterna och ska uppgå till följande belopp:

	(euro/ha)	
	2009	***2010 och 2011***
Bulgarien	345,255	172,627
Grekland	561,00	280,5
Spanien	476,25	238,125
Frankrike	411,75	205,875
Italien	453,00	226,5
Ungern	232,50	116,25
Portugal	453,75	226,875
Rumänien	126,075	63,037

Artikel 73
Arealer

En nationell basareal för varje producentmedlemsstat fastställs härmed. För Frankrike fastställs dock två basarealer. Basarealerna ska vara följande:

– Bulgarien: 4 166 ha.

– Grekland: 20 333 ha.

– Spanien: 104 973 ha.

– Frankrike: 19 050 ha.

– Italien: 219 588 ha.

– Ungern: 3 222 ha.

– Portugal: 24 667 ha.

– Rumänien: 500 ha.

En medlemsstat får dela upp sin eller sina basarealer i delbasarealer enligt objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 74
Överskridande av arealerna

1. Om de arealer i en medlemsstat som har avsatts för ris under ett visst år överskrider någon av de basarealer som anges i artikel 73 ska den areal per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt under det aktuella året.

2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal eller sina basarealer i delbasarealer ska den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen har överskridits. Denna minskning ska göras om de arealer i delbasarealer som inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

AVSNITT 2
STÖD FÖR STÄRKELSEPOTATIS

Artikel 75
Stödbelopp

Stöd ska beviljas jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Stödbeloppet ska gälla för den kvantitet potatis som behövs för att tillverka ett ton stärkelse. Stödet ska uppgå till följande belopp:

a) 66,32 euro för regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011.

b) 33,16 euro för regleringsåren 2011/2012 och 2012/2013.

Stödbeloppet ska justeras efter potatisens stärkelseinnehåll.

Artikel 76
Villkor

Stödet ska betalas ut endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingsavtal mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som har tilldelats sådana företag enligt artikel 84a.2 i förordning (EG) nr 1234/2007[21].

AVSNITT 3
GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR BOMULL

Artikel 77
Tillämpningsområde

Stöd ska beviljas jordbrukare som producerar bomull enligt KN-nummer 5201 00 på de villkor som anges i detta avsnitt.

Artikel 78
Villkor

1. Stödet ska beviljas per stödberättigande hektar bomull. För att stödet ska kunna beviljas måste arealen ligga på jordbruksmark som medlemsstaten har godkänt för bomullsproduktion, arealen måste ha besåtts med godkända sorter och bomullen måste ha skördats under normala odlingsbetingelser.

   Det stöd som avses i artikel 77 ska beviljas för bomull av sund och god marknadsmässig kvalitet.

2. Medlemsstaterna ska ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med regler och villkor som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 79
Basarealer och belopp

1. De nationella basarealerna ska vara följande:

   – Bulgarien: 10 237 ha.

   – Grekland: 370 000 ha.

   – Spanien: 70 000 ha.

   – Portugal: 360 ha.

2. Stödet per stödberättigande hektar ska uppgå till följande belopp:

   – Bulgarien: 263 euro.

   – Grekland: 594 euro för 300 000 ha och 342,85 euro för resterande 70 000 ha.

---

[21] EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

– Spanien: 1 039 euro.

– Portugal: 556 euro.

3. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 1, ska det stöd som anges i punkt 2 för medlemsstaten ifråga minskas i proportion till överskridandet.

För Grekland ska dock den proportionella minskningen tillämpas på det stödbelopp som har fastställts för den del av den nationella basarealen som består av 70 000 hektar, så att det totala beloppet på 202,2 miljoner euro kan iakttas.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 80
Godkända branschorganisationer

1. I detta avsnitt avses med *godkänd branschorganisation* en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull, samt åtminstone ett rensningsföretag, vars verksamhet bland annat består i följande:

– Åtgärder för bättre samordning av saluföringen av bomull, bland annat med hjälp av studier och marknadsundersökningar,

– Utarbetande av standardavtal som är förenliga med gemenskapens regler.

– Åtgärder för att styra produktionen mot produkter som är bättre anpassade till marknadsbehoven och konsumenternas krav, bland annat i fråga om kvalitet och konsumentskydd.

– Aktualisering av metoder och tekniker för att förbättra produktkvaliteten.

– Utarbetande av marknadsföringsstrategier för bomull med hjälp av system för kvalitetscertifiering.

2. De medlemsstater i vilka det finns rensningsföretag ska godkänna de branschorganisationer som uppfyller kriterier som ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 81
Utbetalning av stöd

1. Jordbrukarna ska beviljas stöd per stödberättigande hektar enligt artikel 79.

2. Jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation ska beviljas ett stöd per hektar inom den basareal som anges i artikel 79.1 plus tre euro.

AVSNITT 4
STÖD FÖR SOCKERBETOR OCH SOCKERRÖR

Artikel 82
Tillämpningsområde

1. I de medlemsstater som har beviljat omstruktureringsstöd enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 320/2006 för minst 50 % av den sockerkvot som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 318/2006[22], ska gemenskapsstöd beviljas producenter av sockerbetor och sockerrör.

2. Stödet ska beviljas under högst fem på varandra följande år från och med det regleringsår då den tröskel på 50 % enligt punkt 1 har uppnåtts, men inte senare än regleringsåret 2013/2014.

Artikel 83
Villkor

Stödet ska beviljas för den mängd kvotsocker som erhållits från sockerbetor eller sockerrör som har levererats enligt avtal som har ingåtts enligt artikel 50 i förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 84
Stödbelopp

Stödet ska uttryckas i ton vitt socker av standardkvalitet. Stödbeloppet ska motsvara halva det belopp som erhålls genom att det takbelopp som anges i bilaga XII till denna förordning för den berörda medlemsstaten för det aktuella året divideras med den totala kvoten för socker och insulinsocker som fastställdes den 20 februari 2006 i bilaga III till förordning (EG) nr 318/2006.

Artiklarna 110 och 120 i denna förordning ska inte tillämpas på stödet för sockerbetor och sockerrör.

AVSNITT 5
ÖVERGÅNGSSTÖD FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER

Artikel 85
Övergångsarealstöd

1. Vid tillämpning av artikel 56.1 eller artikel 117.1 under den period som avses i de bestämmelserna får ett övergångsarealstöd, på de villkor som fastställs i detta avsnitt, beviljas de jordbrukare som producerar tomater för bearbetning.

---

22 EUT L 58, 28.2.2006, s. 1.

2. Vid tillämpning av artikel 56.2 eller artikel 117.2 under den period som avses i de bestämmelserna får ett övergångsarealstöd, på de villkor som fastställs i detta avsnitt, beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av de frukt- och grönsaksprodukter som förtecknas i artikel 56.2 tredje stycket, enligt vad medlemsstaterna har fastställt, vilka levereras till bearbetning.

Artikel 86
Stödbelopp och stödberättigande

1. Medlemsstaterna ska, på objektiva och icke-diskriminerande villkor, fastställa stödet per hektar för hektar på vilka det odlas tomater och frukt- och grönsaksprodukter enligt förteckningen i artikel 56.2 tredje stycket.

2. Det sammanlagda stödbeloppet får inte i något fall överskrida det tak som har fastställts i enlighet med artikel 53.2 eller artikel 117.

3. Stödet får endast beviljas för arealer vars produktion omfattas av ett avtal om bearbetning till en av de produkter som anges i artikel 1.1 j i förordning (EG) nr 1234/2007.

4. Medlemsstaterna kan fastställa kompletterande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för beviljandet av stöd, som att jordbrukarna måste vara medlemmar i en producentorganisation eller en producentgrupp som är erkända enligt artikel 125b respektive artikel 125d i förordning (EG) nr 1234/2007.

AVSNITT 6
ÖVERGÅNGSSTÖD FÖR BÄR

Artikel 87
Stöd för bär

1. Ett övergångsarealstöd ska tillämpas under perioden fram till och med den 31 december 2012 för jordgubbar enligt KN-nummer 0810 10 00 och hallon enligt KN-nummer 0810 20 10 som levereras för bearbetning.

2. Stödet får endast beviljas för arealer vars produktion omfattas av ett avtal om bearbetning till en av de produkter som anges i artikel 1.1 j i förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Gemenskapsstödet ska vara 230 euro per hektar.

4. Medlemsstaterna får bevilja ett nationellt stöd utöver gemenskapsstödet. Gemenskapsstödet och det nationella stödet får sammanlagt inte överskrida 400 euro per hektar.

5. Stödet får endast beviljas för maximala nationella garantiarealer som har tilldelats medlemsstaterna enligt följande:

Medlemsstat	Nationell garantiareal (hektar)
Bulgarien	2 400
Ungern	1 700
Lettland	400
Litauen	600
Polen	48 000

Om den stödberättigande arealen i en medlemsstat ett visst år överskrider den maximala nationella garantiarealen, ska det stödbelopp som avses i punkt 3 minskas i proportion till överskridandet av den maximala nationella garantiarealen.

6. Artiklarna 110 och 120 ska inte gälla övergångsstödet för bär.

AVSNITT 7
FÅR- OCH GETBIDRAG

Artikel 88
Tillämpningsområde

Vid tillämpning av artikel 54 ska medlemsstaterna på årsbasis bevilja bidrag eller extra stöd till jordbrukare som föder upp får och getter enligt villkoren i detta avsnitt, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 89
Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) *tacka*: får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,

b) *honget*: get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Artikel 90
Tack- och getbidrag

1. En jordbrukare som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).

2. En jordbrukare som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Sådant bidrag ska beviljas jordbrukare i särskilda områden, där produktionen uppfyller följande två villkor:

   a) Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.

   b) Metoderna för får- och getuppfödning är snarlika.

En förteckning över sådana områden ska upprättas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

3. Tack- och getbidrag ska beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och jordbrukare inom individuella tak. Det minsta antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in ska beslutas av medlemsstaten. Detta minimiantal ska uppgå till minst 10 eller högst 50.

4. Bidragsbeloppet per tacka ska vara 21 euro. För jordbrukare som saluför fårmjölk eller produkter av fårmjölk ska bidraget per tacka dock vara 6,8 euro.

5. Bidragsbeloppet per honget ska vara 6,8 euro.

Artikel 91
Tilläggsbidrag

1. Ett tilläggsbidrag ska utbetalas till jordbrukare i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Medlemsstaterna ska fastställa vilka dessa områden är. Tilläggsbidraget ska under alla omständigheter endast beviljas jordbrukare med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.

2. Tilläggsbidraget ska också beviljas jordbrukare som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:

   a) Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1, och

   b) jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område, för vilket medlemsstaten har fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- och/eller getuppfödning och att det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.

3. Tilläggsbidraget ska vara 7 euro per tacka och honget. Det ska beviljas på samma villkor som tack- och getbidrag.

Artikel 92
Gemensamma regler för bidragen

1. Bidragen ska utbetalas till jordbrukarna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som dessa har hållit på sina jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

2. För att berättiga till bidrag ska djuren ha identifierats och registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 21/2004.

Artikel 93
Individuella tak

1. Den 1 januari 2009 ska det individuella tak per jordbrukare som avses i artikel 90.3 motsvara det antal bidragsrättigheter som jordbrukaren innehade per den 31 december 2008 i enlighet med relevanta gemenskapsregler.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att summan av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 4 och de nationella reserver som avses i artikel 96 kan bibehållas.

   Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet med enhetlig arealersättning enligt artikel 111 samt vid tillämpning av artikel 54, ska tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt artikel 95 ske senast i slutet av det första år för vilket systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

3. Bidragsrättigheter som har dragits tillbaka i enlighet med en åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 ska upphävas.

4. Följande tak ska gälla:

Medlemsstat	Rättigheter (x 1 000)
Bulgarien	2 058,483
Tjeckien	66,733
Danmark	104
Estland	48
Spanien	19 580
Frankrike	7 842
Cypern	472,401
Lettland	18,437
Litauen	17,304
Ungern	1 146
Polen	335,88
Portugal	2 690
Rumänien	5 880,620
Slovenien	84,909
Slovakien	305,756
Finland	80
Totalt	**40 730,523**

Artikel 94

Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som tar över jordbruksföretaget.

2. En jordbrukare får även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare, utan att överlåta sitt jordbruksföretag.

   Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, ska en del av de överlåtna rättigheterna (högst 15 %) återlämnas till den nationella reserven utan ersättning i den medlemsstat där företaget är beläget.

   Medlemsstaterna kan förvärva bidragsrättigheter från jordbrukare som frivilligt går med på att, helt eller delvis, avstå från sina rättigheter. I sådana fall kan betalningen till jordbrukarna för rättigheterna göras med medel från nationella budgetar.

   Genom avvikelse från punkt 1 och under vederbörligen motiverade omständigheter kan medlemsstaterna, om ett jordbruksföretag säljs eller överlåts på annat sätt, föreskriva att överlåtelsen av rättigheterna ska utföras via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som medlemsstaterna ska fastställa, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som en jordbrukare inte har för avsikt att använda.

Artikel 95
Nationell reserv

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.

2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 94.2 eller andra gemenskapsbestämmelser ska överföras till den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna kan tilldela jordbrukare bidragsrätter inom gränserna för sina nationella reserver. Vid fördelningen av bidragsrättigheterna ska de ge företräde särskilt till nya jordbrukare, unga jordbrukare eller andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 96
Tak

Summan av samtliga begärda bidrag får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 53.2.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket ska stödet per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet det året.

AVSNITT 8
NÖT- OCH KALVKÖTTSBIDRAG

Artikel 97
Tillämpningsområde

Vid tillämpning av artikel 55 ska medlemsstaterna, såvida inte annat föreskrivs i andra bestämmelser och på de villkor som fastställs i detta avsnitt, bevilja det eller de extra bidrag som de berörda medlemsstaterna väljer i enlighet med den artikeln.

Artikel 98
Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val.

b) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur.

c) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur.

d) *am- och diko*: en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion.

e) *kviga*: ett hondjur av nötkreatur som är åtta månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

Artikel 99
Särskilt bidrag

1. Jordbrukare som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det ska beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.

2. Det särskilda bidraget ska beviljas högst

   a) en gång under en tjurs hela livstid, från det att djuret nått nio månaders ålder,

   b) två gånger under en stuts hela livstid, dvs.

      i) första gången vid nio månaders ålder,

      ii) andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.

3. För att berättiga till det särskilda bidraget ska

   a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av jordbrukaren för gödning under en viss period,

   b) varje djur fram till slakt eller export omfattas av det djurpass som avses i artikel 6 i rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 1760/2000 och som innehåller alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ej tillgängligt, ett motsvarande administrativt dokument.

4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst nio månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som anges i punkt 8, ska det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det aktuella året.

   I denna artikel avses med *regionalt tak* det antal djur, i en region och per kalenderår, som berättigar till det särskilda bidraget.

5. Genom undantag från punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna

   a) på grundval av objektiva kriterier som utgör en del av en politik för landsbygdsutveckling och endast på villkor att de beaktar såväl miljö- som sysselsättningsaspekter, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt

b) om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för små jordbrukare som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställts av den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för slakt. I sådant fall ska det ålderskriterium för tjurar som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.

Bidraget ska betalas ut eller föras tillbaka till jordbrukarna.

7. Det särskilda bidraget ska fastställas till följande belopp:

a) 210 euro per stödberättigande tjur.

b) 150 euro per stödberättigande stut och åldersklass.

8. Följande regionala tak ska gälla:

Medlemsstat	Regionalt tak
Bulgarien	90 343
Tjeckien	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Cypern	12 000
Lettland	70 200
Litauen	150 000
Polen	926 000
Rumänien	452 000
Slovenien	92 276
Slovakien	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000

Artikel 100
Am- och dikobidrag

1. Jordbrukare som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för am- och dikor (am- och dikobidrag). Det ska beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbrukare inom gränserna för individuella tak.

2. Am- och dikobidraget ska beviljas alla jordbrukare som

a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer på den dag då ansökan lämnas in;

Bidraget får dock beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument,

b) levererar mjölk eller mjölkprodukter och vars totala individuella kvot enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 1234/2007 inte överskrider 120 000 kg.

Medlemsstaterna kan emellertid på grundval av objektiva och icke diskriminerande kriterier som de själva fastställer, besluta att ändra eller avskaffa den kvantitativa gränsen, förutsatt att jordbrukaren under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan lämnas in håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 60 % och kvigor som motsvarar högst 40% av det antal för vilket bidraget söktes.

För fastställande av antalet stödberättigande djur enligt leden a och b i första stycket ska det konstateras om stödmottagarens kor tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning, på grundval av den individuella mjölkkvot som finns tillgänglig för jordbruksföretaget den 31 det aktuella kalenderåret, uttryckt i ton och i genomsnittlig mjölkavkastning.

3. Jordbrukarens rätt till bidraget ska begränsas genom ett individuellt tak i enlighet med artikel 101.

4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur ska fastställas till 200 euro.

5. Medlemsstaterna kan bevilja ett nationellt tilläggsbidrag för am- och dikor på högst 50 euro per djur, förutsatt att detta inte leder till diskriminering mellan uppfödarna i den berörda medlemsstaten.

För jordbruksföretag som ligger i en region som definieras i artiklarna 5 och 8 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006[23] ska en första del av tilläggsbidraget motsvarande 24,15 euro per djur finansieras av EJFLU.

Om kreatursbesättningarna i en medlemsstat utgörs av en stor andel am- och dikor, dvs. minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S och E, ska EJFLU finansiera hela tilläggsbidraget oavsett var på medlemsstatens territorium som jordbruksföretagen är belägna. Eventuella överskridanden av dessa procentsatser ska fastställas på grundval av genomsnittet för de två år som närmast föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

---

[23] EUT L 210, 31.7.2006, ändrad genom förordning (EG) nr 1989/2006.

Artikel 101

Individuellt tak för am- och dikor

1. Alla jordbrukare med am- och dikor ska beviljas ett stöd inom gränsen för det individuella tak som fastslagits med tillämpning av artikel 126.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att summan av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 5 och att de nationella reserver som avses i artikel 103 kan upprätthållas.

   Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 111 samt vid tillämpning av artikel 55.1, ska tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt artikel 103 ske före utgången av det första år för vilket systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av jordbrukarna ska denna ske utan kompensationsstöd och fastställas på grundval av särskilt följande objektiva kriterier:

   a) Den takt i vilken jordbrukarna har använt sina individuella tak under de tre referensår som föregår år 2000.

   b) Genomförandet av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nöt- och kalvköttssektorn.

   c) Särskilda naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår.

   d) Ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att utbetalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som fastställs i punkt 2 ska avskaffas.

5. Följande nationella tak ska gälla:

Medlemsstat	Nationellt tak
Belgien	394 253
Bulgarien	16 019
Tjeckien	90 300
Estland	13 416
Spanien	1 441 539
Frankrike	3 779 866
Cypern	500
Lettland	19 368
Litauen	47 232
Ungern	117 000
Malta	454
Österrike	375 000
Polen	325 581
Portugal	416 539
Rumänien	150 000
Slovenien	86 384
Slovakien	28 080
Förenade kungariket	1 699 511

Artikel 102

Överlåtelse av bidragsrättigheter för am- och dikor

1. En jordbrukare som säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag kan överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag på den person som övertar jordbruksföretaget. Jordbrukaren kan också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare utan att överlåta jordbruksföretaget.

   Vid överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget ska en del av de överlåtna rättigheterna, som inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för avgiftsfri omfördelning.

2. Medlemsstaterna

   a) ska vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden som ligger utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

   b) kan bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget ska ske antingen direkt mellan jordbrukare eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna kan, före en tidpunkt som ska fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den jordbrukare som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

Artikel 103
Nationell reserv av am- och dikobidragsrättigheter

1. Varje medlemsstat ska ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 102.1 andra stycket eller andra gemenskapsföreskrifter ska läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.4.

3. Medlemsstaterna ska använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nya jordbrukare, unga jordbrukare och andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 104
Kvigor

1. Genom undantag från artikel 100.3 i denna förordning får medlemsstaterna när mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigorna hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 50 i förordning (EG) nr 1698/2005 besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor, inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv ska fastställa.

   Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 40 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i artikel 101.5. Det nationella taket ska minskas med ett belopp som motsvarar det särskilda nationella taket. Om det i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt denna punkt visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har lämnats in, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket ska antalet berättigande kvigor per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det aktuella året .

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

Artikel 105
Slaktbidrag

1. Jordbrukare som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det ska beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredjeland samt inom vissa nationella tak som ska fastställas.

   Följande kategorier berättigar till slaktbidrag:

   a) Tjurar, stutar, kor och kvigor från åtta månaders ålder.

b) Kalvar som är äldre än en månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt på högst 185 kg.

Djur enligt andra stycket ska berättiga till slaktbidrag förutsatt att de har hållits av jordbrukaren under en period som ska fastställas.

2. Bidragsbeloppet ska fastställas enligt följande:

a) 80 euro per bidragsberättigande djur enligt punkt 1 a,

b) 50 euro per bidragsberättigande djur enligt punkt 1 b.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 ska fastställas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i led a och b i samma punkt. Varje tak ska motsvara det antal djur ur var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, adderat med de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

För de nya medlemsstaterna ska de nationella taken vara de som framgår av följande tabell.

	Tjurar, stutar, kor och kvigor	Kalvar som är äldre än en månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt på högst 185 kg
Bulgarien	22 191	101 542
Tjeckien	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Lettland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungern	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Rumänien	1 148 000	85 000
Slovenien	161 137	35 852
Slovakien	204 062	62 841

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat som uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag och för vilka en ansökan lämnats med avseende på en av de två djurgrupperna i punkt 1 andra stycket leden a och b skulle överskrida det nationella tak som har fastställts för gruppen, ska antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet för det ifrågavarande året .

Article 106
Gemensamma regler för bidrag

För att berättiga till direktstöd enligt detta avsnitt ska ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000.

Ett djur ska dock bedömas vara bidragberättigande om sådana uppgifter om djurets tidigare förflyttningar som föreskrivs i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1760/2000 rapporterades till den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då djurhållningsperioden inleddes.

Artikel 107
Tak

Summan av samtliga direktstöd som begärs enligt detta avsnitt får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 53.2.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket ska stödet per jordbrukare minskas i proportion till överskridandet det året.

Artikel 108
Ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG

1. När rester av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG[24] eller när rester av ämnen som är tillåtna enligt nämnda förordning men som används olagligt upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG[25] i ett djur från en jordbrukares nötkreatursbestånd, eller när ett förbjudet ämne eller en förbjuden produkt, eller när ett ämne som är tillåtet eller en produkt som är tillåten enligt direktiv 96/22/EG men som innehas olagligt, upptäcks i någon som helst form på en jordbrukares företag, ska denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt till de bidrag som avses i bestämmelserna i detta kapitel.

   Om överträdelsen upprepas får uteslutningsperioden, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren till djuren eller den som bedriver skötseln förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG ska de påföljder som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel tillämpas.

---

[24] EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.
[25] EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

KAPITEL 2
NATIONELLA STÖD

Artikel 109
Nationellt stöd för nötter

1. Medlemsstaterna får bevilja nationellt stöd upp till ett tak på 120,75 euro per hektar och år till jordbrukare som producerar följande produkter:

   a) Mandlar enligt KN-numren 0802 11 och 0802 12.

   b) Hasselnötter enligt KN-numren 0802 21 och 0802 22.

   c) Valnötter enligt KN-numren 0802 31 och 0802 32.

   d) Pistaschmandlar enligt KN-nummer 0802 50.

   e) Johannesbröd enligt KN-nummer 1212 10 10.

2. Det nationella stödet får endast betalas ut för följande maximiarealer:

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grekland	41 100
Spanien	568 200
Frankrike	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxemburg	100
Ungern	2 900
Nederländerna	100
Österrike	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumänien	1 645
Slovenien	300
Slovakien	3 100
Förenade kungariket	100

3. Medlemsstaterna kan som villkor för att bevilja nationellt stöd kräva att jordbrukarna är medlemmar i en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 125b i förordning (EG) nr 1234/2007.

AVDELNING V
GENOMFÖRANDET AV DIREKTSTÖD I DE NYA MEDLEMSSTATERNA

KAPITEL 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 110
Införande av direktstöd

I de nya medlemsstaterna, utom Bulgarien och Rumänien, ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i medlemsstater som inte tillhör de nya medlemsstaterna:

– 60 % 2009.

– 70 % 2010.

– 80 % 2011.

– 90 % 2012.

– 100 % från och med 2013.

I Bulgarien och Rumänien ska direktstöd införas i enlighet med följande tabell för höjningar, uttryckta i procent av den gällande nivån för sådant stöd i medlemsstater som inte tillhör de nya medlemsstaterna:

– 35 % 2009.

– 40 % 2010.

– 50 % 2011.

– 60 % 2012.

– 70 % 2013.

– 80 % 2014.

– 90 % 2015.

– 100 % från och med 2016.

KAPITEL 2
SYSTEM FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Artikel 111
Systemet för enhetlig arealersättning

1. De nya medlemsstater som, förutom för övergånggstödet för bär enligt avdelning IV kapitel 1 avsnitt 6 i denna förordning, har beslutat att ersätta direktstöden med ett system för enhetlig arealersättning ska bevilja jordbrukarna stöd i enlighet med denna artikel.

2. Den enhetliga arealersättningen ska betalas ut en gång om året. Den ska beräknas genom att det årliga rambelopp som fastställs i enlighet med artikel 112 divideras med varje ny medlemsstats jordbruksareal som fastställs i enlighet med artikel 113.

3. För de nya medlemsstaterna ska systemet för enhetlig arealersättning vara tillgängligt till och med den 31 december 2013. Nya medlemsstater ska underrätta kommissionen om sin avsikt att avsluta tillämpningen senast den 1 augusti det sista tillämpningsåret.

4. Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning ska direktstöd tillämpas i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser och på grundval av de kvantitativa parametrar för varje direktstöd, t.ex. basareal, bidragstak och garanterad maximikvantitet, som anges i anslutningsakterna och i senare gemenskapslagstiftning. Därefter ska de procentsatser för de relevanta åren som anges i artikel 110 i denna förordning tillämpas.

Artikel 112

Det årliga rambeloppet

1. För en ny medlemsstat ska kommissionen fastställa ett årligt rambelopp motsvarande de sammanlagda medel som för det aktuella kalenderåret skulle ha avsatts för utbetalning av direktstöd i den nya medlemsstaten.

   Det årliga rambeloppet ska fastställas i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser och på grundval av de kvantitativa parametrar, t.ex. basareal, bidragstak och garanterad maximikvantitet, som anges i anslutningsakten och senare gemenskapslagstiftning för varje direktstöd.

   Det årliga rambeloppet ska justeras med den relevanta procentsats som enligt artikel 110 gäller för ett gradvis införande av direktstöd, undantaget de belopp som gjorts tillgängliga i enlighet med bilaga XII eller de belopp som följer av skillnaden mellan dessa belopp eller de belopp som gäller för sektorn för frukt och grönsaker och de faktiskt tillämpade belopp som avses i artikel 118.1.

2. Om den enhetliga arealersättningen i en ny medlemsstat under ett givet år skulle överstiga det årliga rambeloppet, ska det tillämpliga nationella beloppet per hektar i denna nya medlemsstat minskas proportionellt med hjälp av en nedsättningskoefficient.

Artikel 113

Areal enligt systemet för enhetlig arealersättning

1. En ny medlemsstats jordbruksareal enligt systemet för enhetlig arealersättning ska vara den del av landets utnyttjade jordbruksareal som brukades i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003, oavsett om den vid denna tidpunkt var uppodlad eller ej, vid behov justerad i enlighet med objektiva och icke diskriminerande kriterier som den nya medlemsstaten ska fastställa efter kommissionens godkännande.

I denna avdelning avses med *utnyttjad jordbruksareal* den sammanlagda areal av åkermark, permanent gräsmark, fleråriga grödor och köksträdgårdar som kommissionen har fastställt för statistikändamål.

För Bulgarien och Rumänien ska dock jordbruksarealen enligt systemet för enhetlig arealersättning vara den del av landets utnyttjade jordbruksareal som hålls god jordbrukshävd, oavsett om den är uppodlad eller ej, vid behov justerad i enlighet med objektiva och icke diskriminerande kriterier som Bulgarien eller Rumänien ska fastställa efter kommissionens godkännande.

2. Vad avser beviljandet av stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska alla jordbruksskiften som uppfyller kriterierna enligt punkt 1 samt jordbruksskiften planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41) som brukades i enlighet med god jordbrukshävd den 30 juni 2003 vara stödberättigande. För Bulgarien och Rumänien ska emellertid alla jordbruksskiften som uppfyller kriterierna i punkt 1 samt jordbruksskiften planterade med skottskog med kort omloppstid (KN-nummer ex 0602 90 41) vara stödberättigande.

Utom i fall av *force majeure* eller vid exceptionella omständigheter måste jordbrukaren förfoga över de jordbruksskiften som avses i första stycket den dag som fastställts av medlemsstaten, vilken inte får infalla senare än den dag för ändring av stödansökan som fastställts i den medlemsstaten.

Den minsta stödberättigande areal per jordbruksföretag för vilken stöd kan begäras ska vara 0,3 ha. En ny medlemsstat får emellertid, på grundval av objektiva kriterier och efter kommissionens godkännande, besluta att fastställa att den minsta arealen ska vara större, dock högst 1 ha.

3. Det ska inte finnas någon skyldighet att producera eller att använda produktionsfaktorerna. Jordbrukare får emellertid använda den mark som avses i punkt 4 i denna artikel för alla jordbruksändamål. När det gäller produktion av hampa enligt KN-nummer 5303 10 00, ska artikel 42.1 gälla.

4. All mark som omfattas av stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska hållas i god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 6.

En jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning ska iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II, i enlighet med följande tidsplan:

a) Krav som avses i A i bilaga II ska gälla från och med den 1 januari 2009.

b) Krav som avses i B och C i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2011.

För Bulgarien och Rumänien ska tillämpningen av artiklarna 4, 5, 25, 26 och 27 emellertid vara fakultativ till och med den 31 december 2011, i den mån dessa bestämmelser avser föreskrivna verksamhetskrav. Från och med den 1 januari 2012 ska en jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning i de medlemsstaterna iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II, i enlighet med följande tidsplan:

a) Krav som avses i A i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2012.

b) Krav som avses i B och C i bilaga II ska gälla från och med 1 januari 2014.

5. Tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning ska inte på något sätt påverka skyldigheten för en ny medlemsstat att tillämpa gemenskapsbestämmelserna om identifiering och registrering av djur enligt förordning (EG) nr 1760/2000 och (EG) nr 21/2004.

Artikel 114
Meddelande

De nya medlemsstaterna ska i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra detta kapitel, särskilt de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 112.2.

KAPITEL 3
SEPARAT STÖD OCH SÄRSKILT STÖD

Artikel 115
Separat sockerstöd

1. När en ny medlemsstat, utom Bulgarien och Rumänien, har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143ba i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den bevilja jordbrukare som är stödberättigade enligt systemet för enhetligt arealstöd ett separat sockerstöd för åren 2009 och 2010. Bulgarien och Rumänien ska bevilja detta stöd även för 2011. Det ska beviljas på grundval av de kriterier som antagits av relevanta medlemsstater under 2006 och 2007.

2. Det separata sockerstödet ska beviljas inom gränserna för de tak som anges i bilaga XII.

3. Genom undantag från punkt 2 får varje ny berörd medlemsstat senast den 31 mars det år för vilket det separata sockerstödet beviljas och på grundval av objektiva kriterier besluta att för det separata sockerstödet tillämpa ett lägre tak än det som anges i bilaga XII. Om summan av de belopp som beslutas i enlighet med punkt 1 överstiger det tak som beslutas av den nya berörda medlemsstaten ska det årliga belopp som beviljas jordbrukarna minskas i proportion till överskridandet.

Artikel 116
Separat frukt- och grönsaksstöd

1. I det fall en ny medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bb i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den bevilja jordbrukare som är stödberättigade enligt systemet för enhetligt arealstöd ett separat frukt- och grönsaksstöd. Stödet ska beviljas i enlighet med de kriterier som antogs av medlemsstaten 2007.

2. Det separata frukt- och grönsaksstödet ska beviljas inom gränserna för den del av det nationella taket enligt artikel 41 i denna förordning som gäller frukt och grönsaker eller till ett lägre tak i det fall nya medlemsstater har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bb.3 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 117

Separat övergångsstöd för frukt och grönsaker

1. I det fall en ny medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bc.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska den fram till och med den 31 december 2011 hålla inne upp till 50 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller för tomater enligt KN-nummer 0702 00 00, i enlighet med 2007 års beslut.

   I detta fall ska medlemsstaten i fråga betala ut ett extra stöd till jordbrukarna varje år, inom gränsen för det tak som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning.

   Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar tomater enligt de villkor som föreskrivs i avdelning IV kapitel I avsnitt 5 i denna förordning.

2. En ny medlemsstat som har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 143bc.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska, i enlighet med sitt beslut 2007,

   a) till och med den 31 december 2010, hålla inne upp till 100 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller de frukt- och grönsaksgrödor, andra än ettåriga grödor, som förtecknas i tredje stycket i artikel 56.2 i denna förordning.

   b) den 1 januari 2011−31 december 2012, hålla inne upp till 75 % av den del av de nationella taken enligt artikel 41 i denna förordning som gäller de frukt- och grönsaksgrödor, andra än ettåriga grödor, som förtecknas i tredje stycket i artikel 56.2 i denna förordning.

   I detta fall ska medlemsstaten i fråga betala ut ett extra stöd till jordbrukarna varje år, inom gränsen för det tak som fastställs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2 i denna förordning.

   Det extra stödet ska beviljas jordbrukare som producerar en eller flera av de frukt- och grönsaksprodukter som förtecknas i artikel 56.2 tredje stycket i denna förordning, enligt vad den berörda medlemsstaten har fastställt.

Artikel 118

Gemensamma bestämmelser för separata stöd

1. De medel som gjorts tillgängliga för beviljande av det stöd som avses i artiklarna 115, 116 och 117 ska inte ingå i det årliga rambelopp som avses i artikel 112.1. Vid tillämpning av artikel 115.3 ska emellertid skillnaden mellan taket enligt bilaga XII och det tak som faktiskt tillämpas ingå i det årliga rambelopp som avses i artikel 112.1.

2. Artiklarna 110 och 120 ska inte tillämpas på separata stöd enligt artiklarna 115, 116 och 117.

3. Vid faktiskt eller förtida arv ska det separata sockerstöd och det separata frukt- och grönsaksstöd som avses i artiklarna 115 respektive 116 beviljas den jordbrukare som ärver jordbruksföretaget, på villkor att jordbrukaren är stödberättigad enligt systemet för enhetlig arealersättning.

Artikel 119
Särskilt stöd

1. Nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning kan, senast den 1 augusti 2009 och med verkan från och med kalenderåret 2010, besluta att utnyttja upp till 10 % av sitt nationella tak enligt artikel 41 för att bevilja stöd till jordbrukare enligt artikel 68.1 a−e och i enlighet med artikel 68.2–6 samt artiklarna 69 och 70.

2. Genom undantag från artikel 68.5 b ska stöd för åtgärder enligt artikel 68.1 c beviljas i form av en höjning av de belopp per hektar som beviljas inom ramen för systemet med enhetlig arealersättning.

3. De belopp som avses i punkt 1 ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2.

   Beloppen ska dras av från de berörda nya medlemsstaternas årliga rambelopp enligt artikel 112.1.

KAPITEL 4
KOMPLETTERANDE NATIONELLT DIREKTSTÖD OCH DIREKTSTÖD

Artikel 120
Kompletterande nationellt direktstöd och direktstöd

1. I denna artikel avses med *GJP-liknande nationellt system*: nationellt system för direktstöd som tillämpades före de nya medlemsstaternas anslutning och enligt vilket stöd beviljades jordbrukare för produktion som berättigar till något av direktstöden.

2. De nya medlemsstaterna ska, med kommissionens tillstånd, ha möjlighet att komplettera direktstöden enligt följande:

   a) Alla direktstöd med upp till 30 procentenheter över den tillämpliga nivå som anges i artikel 110 för det aktuella året. För Bulgarien och Rumänien ska följande gälla: 65 % av nivån för direktstöd i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004 under 2009 samt från och med 2010 upp till 30 procentenheter över den tillämpliga nivå som anges i artikel 110 andra stycket för det aktuella året. Tjeckien får emellertid komplettera direktstödet inom sektorn för potatisstärkelse upp till 100 % av den tillämpliga nivån i medlemsstater som inte är nya medlemsstater. För sådana direktstöd som avses i kapitel 7 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 får medlemsstaterna emellertid komplettera direktstöden upp till 100 %. För Bulgarien och Rumänien ska följande högsta procentsatser gälla: 95 % under 2009 och 100 % från och med 2010.

   Eller enligt följande:

b) i) När det gäller alla direktstöd utom gårdsstödet, det sammanlagda direktstöd som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till för varje enskild produkt i den nya medlemsstaten under kalenderåret 2003 vid tillämpning av ett GJP-liknande nationellt system, ökat med 10 procentenheter. För Litauen ska referensåret emellertid vara kalenderåret 2002. För Bulgarien och Rumänien ska referensåret vara kalenderåret 2006. För Slovenien ska ökningen vara 25 procentenheter.

ii) När det gäller systemet med samlat gårdsstöd ska det totala kompletterande nationella direktstöd som en ny medlemsstat kan bevilja för ett visst år vara begränsat till ett specifikt rambelopp. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan följande två strecksatser:

– Det totala belopp GJP-liknande nationellt direktstöd som skulle vara tillgängligt i den berörda nya medlemsstaten för kalenderåret 2003 eller, för Litauen, för kalenderåret 2002, i vartdera fallet ökat med 10 procentenheter. För Bulgarien och Rumänien ska referensåret emellertid vara kalenderåret 2006. För Slovenien ska ökningen vara 25 procentenheter.

– Den berörda nya medlemsstatens nationella tak enligt förteckningen i bilaga VIII, vid behov anpassat i enlighet med artikel 53.2.

Vid beräkningen av det totala belopp som avses i första strecksatsen ska det nationella direktstöd och/eller de delar därav som motsvarar det direktstöd i gemenskapen och/eller de delar därav som beaktades vid beräkningen av det faktiska taket för den berörda nya medlemsstaten i enlighet med artikel 41 och artikel 53.2.

En ny medlemsstat kan, för varje direktstöd som berörs, välja att tillämpa antingen alternativ a eller alternativ b.

Det totala direktstöd som en jordbrukare efter anslutningen kan beviljas i de nya medlemsstaterna enligt det relevanta direktstödsystemet, inklusive allt kompletterande nationellt direktstöd, får inte överstiga den stödnivå som jordbrukaren skulle vara berättigad till enligt det motsvarande direktstödsystem som vid samma tidpunkt tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

3. Cypern får komplettera direktstöd som betalas ut till en jordbrukare inom ramen för något av de direktstöd som förtecknas i bilaga I upp till den sammanlagda stödnivå som jordbrukaren skulle ha varit berättigad till i Cypern 2001.

De cypriotiska myndigheterna ska se till att det sammanlagda direktstöd som en jordbrukare beviljas i Cypern efter anslutningen enligt det relevanta direktstödsystemet, inklusive allt kompletterande nationellt direktstöd, inte i något fall överstiger den stödnivå som jordbrukaren skulle vara berättigad till enligt det direktstödssystem som under det aktuella året tillämpas i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

De totala belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt stöd anges i bilaga XIII.

Det kompletterande nationella stöd som ska beviljas ska i mån av behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Punkterna 2 och 5 ska inte gälla för Cypern.

4. Om en ny medlemsstat beslutar att tillämpa systemet för enhetlig arealersättning får den bevilja kompletterande nationellt direktstöd enligt de villkor som anges i punkterna 5 och 8.

5. Det totala kompletterande nationella stöd som beviljas med tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning det året, får begränsas genom ett särskilt rambelopp per (under)sektor, förutsatt att ett sådant (under)sektorspecifikt rambelopp endast kan avse

   – direktstöd som ingår i systemet med samlat gårdsstöd, och/eller

   – ett eller flera av de direktstöd som eventuellt endast genomförts delvis i enlighet med artikel 53.2. Detta rambelopp ska vara lika med skillnaden mellan följande:

      – Det totala stödbelopp per (under)sektor som följer av tillämpningen av punkt 2 a eller när så är lämpligt b, och

      – det totala direktstöd som skulle vara tillgängligt i den berörda nya medlemsstaten för samma (under)sektor under det aktuella året, enligt systemet för enhetlig arealersättning.

6. Den nya medlemsstaten får, på grundval av objektiva kriterier och efter tillstånd från kommissionen, besluta vilka belopp som ska beviljas som kompletterande nationellt stöd.

7. I kommissionens tillstånd ska det

   – om punkt 2 b är tillämplig, specificeras vilka GJP-liknande nationella system för direktstöd som berörs,

   – fastställas upp till vilken nivå det kompletterande nationella stödet kan betalas ut, procentsatsen för det kompletterande nationella stödet och, i förekommande fall, villkoren för beviljande av stödet,

   – anges att stödet beviljas med förbehåll för att det kan behöva justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

8. Kompletterande nationellt stöd får inte beviljas för jordbruksverksamhet för vilken inget direktstöd föreskrivs i medlemsstater som inte är nya medlemsstater.

Artikel 121
Statligt stöd – Cypern

Cypern kan, utöver det kompletterande nationella direktstödet, bevilja gradvis minskande nationellt övergångsstöd fram till utgången av 2010. Detta statliga stöd ska beviljas i en form som liknar gemenskapsstöd, t.ex. frikopplat stöd.

Med beaktande av den typ av nationellt stöd och de stödbelopp som beviljades 2001 kan Cypern bevilja statligt stöd till de (under)sektorer som anges i bilaga XIV upp till de belopp som anges i den bilagan.

Det statliga stöd som ska beviljas ska i mån av behov justeras till följd av utvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Om det visar sig nödvändigt att göra sådana justeringar ska stödbeloppet eller villkoren för beviljande av stöd ändras på grundval av ett kommissionsbeslut.

Cypern ska överlämna en årlig rapport till kommissionen om genomförandet av de statliga stödåtgärderna, med uppgift om stödformer och stödbelopp för varje (under)sektor.

AVDELNING VI
ÖVERFÖRINGAR AV MEDEL

Artikel 122
Överföring av medel till omstrukturering i bomullsproducerande områden

Ett belopp på 22 miljoner euro ska varje år finnas tillgängligt som extra gemenskapsstöd för åtgärder i bomullsproducerande områden som ingår i program för landsbygdsutveckling finansierade genom EJFLU.

Artikel 123
Överföring av medel till omstrukturering i tobaksproducerande områden

Från och med budgetåret 2011 ska ett belopp på 484 miljoner euro finnas tillgängligt som extra gemenskapsstöd för åtgärder i tobaksproducerande områden som ingår i program för landsbygdsutveckling finansierade genom EJFLU, för de medlemsstater i vilka tobaksproducenterna mottog stöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2075/92[26] under åren 2000, 2001 och 2002.

[26] EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.

AVDELNING VII
GENOMFÖRANDE-, ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1
GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 124
Bekräftelse av stödrättigheter

1. Stödrättigheter som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2009 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den 1 januari 2010.

2. Punkt 1 ska inte gälla stödrättigheter som tilldelats jordbrukare på grundval av formellt inkorrekta ansökningar.

3. Punkt 1 ska inte påverka kommissionens befogenhet att fatta beslut enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 rörande utgifter för stöd som beviljats för något kalenderår till och med år 2009.

Artikel 125
Tillämpning i de yttersta randområdena

Avdelningarna III och IV ska inte tillämpas i de franska utomeuropeiska departementet, på Azorerna och Madeira eller på Kanarieöarna.

Artikel 126
Statligt stöd

Genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007 och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006[27], ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte tillämpas i fråga om utbetalningar enligt artiklarna 42, 59, 68–70, artiklarna 87.4 och 100.5, artikel 109 och artiklarna 119–121 som medlemsstaterna gör i enlighet med denna förordning.

Artikel 127
Överföring av information till kommissionen

Medlemsstaterna ska i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra den här förordningen och särskilt sådana åtgärder som hör samman med artiklarna 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 and 119.

---

[27] EUT L 214, 4.8.2006. s. 7.

Artikel 128
Förvaltningskommitté för direktstöd

1. Kommissionen ska biträdas av förvaltningskommittén för direktstöd, som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

   Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

3. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 129
Tillämpningsföreskrifter

Närmare föreskrifter för den här förordningen ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 128.2. De ska särskilt omfatta följande:

a) Närmare föreskrifter för inrättandet av ett system för jordbruksrådgivning.

b) Närmare föreskrifter avseende kriterier för fördelning av sådana belopp som blir tillgängliga genom tillämpning av modulering.

c) Närmare föreskrifter för hur stöd ska beviljas enligt den här förordningen, inbegripet villkor för stödberättigande, datum för ansökningar samt bestämmelser för utbetalning och kontroll, kontroll och fastställande av stödrättigheter inklusive varje nödvändig utväxling av uppgifter med medlemsstaterna och fastställande av överskridanden av basarealer eller den maximala garantiarealen samt närmare föreskrifter för fastställande av perioden för innehållande, för indragning och för omfördelning av ej använda bidragsrättigheter som fastställts enligt avsnitten 7 och 8 i kapitel 1 i avdelning IV.

d) När det gäller systemet med samlat gårdsstöd, närmare föreskrifter särskilt om inrättande av en nationell reserv, överföring av rättigheter, definitionen av fleråriga grödor, permanent betesmark, jordbruksmark och gräsmark, alternativen i kapitlen 2 och 3 i avdelning III och integreringen av kopplat stöd i kapitel IV i avdelning III.

e) Närmare föreskrifter för genomförandet av bestämmelserna i avdelning V.

f) Tillämpningsföreskrifter för integreringen av frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor i systemet med samlat gårdsstöd, inklusive ansökningsförfarandet under det första genomförandeåret, samt för de stöd som avses i avsnitten 5 och 6 i kapitel I i avdelning IV.

g) Närmare föreskrifter för införandet av stöd för vin i systemet med samlat gårdsstöd, inklusive ansökningsförfarandet under det första tillämpningsåret, i enlighet med förordning (EG) nr [vinförordningen].

h) När det gäller hampa, närmare föreskrifter för särskilda kontrollåtgärder och metoder för fastställande av halten av *tetrahydrocannabinol*.

i) Sådana ändringar i bilaga I som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 1.

j) Sådana ändringar i bilagorna V, VI och VII som kan bli nödvändiga särskilt med hänsyn till ny gemenskapslagstiftning.

k) De grundläggande funktionerna i identifieringssystemet för jordbruksskiften och hur dessa ska utformas.

l) Eventuella ändringar som får göras i stödansökningarna och undantag från kravet att lämna in en stödansökan.

m) Bestämmelser om vilka uppgifter stödansökningarna minst ska innehålla.

n) Bestämmelser om administrativa kontroller, kontroller på plats och kontroller genom fjärranalys.

o) Bestämmelser om hur minskning och uteslutning ska tillämpas i de fall där de skyldigheter som avses i artiklarna 4 och 24 inte fullgörs, inklusive fall där minskning och uteslutning inte ska tillämpas.

q) Sådana ändringar i bilaga V som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 28.

r) Meddelanden mellan kommissionen och medlemsstaterna.

s) Åtgärder som är både nödvändiga och vederbörligen motiverade för att akut lösa praktiska och specifika problem, särskilt sådana som hör samman med genomförandet av kapitel 4 i avdelning II och kapitlen 2 och 3 i avdelning III. Sådana åtgärder får avvika från vissa delar av den här förordningen, men bara i den omfattning och under den tid som detta är absolut nödvändigt.

t) När det gäller bomull, närmare föreskrifter om

   i) hur minskningen av stödet enligt artikel 80.3 ska beräknas,

   ii) de godkända branschorganisationerna, särskilt finansieringen av dem, samt kontroller och påföljder.

KAPITEL 2
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 130
Ändring av förordning (EG) nr 1290/2005

1. I artikel 12 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska fastställa de belopp som med tillämpning av artikel 9, artikel 10.4 samt artiklarna 123 och 124 i rådets förordning (EG) nr xxx/2008*[*denna förordning*] och artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 378/2007 ska ställas till förfogande för EJFLU.

2. Artikel 18.3 ska ersättas med följande:

”3. Nationella tak för direktstöd enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr XXX/2008 [*denna förordning*], anpassade i enlighet med artikel 11.1 i samma förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

* EUT L …….”

Artikel 131
Ändring av förordning (EG) nr 247/2006

Förordning (EG) nr 247/2006 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 23 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Gemenskapen ska finansiera de åtgärder som föreskrivs i avdelningarna II och III i denna förordning upp till följande årliga belopp:

miljoner euro

	Räkenskapsår 2007	Räkenskapsår 2008	Räkenskapsår 2009	Budgetåret 2010 och efterföljande
De franska utomeuropeiska departementen	126.6	262.6	269.4	276.05
Azorerna och Madeira	77.9	86.98	86.7	106.21
Kanarieöarna	127.3	268.4	268.4	268.42

(2) Följande artikel ska införas som artikel 24b:

”*Artikel 24b*

1. Senast den 15 februari 2009 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna sina förslag till ändringar av de övergripande programmen, vilka ska återspegla de ändringar som införs genom artikel 23.2.

2. Kommissionen ska utvärdera de föreslagna ändringarna och besluta om godkännande av dem senast fyra månader från det att de överlämnats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

Artikel 132
Ändring av förordning (EG) nr 378/2007

Förordning (EG) nr 378/2007 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Minskningar genom frivillig modulering ska göras på samma beräkningsgrund som den som gäller för modulering enligt artikel 7 i rådets förordning (EG) nr XXX/2008*(*denna förordning*).

* EUT L …….”

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. De procentsatser för modulering som gäller för jordbrukare i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr XXX/2008 (*denna förordning*) minus fem procentenheter, ska dras av från den procentsats för frivillig modulering som tillämpas av medlemsstaterna i enlighet med punkt 4 i denna artikel. Både den procentsats som ska dras av och den slutliga procentsatsen för frivillig modulering ska vara lika med eller högre än 0. ”

(2) Artikel 3.1 a ska ersättas med följande:

”a) genom undantag från artikel 1.3 i denna förordning, tillämpa minskningar genom modulering på grundval den beräkningsmetod som gäller för modulering i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr xx/2008, utan att ta hänsyn till den uteslutning beträffande 5 000 euro som föreskrivs i punkt 1 i samma artikel och/eller”

Artikel 133
Upphävanden

1. Förordning (EG) nr 1782/2003 ska upphöra att gälla.

Artiklarna 66, 67, 68, 68a, artikel 70.1 a och kapitlen 1 (durumvete) 2, (bidrag för proteingrödor), 4 (arealstöd för nötter), 8 (energigrödor), 9 (stöd för utsäde), 10 (arealstöd för jordbruksgrödor), 10b (stöd för olivodlingar), 10c (tobaksstöd) och 10d (arealstöd för humle) i avdelning IV i den förordningen ska fortsätta att gälla under 2009.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XV.

Artikel 134
Övergångsbestämmelser

Kommissionen kan anta de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EG) nr 1782/2003 till dem som införs genom denna förordning.

Artikel 135
Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna

I de fall där övergångsåtgärder blir nödvändiga för att för de nya medlemsstaterna underlätta övergången från systemet för enhetlig arealersättning till systemet med samlat gårdsstöd och till andra stödordningar som avses i avdelningarna III och IV, ska sådana åtgärder vidtas enligt det förfarande som avses i artikel 128.2.

Artikel 136
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över stödsystem

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Samlat gårdsstöd	Avdelning III i denna förordning	Frikopplat stöd
Systemet för enhetlig arealersättning	Avdelning V kapitel 2 i denna förordning	Frikopplat stöd som ersätter alla de direktstöd som förtecknas i denna bilaga, förutom separata stöd
Proteingrödor	Avdelning IV kapitel 2 i förordning (EG) nr 1782/2003∗	Arealstöd
Ris	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Nötter	Avdelning IV kapitel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003∗	Arealstöd
Energigrödor	Avdelning IV kapitel 5 i förordning (EG) nr 1782/2003∗	Arealstöd
Stärkelsepotatis	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning	Produktionsstöd
Utsäde	Avdelning IV kapitel 9 i förordning (EG) nr 1782/2003	Produktionsstöd
Jordbruksgrödor	Avdelning IV kapitel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003	Arealstöd
Får- och getkött	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 7 i denna förordning	Tack- och getbidrag
Nöt- och kalvkött	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 8 i denna förordning	Särskilt bidrag, am- och dikobidrag (inklusive det som betalas för kvigor och det nationella tilläggsbidraget för am- och dikor om det samfinansieras), slaktbidrag
Särskilt stöd	Avdelning III kapitel 5 i denna förordning	
Olivolja	Avdelning IV kapitel 10b i förordning (EG) nr 1782/2003∗	Arealstöd
Silkesmaskar	Artikel 1 i förordning (EEG) nr 845/72	Stöd för att främja silkesodling
Tobak	Avdelning IV kapitel 10c i förordning (EG) nr 1782/2003∗	Produktionsstöd
Humle	Avdelning IV kapitel 10d i förordning (EG) nr 1782/2003*	Arealstöd
Sockerbetor, sockerrör och cikoria för framställning av socker eller insulinsirap	Avdelning V artikel 116 i denna förordning	Frikopplat stöd
Sockerbetor och sockerrör för framställning av socker	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 4 i denna förordning	Produktionsstöd

Frukt och grönsaker som levereras till bearbetning	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 5 i denna förordning	Övergångsstöd för frukt och grönsaker
Jordgubbar och hallon som levereras till bearbetning	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 6 i denna förordning	Övergångsstöd för bär
Frukt och grönsaker	Artikel 116	Separat frukt- och grönsaksstöd
Posei	Avdelning III i rådets förordning (EG) nr 247/2006	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Egeiska öarna	Kapitel III i rådets förordning (EG) nr 1405/2006	Direktstöd för åtgärder som fastställs i programmen
Bomull	Avdelning IV kapitel 1 avsnitt 4 i denna förordning	Arealstöd

* Endast för år 2009

BILAGA II

Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna 4 och 5

A. Miljö

1.	Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1)	Artiklarna 3.1 och 3.2 b, 4.1, 4.2, 4.4, 5 a, 5 b och 5 d
2.	Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43)	Artiklarna 4 och 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artiklarna 6 och 13.1 a

Folkhälsa och djurhälsa

Identifiering och registrering av djur

6.	Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur (EGT L 355, 5.12.1992, s. 32)	Artiklarna 3, 4, och 5
7.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7
8.	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).	Artiklarna 3, 4, och 5

B. Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd

9.	Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artiklarna 3, 4, 5 och 7
11.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14, 15, 17.1, 18, 19 och 20
12.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15

	(EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	
Anmälan av sjukdomar		
13.	Rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka (EGT L 315, 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3
C.	*Djurskydd*	
16.	Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28)	Artiklarna 3 och 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EGT L 340, 11.12.1991, s. 33)	Artiklarna 3 och 4.1
18.	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

BILAGA III

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, vilka avses i artikel 6

Problem	Normer
Markerosion: Skydda marken genom lämpliga åtgärder	– Minimikrav för marktäckning
	– Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden
	– Bibehållande av terrasser
Organiskt material i mark: Bibehålla markens innehåll av organiskt material med lämpliga metoder	– Normer för växtföljder, i tillämpliga fall
	– Skötsel av stubbåkrar
Markstruktur: Bibehålla markstrukturen genom lämpliga åtgärder	– Lämplig maskinanvändning
Lägsta hävdnivå: Säkerställa en lägsta hävdnivå och undvika försämring av livsmiljöer	– Regler om minsta djurtäthet eller andra lämpliga system
	– Skydd av permanent betesmark
	– Bibehållande av landskapselement, i förekommande fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd samt åkerkanter – I tillämpliga fall förbud mot att gräva upp olivträd
	– Undvika att oönskad vegetation inkräktar på odlingsmark
	– Bibehållande av olivlundar och vinrankor i gott vegetativt skick
Vattenskydd och vattenförvaltning: Skydda vatten mot föroreningar och avrinning, och förvalta vattenförbrukningen	– Upprättande av buffertremsor längs vattendrag – Efterlevnad av tillståndsförfarandena för användning av vatten för bevattning

BILAGA IV
Nationella nettotak som avses i artikel 8

miljoner euro

Kalenderår	2009	2010	2011	2012
Belgien	583,2	570,9	563,1	553,9
Tjeckien				773,0
Danmark	985,9	965,3	954,6	937,8
Tyskland	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estland				88,9
Irland	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grekland	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Spanien	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Frankrike	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italien	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Cypern				48,2
Lettland				130,5
Litauen				337,9
Luxemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Ungern				1 150,9
Malta				4,6
Nederländerna	841,5	827,0	829,4	815,9
Österrike	727,7	718,2	712,1	704,9
Polen				2 730,5
Portugal	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovenien				129,4
Slovakien				335,9
Finland	550,0	541,2	536,0	529,8
Sverige	731,7	719,9	710,6	699,8
Förenade kungariket	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

BILAGA V

Förteckning över spannmål som avses i artikel 9.3

KN-nummer	Beskrivning
I. Spannmål	
1001 10 00	Durumvete
1001 90	Vete och blandsäd av vete och råg utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs
II. Oljeväxtfrön	
1201 00	Sojabönor
ex 1205 00	Rapsfrö
ex 1206 00 10	Solrosfrö
III. Proteingrödor	
0713 10	Ärter
0713 50	Åkerbönor
ex 1209 29 50	Sötlupiner
IV. Lin	
ex 1204 00	Linfrö (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, avsett som spånadslin (*Linum usitatissimum* L.)
V. Hampa	
ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller beredd, avsedd som spånadshampa (*Cannabis sativa* L.)

BILAGA VI

Förenliga stöd som avses i artikel 28

Sektor	Rättslig grund
Mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade begränsningar	Artiklarna 13 a, 14.1 och de första båda strecksatserna i artikel 14.2, 15, 17–20, 51.3 och 55.4 i förordning (EG) nr 1257/1999
Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av jordbruksmark, via	
stöd för naturbetingade svårigheter, för jordbrukare i bergsområden	Artikel 36 a i i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för jordbrukare i områden som inte är bergsområden men där det finns andra svårigheter	Artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005
Natura 2000-stöd och stöd som är kopplat till direktiv 2000/60/EG	Artikel 36 a iii i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för miljövänligt jordbruk	Artikel 36 a iv i förordning (EG) nr 1698/2005
Åtgärder för ett hållbart utnyttjande av skogsmark, via	
en första beskogning av jordbruksmark	Artikel 36 b i i förordning (EG) nr 1698/2005
Natura 2000-stöd	Artikel 36 b iv i förordning (EG) nr 1698/2005
stöd för miljövänligt skogsbruk	Artikel 36 b v i förordning (EG) nr 1698/2005
Vin	Artikel 117 i (vinförordningen)

BILAGA VII

A. Frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor

1. Jordbrukarna ska erhålla en stödrättighet per hektar, vilken räknas fram genom att referensbeloppet i punkt 2 divideras med antalet hektar beräknade i enlighet med punkt 3.

2. Medlemsstaterna ska fastställa det belopp som ska inkluderas i referensbeloppet för varje jordbrukare på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex.

   – det marknadsstödbelopp som jordbrukaren mottagit, direkt eller indirekt, för frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor,

   – den areal som används för produktion av frukt och grönsaker, matpotatis och plantskolor,

   – den producerade mängden frukt och grönsaker, matpotatis och planskolor,

   under en representativ period som kan variera mellan produkterna, under ett eller flera regleringsår med början från och med det regleringsår som slutade 2001 och, för medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 eller senare, från och med det regleringsår som slutade 2004, fram till och med det regleringsår som slutade 2007.

   Tillämpningen av kriterierna i denna punkt kan variera mellan olika frukt- och grönsaksprodukter, typer av matpotatis och plantskolor om det är objektivt berättigat. Medlemsstaterna får på samma grundval besluta att inte fastställa de belopp som ska inkluderas i referensbeloppet och de tillämpliga hektaren enligt denna punkt före utgången av en treårig övergångsperiod som löper ut den 31 december 2010.

3. Medlemsstaterna ska beräkna de tillämpliga hektar på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. de arealer som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen.

   I denna förordning avses med *frukt och grönsaker* de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i och j i förordning (EG) nr 1234/2007 och med *matpotatis* annan potatis med KN-nummer 0701 än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse, för vilken stöd beviljas enligt artikel 93.

4. En jordbrukare vars produktion under den representativa perioden i punkt 2 påverkades negativt genom *force majeure* eller exceptionella omständigheter (i enlighet med artikel 36.1) som inträffade före eller under referensperioden, ska ha rätt att begära att det referensbelopp som avses i punkt 2 beräknas på grundval av det eller de kalenderår under den representativa period som inte påverkades av *force majeure* eller exceptionella omständigheter.

5. Om hela referensperioden påverkades av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska medlemsstaten beräkna referensbeloppet på grundval av det saluföringsår som närmast föregår den representativa period som valts i enlighet med punkt 3. I detta fall ska punkt 1 gälla på motsvarande sätt.

6. Fall av *force majeure* eller exceptionella omständigheter ska av den berörda jordbrukaren anmälas skriftligt till den behöriga myndigheten, tillsammans med för myndigheten tillfredsställande bevis, inom den tid som fastställs av varje medlemsstat.

B. Vin (röjning)

Jordbrukare som deltar i det röjningssystem som fastställs i avdelning V kapitel III i förordning (EG) nr [vinförordningen] ska året efter röjningen tilldelas ett antal stödrättigheter lika med antalet hektar för vilka de har erhållit röjningsbidrag.

Värdet per stödrättighet ska vara lika med det genomsnittliga regionala värdet av stödrättigheterna i den berörda regionen. Värdet per stödrättighet får dock inte i något fall överskrida 350 EUR per hektar.

C. Vin (överföring från stödprogrammen)

Om en medlemsstat väljer att ge stöd i enlighet med artikel 4a i förordning (EG) nr [vinförordningen] ska den fastställa varje jordbrukares referensbelopp samt tillämpligt antal hektar

– på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier,

– i förhållande till en representativ referensperiod på ett eller flera vinår från och med vinåret 2005/2006; de referenskriterier som används för att fastställa referensbeloppet och tillämpliga hektar ska dock inte grunda sig på en referensperiod som innefattar vinår efter vinåret 2007/2008 om överföringen i stödprogram rör ersättning till jordbrukare som tidigare har mottagit stöd för spritdrycksdestillation eller har varit ekonomiska förmånstagare till stöd för användning av koncentrerad druvmust för berikning av vin enligt förordning (EG) nr [vinförordningen],

– i överensstämmelse med det totalt tillgängliga beloppet för denna åtgärd enligt artikel 6 e i förordning (EG) nr [vinförordningen].

Jordbrukarna ska erhålla en stödrättighet per hektar, vilken beräknas genom att det aktuella referensbeloppet divideras med antalet tillämpliga hektar.

BILAGA VIII

Nationella tak som avses i artikel 41

Tabell 1

(1 000 euro)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Danmark	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Tyskland	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irland	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grekland	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanien	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Frankrike	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italien	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Nederländerna	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Österrike	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugal	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finland	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Sverige	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Förenade kungariket	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Tabell 2*

(1 000 euro)

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Bulgarien	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tjeckien	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estland	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Cypern	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Lettland	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litauen	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Ungern	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polen	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumänien	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovenien	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakien	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Taken har beräknats med hänsyn till den ökningstabell som anges i artikel 110.

BILAGA IX

Den del av de nationella taken enligt artikel 56.1 som avser tomater ska vara följande:

Medlemsstat	Belopp (miljoner euro per kalenderår)
Bulgarien	5,394
Tjeckien	0,414
Grekland	35,733
Spanien	56,233
Frankrike	8,033
Italien	183,967
Cypern	0,274
Malta	0,932
Ungern	4,512
Rumänien	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slovakien	1,018

Den del av de nationella taken enligt artikel 56.2 som avser frukt- och grönsaksgrödor andra än ettåriga grödor ska vara följande:

Medlemsstat	Belopp (miljoner euro per kalenderår)	
Bulgarien		0,851
Tjeckien		0,063
Grekland		153,833
Spanien		110,633
Frankrike		44,033
Italien		131,700
Cypern	2009:	4,856
	2010:	4,919
	2011:	4,982
	2012:	5,045
Ungern		0,244
Rumänien		0,025
Portugal		2,900
Slovakien		0,007

BILAGA X

Integrering av kopplade stöd i systemet med samlat gårdsstöd

I.

– Från och med 2010 det särskilda kvalitetsbidrag för durumvete som föreskrivs i avdelning IV kapitel 1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

– Från och med 2010 det bidrag för proteingrödor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 2 i förordning (EG) nr 1782/2003.

– Från och med 2010 det grödspecifika stöd för ris som föreskrivs i avdelning IV kapitel III i förordning (EG) nr 1782/2003 och avdelning IV kapitel 1 avsnitt 1 i den här förordningen, i enlighet med den tidplan som anges i artikel 72.2 i den här förordningen.

– Från och med 2010 det arealstöd för nötter som föreskrivs i avdelning IV kapitel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003.

– Från och med 2011 det stöd för bearbetning av torkat foder som föreskrivs i del II avdelning I kapitel IV avsnitt I underavsnitt I i förordning (EG) nr 1234/2007.

– Från och med 2011 det stöd för bearbetning av lin som odlas för fiberproduktion som föreskrivs i del II avdelning I kapitel IV avsnitt I underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007, i enlighet med den tidplan som anges i det underavsnittet.

– Från och med 2011 det bidrag för potatisstärkelse som föreskrivs i artikel [95a] i förordning (EG) nr 1234/2004 och, i enlighet med tidplanen i artikel 75 i den här förordningen, det stöd för stärkelsepotatis som föreskrivs i den artikeln.

II.

Från och med 2010 om en medlemsstat beviljade

– det stöd för utsäde som föreskrivs i avdelning IV kapitel 9 i förordning (EG) nr 1782/2003,

– det arealstöd för jordbruksgrödor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10 i förordning (EG) nr 1782/2003,

– det stöd för olivodlingar som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10b i förordning (EG) nr 1782/2003,

– det arealstöd för humle som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10d i förordning (EG) nr 1782/2003

i enlighet med tidplanen i artikel 55, nöt- och kalvköttsbidrag, utom am- och dikobidrag.

III.

Från och med 2010 om en medlemsstat inte antar det beslut som avses i artikel 53.1 i denna förordning:

– De får- och getköttsbidrag som avses i artikel 67 i förordning (EG) nr 1782/2003.

– De nöt- och kalvköttsbidrag som avses i artikel 68 i förordning (EG) nr 1782/2003.

BILAGA XI

Integration av det kopplade stödet – artikel 65

Torkat foder (tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	0	0	0	0	0	0
Danmark	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Tyskland	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irland	132	132	132	132	132	132
Grekland	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Spanien	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Frankrike	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italien	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxemburg						
Nederländerna	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Österrike	64	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69	69
Finland	10	10	10	10	10	10
Sverige	180	180	180	180	180	180
Förenade kungariket	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgarien						
Tjeckien	922	922	922	922	922	922
Estland						
Cypern						
Lettland						
Litauen	21	21	21	21	21	21
Ungern	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Polen	147	147	147	147	147	147
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	91	91	91	91	91	91

Kvalitetsbidrag för durumvete (tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grekland	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanien	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Frankrike	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italien	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxemburg							
Nederländerna							
Österrike	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket							
Bulgarien	349	436	523	610	698	785	872
Tjeckien							
Estland							
Cypern	173	198	223	247	247	247	247
Lettland							
Litauen							
Ungern	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Polen							
Rumänien							
Slovenien							
Slovakien							

Proteingrödor (tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	84	84	84	84	84	84	84
Danmark	843	843	843	843	843	843	843
Tyskland	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irland	216	216	216	216	216	216	216
Grekland	242	242	242	242	242	242	242
Spanien	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Frankrike	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italien	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Nederländerna	67	67	67	67	67	67	67
Österrike	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Finland	303	303	303	303	303	303	303
Sverige	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Förenade kungariket	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgarien	160	201	241	281	321	361	401
Tjeckien	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Estland	169	194	218	242	242	242	242
Cypern	17	19	22	24	24	24	24
Lettland	109	124	140	155	155	155	155
Litauen	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Ungern	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Polen	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumänien	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovenien	63	72	81	90	90	90	90
Slovakien	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Ris (tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien							
Danmark							
Tyskland							
Irland							
Grekland	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanien	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Frankrike	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italien	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxemburg							
Nederländerna							
Österrike							
Portugal	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket							
Bulgarien	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tjeckien							
Estland							
Cypern							
Lettland							
Litauen							
Ungern	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Polen							
Rumänien	13	16	38	44	50	57	63
Slovenien							
Slovakien							

Nötter (tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	12	12	12	12	12	12	12
Danmark							
Tyskland	181	181	181	181	181	181	181
Irland							
Grekland	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanien	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Frankrike	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italien	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Nederländerna	12	12	12	12	12	12	12
Österrike	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Finland							
Sverige							
Förenade kungariket	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarien	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tjeckien							
Estland							
Cypern	431	493	554	616	616	616	616
Lettland							
Litauen							
Ungern	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Polen	355	406	456	507	507	507	507
Rumänien	79	99	119	139	159	179	199
Slovenien	25	29	33	36	36	36	36
Slovakien	262	299	337	374	374	374	374

Långa linfibrer

(tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Danmark						
Tyskland	30	30	60	60	60	60
Irland						
Grekland						
Spanien	5	5	10	10	10	10
Frankrike	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	480	480	960	960	960	960
Österrike	15	15	30	30	30	30
Portugal	5	5	10	10	10	10
Finland	20	20	40	40	40	40
Sverige	5	5	10	10	10	10
Förenade kungariket	5	5	10	10	10	10
Bulgarien	1	1	3	3	3	3
Tjeckien	192	192	385	385	385	385
Estland	3	3	6	6	6	6
Cypern						
Lettland	36	36	72	72	72	72
Litauen	226	226	453	453	453	453
Ungern						
Malta						
Polen	92	92	185	185	185	185
Rumänien	4	4	8	8	8	8
Slovenien						
Slovakien	7	7	15	15	15	15

Bearbetningsstöd för potatisstärkelse (tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien						
Danmark	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Tyskland	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irland						
Grekland						
Spanien	43	43	43	43	43	43
Frankrike	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Österrike	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugal						
Finland	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Sverige	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Förenade kungariket						
Bulgarien						
Tjeckien	749	749	749	749	749	749
Estland	6	6	6	6	6	6
Cypern						
Lettland	129	129	129	129	129	129
Litauen	27	27	27	27	27	27
Ungern						
Malta						
Polen	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	16	16	16	16	16	16

Potatisstärkelsestöd till odlare (tusental euro)

Medlemsstat	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien						
Danmark	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Tyskland	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irland						
Grekland						
Spanien	64	64	129	129	129	129
Frankrike	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italien						
Luxemburg						
Nederländerna	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Österrike	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugal						
Finland	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Sverige	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Förenade kungariket						
Bulgarien						
Tjeckien	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Estland	7	7	17	17	17	17
Cypern						
Lettland	153	172	383	383	383	383
Litauen	32	36	80	80	80	80
Ungern						
Malta						
Polen	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumänien						
Slovenien						
Slovakien	19	22	48	48	48	48

Olivolja (tusental euro)

Medlemsstat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Spanien	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypern	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

BILAGA XII

Tak vid beräkningen av det stödbelopp som avses i artikel 84 (socker)

(tusental euro)

Medlemsstat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 och följande år
Belgien	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarien	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tjeckien	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danmark	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Tyskland	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grekland	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanien	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Frankrike	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irland	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italien	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Lettland	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litauen	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungern	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nederländerna	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Österrike	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polen	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumänien	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenien	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakien	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finland	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Sverige	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Förenade kungariket	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

BILAGA XIII

Tabell 1 **Cypern: Kompletterande nationellt direktstöd vid tillämpning av de normala direktstödsystemen**

Höjningar	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Jordbruksgrödor (utom durumvete)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumvete	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Trindsäd	16 362	12 272	8 181	4 091
Mjölk- och mejeriprodukter	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Nötkött	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Får- och getkött	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olivolja	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tobak	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananer	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Vindruvor, torkade	0	0	0	0
Mandlar	0	0	0	0
Totalt	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Kompletterande nationellt direktstöd enligt gårdsstödsystemet:

Det totala belopp av kompletterande nationellt direktstöd som får beviljas enligt systemet med samlat gårdsstöd ska vara lika med summan av de sektorstak som anges i denna tabell för de sektorer som omfattas av systemet med samlat gårdsstöd, i den mån stödet inom dessa sektorer är frikopplat.

Tabell 2 **Cypern: Kompletterande nationellt direktstöd vid tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning för direktstöd**

Sektor	2009	2010	2011	2012
Jordbruksgrödor (utom durumvete)	0	0	0	0
Durumvete	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Trindsäd	0	0	0	0
Mjölk- och mejeriprodukter	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Nötkött	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Får- och getkött	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olivolja	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Vindruvor, torkade	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananer	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tobak	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Totalt	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

BILAGA XIV

STATLIGT STÖD CYPERN

Sektor	2009	2010
Spannmål (utom durumvete)	2 263 018	1 131 509
Mjölk- och mejeriprodukter	562 189	281 094
Nötkött	64 887	0
Får- och getkött	1 027 917	513 958
Grisköttssektorn	2 732 606	1 366 303
Fjäderfä och ägg	1 142 374	571 187
Vin	4 307 990	2 153 995
Olivolja	2 088 857	1 044 429
Bordsdruvor	1 058 897	529 448
Bearbetade tomater	117 458	58 729
Bananer	127 286	63 643
Frukt från lövfällande träd, inklusive stenfrukt	2 774 230	1 387 115
Totalt	**18 267 707**	**9 101 410**

BILAGA XV

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1782/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 25
Artikel 7	Artikel 26
Artikel 8	–
Artikel 9	Artikel 27
Artikel 10.1	Artikel 7
Artikel 10.2	Artikel 9.1
Artikel 10.3	Artikel 9.2
Artikel 10.4	Artikel 9.3
–	Artikel 9.4
Artikel 11	Artikel 11.1 och 11.2
Artikel 12	–
–	Artikel 8
Artikel 12*a*.1	Artikel 10
Artikel 12*a*.2	Artikel 11.3
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22	Artikel 21
Artikel 23	Artikel 22
Artikel 24	Artikel 23
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 28

Artikel 27	Artikel 29
–	Artikel 30
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	–
Artikel 32	Artikel 3
Artikel 33	Artikel 34
Artikel 34	–
Artikel 35	Artikel 38
Artikel 36	–
Artikel 37	Bilaga VII
Artikel 38	–
Artikel 39	–
Artikel 40.1–40.3	Punkt A.4–A.6 i bilaga VII
Artikel 40.4	Artikel 36.1 andra stycket
Artikel 40.5	–
Artikel 41	Artikel 41
Artikel 42	Artikel 42
Artikel 43	Bilaga VII
Artikel 44	Artikel 35
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	–
Artikel 48	–
Artikel 49	Artikel 45
Artikel 50	–
Artikel 51 första stycket	–
Artikel 51 andra stycket	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 40
Artikel 53	–
Artikel 54	–
Artikel 55	–
Artikel 56	–
Artikel 57	–
–	Artikel 46
Artikel 58	Artikel 47

Artikel 59	Artikel 48
Artikel 60	Artikel 50
Artikel 61	Artikel 51
Artikel 62	–
Artikel 63.1	Artikel 52.1
Artikel 63.2	–
Artikel 63.3	Artikel 49
Artikel 63.4	Artikel 52.2
Artikel 64	Artikel 53
Artikel 65	–
Artikel 66	–
Artikel 67	Artikel 54
Artikel 68	Artikel 55
Artikel 68*a*	
Artikel 68*b*	Artikel 56
Artikel 69	–
Artikel 70	–
Artikel 71	–
Artikel 71*a*	Artikel 57
Artikel 71*b*	Artikel 58
Artikel 71*c*	–
Artikel 71*d*	Artikel 59
Artikel 71*e*	Artikel 60
Artikel 71*f*	Artikel 61
Artikel 71*g*	–
Artikel 71*h*	Artikel 62
Artikel 71*i*	–
Artikel 71*j*	–
Artikel 71*k*	Artikel 63
Artikel 71*l*	–
Artikel 71*m*	–
–	Artikel 64
–	Artikel 65
–	Artikel 66
–	Artikel 67
–	Artikel 68
–	Artikel 69

–	Artikel 70
Artikel 72	–
Artikel 73	–
Artikel 74	–
Artikel 75	–
Artikel 76	–
Artikel 77	–
Artikel 78	–
Artikel 79	Artikel 71
Artikel 80	Artikel 72
Artikel 81	Artikel 73
Artikel 82	Artikel 74
Artikel 83	–
Artikel 84	–
Artikel 85	–
Artikel 86	–
Artikel 87	Artikel 109
Artikel 88	–
Artikel 89	–
Artikel 90	–
Artikel 91	–
Artikel 92	–
Artikel 93	Artikel 75
Artikel 94	Artikel 76
Artikel 95	–
Artikel 96	–
Artikel 97	–
Artikel 98	–
Artikel 99	–
Artikel 100	–
Artikel 101	–
Artikel 102	–
Artikel 103	–
Artikel 104	–
Artikel 105	–
Artikel 106	–
Artikel 107	–

Artikel 108	–
Artikel 109	–
Artikel 110	–
Artikel 110*a*	Artikel 77
Artikel 110*b*	Artikel 78
Artikel 110*c*	Artikel 79
Artikel 110*d*	Artikel 80
Artikel 110*e*	Artikel 81
Artikel 110*f*	–
Artikel 110*g*	–
Artikel 110*h*	–
Artikel 110*i*	–
Artikel 110*j*	–
Artikel 110*k*	–
Artikel 110*l*	–
Artikel 110*m*	–
Artikel 110*n*	–
Artikel 110*o*	–
Artikel 110*p*	–
Artikel 110*q*	Artikel 82
Artikel 110*r*	Artikel 83
Artikel 110*s*	Artikel 84
Artikel 110*t*	Artikel 85
Artikel 110*u*	Artikel 86
Artikel 110*v*	Artikel 87
Artikel 111	Artikel 88
Artikel 112	Artikel 89
Artikel 113	Artikel 90
Artikel 114	Artikel 91
Artikel 115	Artikel 92
Artikel 116	Artikel 93
Artikel 117	Artikel 94
Artikel 118	Artikel 95
Artikel 119	–
Artikel 120	Artikel 96
Artikel 121	Artikel 97
Artikel 122	Artikel 98

Artikel 123	Artikel 99
Artikel 124	–
Artikel 125	Artikel 100
Artikel 126	Artikel 101
Artikel 127	Artikel 102
Artikel 128	Artikel 103
Artikel 129	Artikel 104
Artikel 130	Artikel 105
Artikel 131	–
Artikel 132	–
Artikel 133	–
Artikel 134	–
Artikel 135	–
Artikel 136	–
Artikel 136*a*	–
Artikel 137	–
Artikel 138	Artikel 106
Artikel 139	Artikel 107
Artikel 140	Artikel 108
Artikel 141	–
Artikel 142	–
Artikel 143	–
Artikel 143*a*	Artikel 110
Artikel 143*b*.1, 143*b*.2, 143*b*.9 och 143*b*.10	Artikel 111
Artikel 143*b*.3 och 143*b*.7	Artikel 112
Artikel 143*b*.4, 143*b*.5, 143*b*. och 143*b*.6	Artikel 113
Artikel 143*b*.13	Artikel 114
Artikel 143*ba*.1–143*ba*.3	Artikel 115
Artikel 143*ba*.3a	–
Artikel 143*ba*.4–143*ba*.6	Artikel 118
Artikel 143*bb*.1 och 143*bb*.2	Artikel 116
Artikel 143*bb*.3	–
Artikel 143*bb*.4–143*bb*.6	Artikel 118
Artikel 143*bc*.1 och 143*bc*.2	Artikel 117
Artikel 143*bc*.3 och 143*bc*.4	Artikel 118.1 och 118.2
–	Artikel 119
Artikel 143*c*.1–143*c*.8	Artikel 120

Artikel 143*c*.9	Artikel 121
Artikel 143*c*.10	–
Artikel 143*d*	Artikel 122
Artikel 143*e*	Artikel 123
–	Artikel 124
–	Artikel 125
–	Artikel 126
Artikel 144	Artikel 128
Artikel 145	Artikel 129
Artikel 146	Artikel 127
Artikel 147	–
Artikel 148	–
Artikel 149	–
Artikel 150	–
Artikel 151	–
Artikel 152	–
–	Artikel 130
–	Artikel 131
–	Artikel 132
Artikel 153	Artikel 133
Artikel 154	–
Artikel 154*a*	Artikel 135
Artikel 155	Artikel 134
Artikel 155*a*	–
Artikel 156	Artikel 136

2008/0104 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr […]/2008

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag[28],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[29],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[30],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[31], och

av följande skäl:

(1) Bland de åtgärder som vidtogs 2003–2004 för att reformera den gemensamma jordbrukspolitiken ingick bestämmelser om att det skulle tas fram rapporter om åtgärderna, i synnerhet om vilka resultat dessa har fått i förhållande de mål som ställts upp och vilka effekter åtgärderna har fått på de berörda marknaderna. Kommissionen lade därför den 20 november 2007 fram ett meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln *Förberedelser inför hälsokontrollen av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken*, vilket har diskuterats av institutionerna. Ett antal lämpliga förslag bör läggas fram med utgångspunkt från själva meddelandet och diskussionen mellan Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén kring de viktigaste frågorna i meddelandet samt med utgångspunkt från de synpunkter som har inkommit i samband med offentliga samråd.

(2) Den gemensamma jordbrukspolitikens bestämmelser om offentlig intervention bör förenklas och harmoniseras genom att anbudssystemet utvidgas.

---

28 EUT C […], […], s. […].
29 EUT C […], […], s. […].
30 EUT C […], […], s. […].
31 EUT C […], […], s. […].

(3) På spannmålsområdet bör systemet förenklas för att säkra sektorns konkurrenskraft och marknadsinriktning och interventionens roll bör dämpas till att vara ett skyddsnät som fungerar vid störningar på marknaden och som gör det lättare för jordbrukarna att agera utifrån marknadsvillkoren. I rådets slutsatser om reformen av interventionsordningen för majs angavs, på grundval av en analys som visar att det finns risk för ökad kornintervention vid låga priser, att det bör göras en översyn av interventionsordningen för hela spannmålssektorn i samband med hälsokontrollen. Prognosen för spannmålssektorn har emellertid förändrats sedan dess och världsmarknadspriserna är gynnsamma och stiger tack vare ökande global efterfrågan och små spannmålslager världen över. Om interventionsnivån för foderspannmål fastställs till noll inom samma tidsram som majsreformen blir det möjligt att vidta interventionsåtgärder utan negativa följder för spannmålsmarknaden som helhet. Prognosen för spannmålssektorn omfattar även durumvete och innebär att interventionsuppköpen inte längre är relevanta och kan upphöra med tanke på att marknadspriserna alltid ligger avsevärt över interventionspriset. Då spannmålsinterventionen snarare bör vara ett säkerhetsnät än en faktor som påverkar prisbildningen är skillnaderna mellan när skördeperioderna börjar i de olika medlemsstaterna (dvs. när regleringsåren tar sin början) inte längre relevanta, eftersom ordningen inte längre kommer att bygga på priser som motsvarar interventionsnivåerna plus månatliga ökningar. Av förenklingsskäl bör därför datumen för spannmålsintervention harmoniseras i hela gemenskapen.

(4) Sedan reformen 2003 har rissektorns konkurrenskraft ökat, produktionen är stabil, lagren har minskat, efterfrågan har ökat både i gemenskapen och på världsmarknaden och det förväntade priset ligger avsevärt över interventionspriset. Det behövs således inte längre några bestämmelser om interventionsuppköp av ris och bestämmelserna bör utgå.

(5) Produktionen och konsumtionen av griskött förväntas öka på medellång sikt, men inte lika snabbt som under den förra tioårsperioden, vilket beror på konkurrens från fjäderfäkött och högre foderpriser. Priserna på griskött förväntas fortsätta ligga avsevärt högre än interventionspriset. Interventionsuppköp av griskött har inte förekommit på många år och mot bakgrund av marknadssituationen och prognoserna för sektorn, bör dessa utgå.

(6) Interventionsuppköpen av grisprodukter kan upphöra utan problem under 2009, då den nuvarande situationen och framtidsutsikterna tyder på att det inte under några omständigheter skulle vara aktuellt med intervention under 2009.

(7) Mejerisektorns prognos på medellång sikt visar på fortsatt ökande efterfrågan inom gemenskapen när det gäller produkter med högt mervärde och avsevärt ökande global efterfrågan på mejeriprodukter, tack vare större inkomster och befolkningstillväxt i många regioner i världen och tack vare förändringar i konsumtionsmönstren till förmån för mejeriprodukterna.

(8) På grund av taken för mjölkkvoterna förväntas den sammanlagda mjölkproduktionen att gradvis minska i en måttlig utsträckning på medellång sikt; omstruktureringsåtgärder i de medlemsstater som inte var medlemmar i gemenskapen före utvidgningen 2004 leder till att andelen bönder som har mjölkproduktionen som huvudverksamhet minskar och samtidigt ökar inte mjölkproduktionen i någon större utsträckning på grund av kvoterna. Samtidigt förväntas andelen mjölk som levereras till mejerier för bearbetning att öka under den aktuella perioden. Med tanke på den stora interna och externa efterfrågan innebär kvotsystemet numera att man begränsar möjligheterna att utöka produktionen istället för att man som tidigare var fallet motverkar överproduktion. När det råder en sådan situation på marknaden innebär kvoterna att man begränsar möjligheterna till marknadsorientering, eftersom kvoterna snedvrider jordbrukarnas möjligheter att reagera på prissignaler och försvårar effektivitetsvinster på grund av långsammare omstrukturering. Kvoterna planeras upphöra 2015 och syftet med detta var att åstadkomma en gradvis anpassning. Det är mot bakgrund av detta som det i bilaga I till denna förordning föreskrivs en utfasning av mjölkkvoterna genom årliga ökningar (på 1 % per regleringsår mellan 2009/2010–2013/2014), vilket skulle ge en smidig övergång och motverka onödigt stora anpassningar efter det att kvotsystemet har upphört.

(9) Ostmarknaden växer stadigt och efterfrågan ökar, både efterfrågan inom gemenskapen och efterfrågan från länder utanför gemenskapen. Ostpriserna har därför under en längre tid varit stabila och har inte påverkats i någon avsevärd utsträckning av de sjunkande institutionella priserna för bulkvarorna smör och skummjölkspulver. Både vad gäller ekonomiska aspekter och marknadsförvaltningen finns det inte längre någon anledning att behålla varken det fasta eller det tillfälliga stödet till privat lagring av en sådan högvärdig och marknadsanpassad produkt som ost.

(10) Stödet till privat lagring av smör utnyttjas inte i någon större utsträckning. Då mjölkproduktionen i gemenskapen är säsongsbetingad kommer emellertid smörproduktionen också alltid att vara säsongsbetingad. Det kan därför förekomma tillfälligt tryck på smörmarknaden som kan åtgärdas genom säsongsbetingad lagring. Kommissionen bör emellertid fatta beslut om sådan lagring utifrån grundlig marknadsanalys istället för att som nu inleda stödordningen varje år; stödordningen bör således göras fakultativ.

(11) Inom ramen för reformen av mejerisektorn och mot bakgrund av den nuvarande situationen på marknaden kan konstateras att stöden för skummjölkspulver avsett som foder och för skummjölk som används för kaseinproduktion inte alltid behövs. Emellertid kan de fortfarande ha en roll att spela i en situation där det uppstår överskott på mjölkprodukter, överskott sannolikt kommer att uppstå eller överskottet sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden. Kommissionen bör emellertid fatta beslut om sådant stöd utifrån en grundlig marknadsanalys istället för att den som nu måste inleda stödordningen varje år; stödordningen bör således göras fakultativ. Om stödordningen tillämpas bör stödet fastställas i förväg eller genom ett anbudsförfarande.

(12) Stödet för avsättning av smör som används i konditorivaror och glass och för direkt konsumtion har sänkts i linje med sänkningen av interventionspriset för smör från och med 2004, och har sedan dess konstant legat på noll fram tills att anbudsförfarandena slopades på grund av den gynnsamma marknadssituationen. Dessa stöd för avsättning är inte längre nödvändiga för att stödja marknaden på interventionsprisnivå och bör därför slopas.

(13) I likhet med vad som gällde under reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 är det nu för att stärka gemenskapens jordbrukssektors konkurrenskraft och för att främja ett mer marknadsinriktat och mer hållbart jordbruk nödvändigt att fortsätta åtgärderna för att gå över från produktionsstöd till producentstöd genom upphävande av de stöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)[32] för torkat foder, lin, hampa och potatisstärkelse och genom att stödet för dessa produkter integreras med systemet med frikopplat gårdsstöd. I likhet med vad som skedde under reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 kommer frikopplingen av stöden till jordbrukarna att innebära att inkomststödet blir effektivare, utan att de faktiska belopp som betalas ut ändras.

(14) Rådet fattade år 2000 beslut om utfasning av stödet för korta lin- och hampfibrer. Beslutet genomförs med verkan från regleringsåret 2009/2010 genom de ändringar av den samlade marknadsordningen som införs genom förordning (EG) nr 247/2008[33] _; genom samma förordning utfasas också det kompletterande beredningsstödet för lin som traditionellt odlas i vissa regioner. Stödet för långa hampfibrer bör frikopplas. För att branschen ska få tid på sig att anpassa sig bör övergången till systemet med samlat gårdsstöd delas upp på två år, med en första etapp 2011 och en andra etapp 2013.

(15) Stödet för torkat foder reformerades 2003 genom att en del av stödet gick till producenterna och stödet frikopplades. Med tanke på att det övergripande syftet med hälsokontrollen är att sörja för större marknadsinriktning och med tanke på de nuvarande prognoserna för fodermarknaderna, bör övergången till helt frikopplade stöd för hela sektorn kompletteras med att de återstående stöden till branschen också frikopplas. Det bör vara möjligt att lindra effekterna av att stödet till producenterna avskaffas genom att det görs lämpliga justeringar av det pris som producenterna får för sina råvaror; dessutom kommer producenterna att få ökade rättigheter för direktstöd till följd av frikopplingen. Det är dessutom berättigat att avskaffa stödet till producenterna mot bakgrund av situationen på marknaden och prognoserna för hela sektorn för proteingrödor. Med tanke på att omstruktureringen av sektorn har pågått sedan 2003 och med tanke på att det nyligen konstaterats att produktionen av torkat foder är särskilt skadlig för miljön bör stödet frikopplas, men det bör föreskrivas en kortare övergångsperiod på två år så att sektorn hinner anpassa sig.

---

[32] EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr …../2008 (EUT L …,…, s. …).

[33] EUT L 76, 19.3.2008, s. 1.

(16) Det system som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse[34] kommer inte längre att behövas så snart de stöd som avses i artikel […] [stöd för potatisstärkelse] i rådets förordning (EG) nr […]/2008 [den nya förordningen om direktstöd] av den […] [om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare][35] har upphört att gälla. Stödet till producenterna frikopplades delvis 2003 och stödet bör nu frikopplas helt, men det bör föreskrivas en kortare övergångsperiod på två år så att jordbrukarna hinner anpassa sina åtaganden i förhållande till systemet för stöd för potatisstärkelse. Det relevanta minimipriset för potatisstärkelse bör därför också förlängas med två år. Efter utgången av tvåårsperioden bör det kvotsystem som är kopplat till direktstöden tas bort under 2013 samtidigt som direktstöden helt och hållet integreras med systemet med samlat gårdsstöd. För frikopplingen av direktstöden krävs en längre anpassningsperiod så att branschen kan anpassa sig till den nya marknadssituationen. De relevanta bestämmelserna bör emellertid, i likhet med vad som gäller för andra stöd och kvotsystem, integreras med förordning (EG) nr 1234/2007.

(17) Med tanke på vilka de ursprungliga målen var för stödet till stärkelseproduktion och med tanke på situationen på de inhemska och internationella marknaderna för spannmål och stärkelse finns det inte längre någon anledning att bevilja stöd för stärkelseproduktion och stödet bör därför utgå. Situationen på marknaden och prognoserna för denna är sådana att stödet länge har varit noll och den situationen förväntas fortsätta varför ett snabbt upphävande av stödet inte förväntas få några negativa effekter för sektorn.

(18) Bestämmelserna om undantagsåtgärder till stöd för marknaden i samband med djursjukdomar kommer att samlas i övergripande bestämmelser om riskhantering och bör därför utgå ur förordning (EG) nr 1234/2007.

(19) Producentorganisationerna har en viktig roll att spela när det gäller att gruppera leveranserna i sektorer där råder obalans mellan antalet producenter och uppköpare. Medlemsstaterna bör därför kunna ge erkännande åt producentorganisationer i alla sektorer.

(20) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl är det lämpligt att förtydliga och harmonisera bestämmelserna om icke-tillämpning av artiklarna 87, 88 och 89 i EU-fördraget på de stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med denna förordning, rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden[36], rådets förordning (EG) nr 320/2006 av den 20 februari 2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken[37], rådets förordning (EG) nr

---

34 EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 671/2007 (EUT L 156, 16.6.2007, s. 1).

35 EUT L […], […], s. […].

36 EUT L 42, 14.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

37 EUT L 58, 28.2.2006, s. 42. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1261/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 8).

1405/2006 av den 18 september 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003[38], rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland[39], och[40], förordning (EG) nr […]/2008 [*förordningen om en ny marknadsordning för vin*][41]. Detta bör göras då bestämmelserna i dessa förordningar under vissa omständigheter annars skulle kunna betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och bestämmelserna bör undantas från reglerna om statligt stöd. De berörda bestämmelserna innehåller lämpliga stödvillkor som gör att det är möjligt att undvika snedvridning av konkurrensen.

(21) Förordningarna (EG) nr 247/2006, (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1405/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr […]/2008 [*förordningen om en ny marknadsordning för vin*] bör därför ändras i enlighet med detta.

(22) Följande rättsakter är föråldrade och bör av rättssäkerhetsskäl upphöra att gälla: Rådets förordning (EEG) nr 1883/78 av den 2 augusti 1978 om allmänna bestämmelser för finansiering av interventioner genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)[42], rådets förordning (EEG) nr 1254/89 av den 3 maj 1989 om fastställande för regleringsåret 1989/199 av bland annat vissa sockerpriser och en standardkvalitet för sockerbetor[43], rådets förordning (EEG) nr 2247/89 av den 24 juli 1989 om en nödåtgärd för gratisleverans av vissa jordbruksprodukter till Polen[44], rådets förordning (EEG) nr 2055/93 av den 19 juli 1993 om tilldelning av en särskild referenskvantitet till vissa producenter av mjölk och mjölkprodukter[45], rådets förordning (EG) nr 2596/97 av den 18 december 1997 om förlängning av den frist som föreskrivs i artikel 149.1 i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige[46] och rådets förordning (EG) nr 1182/2005 av den 18 juli 2005 om antagande av autonoma övergångsåtgärder för att öppna en gemenskapstullkvot för import av levande nötkreatur med ursprung i Schweiz[47].

(23) Generellt bör denna förordning gälla från och med den 1 januari 2009. För att säkra att de nya bestämmelserna i denna förordning inte påverkar vissa stöd som ska betalas ut under regleringsåren 2008/2009 och 2009/2010, bör det föreskrivas ett senare tillämpningsdatum för de bestämmelser som direkt påverkar stödordningar i sektorer för vilka regleringsår har fastställts. Denna förordning bör i sådana fall således först börja gälla från och med ingången av regleringsåret 2009/2010 eller regleringsåret 2010/2011.

---

38 EUT L 265, 26.9.2006, s. 1.
39 EUT L 3, 5.1.2008, s. 1.
40 EUT L […], […], s. […].
41 EUT L […], […], s. […].
42 EGT L 216, 5.8.1978, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 734/2007 (EUT L 169, 29.6.2007, s. 5).
43 EGT L 126, 9.5.1989, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 260/96 (EGT L 34, 13.2.1996, s. 16).
44 EGT L 216, 27.7.1989, s. 5.
45 EGT L 187, 29.7.1993, s. 8.
46 EGT L 351, 23.12.1997, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1805/2003 (EUT L 265, 16.10.2003, s. 5).
47 EUT L 190, 22.7.2005, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av förordning (EG) nr 247/2006

I förordning (EG) nr 247/2006 ska artikel 16 ändras på följande sätt:

(1) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

(2) Följande punkt ska införas:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med avdelning III, punkt 3 i denna artikel och artiklarna 17 och 21 i denna förordning.

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr […]/2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 2
Ändring av förordning (EG) nr 320/2006

Förordning (EG) nr 320/2006 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 6.6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska inte bevilja nationellt stöd till de diversifieringsåtgärder som föreskrivs i denna artikel. Om emellertid de övre gränser som avses i punkt 4 tredje stycket skulle tillåta beviljande av diversifieringsstöd på 100 % ska den berörda medlemsstaten bidra med minst 20 % av den stödberättigande utgiften.”

(2) Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a
Statligt stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.5 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artiklarna 3, 6, 7, 8, 9 och 11 i denna förordning.

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr […]/2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1405/2006

I förordning (EG) nr 1405/2006 artikel 11 ska följande punkt införas:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 och genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artiklarna 4 och 7 i denna förordning.

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr […]/2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 4

Ändringar av förordning (EG) nr 1234/2007

Förordning (EG) nr 1234/2007 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 8.1 ska led b utgå.

(2) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Vanligt vete, korn, majs och sorghum.”

ii) Led b ska utgå.

b) Punkt 2 ska utgå.

(3) I del II avdelning I kapitel I avsnitt II ska underavsnitt II ersättas med följande:

”UNDERAVSNITT II

INLEDANDE OCH AVBRYTANDE AV UPPKÖP

Artikel 11

Perioder för offentlig intervention

Offentlig intervention får ske under följande perioder:

a) 1 november–31 maj när det gäller spannmål.

b) Under regleringsåren 2008/2009 och 2009/2010 när det gäller socker.

c) Under alla regleringsår när det gäller nöt- och kalvkött.

d) 1 mars – 31 augusti när det gäller smör och skummjölkspulver.

Artikel 12

Inledande av offentlig intervention

1. Under de perioder som anges i artikel 11 får offentlig intervention ske enligt följande:

   a) Intervention avseende spannmål, socker, smör och skummjölkspulver upp till de kvantitetsgränser som avses i artikel 13.1.

   b) Intervention avseende nötkött som inleds av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om det genomsnittliga marknadspris för nötkött i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar enligt artikel 42.1, är lägre än 1560 euro per ton.

2. Offentlig intervention avseende vanligt vete får avbrytas av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om priset för vete med en lägsta proteinhalt på 11 % (fritt Rouen) är högre än referenspriset.

   Kommissionen ska inleda interventionen på nytt, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om de villkor som anges i första stycket i denna punkt inte längre gäller.

3. Offentlig intervention avseende nötkött enligt punkt 1 b ska avslutas av kommissionen, utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 195.1, om de villkor som anges i punkt 1 b inte längre uppfylls under en representativ period.

Artikel 13

Kvantitetsgränser för intervention

1. Interventionsuppköpen ska begränsas till följande kvantiteter:

   a) 0 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.a när det gäller korn, majs och sorghum.

   b) 600 000 ton under varje regleringsår när det gäller socker, uttryckt i vitsockerekvivalenter.

   c) 30 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.d när det gäller smör.

   d) 109 000 ton under var och en av de perioder som anges i artikel 11.d när det gäller skummjölkspulver.

2. Socker som lagras i enlighet med punkt 1.b under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artiklarna 32, 52 eller 63.

3. När det gäller de produkter som anges i leden a, c och d i punkt 1 får kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om intervention utöver de kvantiteter som anges i punkt 1 om situationen på marknaden, och i synnerhet marknadsprisernas utveckling, så kräver.”

(4) I del II avdelning I kapitel I avsnitt II ska underavsnitt III ersättas med följande:

”UNDERAVSNITT III
INTERVENTIONSPRISER

Artikel 18
Interventionspriser

1. Interventionspriser och tillåtna interventionskvantiteter för de produkter som anges i leden a, d, e och f i artikel 10 ska fastställas av kommissionen genom anbudsförfaranden. Vid särskilda omständigheter får det fastställas att ett anbudsförfarande endast ska omfatta en medlemsstat eller en region i en medlemsstat och att interventionspriserna och de godkända kvantiteterna ska fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av noterade genomsnittliga marknadspriser.

2. De interventionspriser som fastställs i enlighet med punkt 1 får inte överskrida följande värden:

   a) När det gäller spannmål: respektive referenspris.

   b) När det gäller nötkött: det genomsnittliga marknadspris som noteras i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat med tillägg av ett belopp som kommissionen ska fastställa på grundval av objektiva kriterier .

   c) När det gäller smör: 90 % av referenspriset.

   d) När det gäller skummjölkspulver: referenspriset.

3. Interventionspriset för socker ska motsvara 80 % av det referenspris som fastställts för det regleringsår som följer på det regleringsår under vilket erbjudandet görs. Om kvaliteten på det socker som erbjuds det utbetalande organet avviker från den standardkvalitet som avses i punkt B i bilaga IV och för vilken referenspriset fastställts, ska interventionspriset höjas eller sänkas i motsvarande grad.”

(5) I del II avdelning I kapitel I avsnitt III ska underavsnitt I utgå.

(6) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

   i) Efter led c ska följande led införas:

      ”ca) osaltat smör som har framställts av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen´, med en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrsubstans av 2 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,

cb) saltat smör som har framställts av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen, med en lägsta smörfetthalt av 80 viktprocent, en högsta fettfri mjölktorrsubstans av 2 viktprocent, en högsta vattenhalt av 16 viktprocent och en högsta salthalt av 2 viktprocent,”

ii) Led e ska utgå.

b) I punkt 2 ska andra stycket utgå.

(7) Följande artikel ska införas som artikel 34a:

”Artikel 34a
Villkor för smör

”1. Kommissionen får besluta att bevilja stöd för privat lagring av smör, särskilt om pris- och lagerutvecklingen för denna produkt visar på en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring.

2. Stödbeloppet ska fastställas av kommissionen med beaktande av lagringskostnaderna och av hur smörpriserna sannolikt kommer att utvecklas.”

(8) Artikel 36 ska utgå.

(9) Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska utse interventionsorter för spannmålssektorn och fastställa de villkor som ska gälla för dessa.

Kommissionen får utse en interventionsort per spannmålsslag.”

(10) Artikel 43.a ska ersättas med följande:

”a) de krav och villkor som ska uppfyllas av de produkter som köps in på offentlig intervention enligt artikel 10 eller för vilka stöd för privat lagring beviljas enligt artikel 31, särskilt när det gäller kvalitet, kvalitetsgrupper, kvalitetsgrader, kategorier, kvantiteter, emballering inklusive märkning, högsta ålder, hållbarhet, det produktstadium till vilket interventionspriset hänför sig och lagringstidens varaktighet,”

(11) Artikel 44 ska utgå.

(12) Artikel 46 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Gemenskapen ska bidra till finansieringen av undantagsåtgärder enligt artikel 45 med ett belopp motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter.”

b) Punkt 3 ska utgå.

(13) I artikel 48.1 ska led a utgå.

(14) Artikel 55 ska ersättas med följande:

”Artikel 55
Kvotsystem

1. Ett kvotsystem ska tillämpas för följande produkter:

   a) mjölk och andra mjölkprodukter enligt definitionen i artikel 65.a och 65.b,

   b) socker, isoglukos och inulinsirap,

   c) potatisstärkelse som kan beviljas stöd från gemenskapen.

2. Beträffande de kvotsystem som avses i leden a och b i punkt 1 ska gälla att om en producent överskrider den berörda kvoten och, när det gäller socker, inte utnyttjar överskottskvantiteterna i enlighet med artikel 61, ska en överskottsavgift betalas för dessa kvantiteter på de villkor som anges i avsnitten II och III.”

(15) I del II avdelning I kapitel III ska följande införas som avsnitt IIIa:

”AVSNITT IIIA
KVOTER FÖR POTATISSTÄRKELSE

Artikel 84a
Kvoter för potatisstärkelse

1. De medlemsstater som producerar potatisstärkelse ska tilldelas kvoter för de regleringsår under vilka kvotsystemet tillämpas enligt artikel 204.5 i enlighet med bilaga Xa.

2. Var och en av de producentmedlemsstater som anges i bilaga Xa ska, utifrån de underkvoter som fanns tillgängliga för varje producent under 2006/2007, fördela sin kvot mellan potatisstärkelseproducenterna för utnyttjande under de berörda regleringsåren.

3. Ett företag som producerar potatisstärkelse får inte ingå odlingsavtal med potatisproducenter om sådana potatiskvantiteter att det skulle innebära att det produceras stärkelse utöver kvoten enligt punkt 2.

4. Varje kvantitet potatisstärkelse som produceras utöver den kvot som avses i punkt 2 ska exporteras i oförändrat skick från gemenskapen senast den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret. Exportbidrag ska inte utgå för sådana kvantiteter.

5. Utan hinder av punkt 4 får ett potatisstärkelseproducerande företag under ett regleringsår överskrida sin kvot för regleringsåret ifråga med högst 5 % av sin kvot för nästa regleringsår. I sådana fall ska kvoten för nästa regleringsår minskas i enlighet därmed.

6. Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte omfatta potatisstärkelse som produceras av företag som inte omfattas av punkt 2 och som köper potatis från producenter som inte får det stöd som avses i artikel [...] [stöd till potatisstärkelse] i förordning (EG) nr [...]/2008 [nya förordningen om direktstöd].”

(16) I artikel 85 ska följande punkt införas som punkt d:

”d) när det gäller avsnitt IIIa, företagskoncentrationer, förändringar i ägande och företags inledande och upphörande med handel.”

(17) I del II avdelning I kapitel IV avsnitt I ska underavsnitt I utgå.

(18) I artikel 91.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Stöd för beredning av långa linstrån som odlas för fiberproduktion ska för regleringsåren 2009/2010 till 2012/2013 beviljas godkända förste beredare för den kvantitet fibrer som faktiskt framställs av strån för vilka det har ingåtts försäljningsavtal med jordbrukare.”

(19) Artikel 92.1 ska ersättas med följande:

”1. Stödet för beredning av lin enligt artikel 91 ska när det gäller långa linfibrer uppgå till följande belopp:

a) 200 euro under regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011, och

b) 100 euro under regleringsåren 2011/2012 och 2012/2013.

(20) I artikel 94 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Under regleringsåren 2009/2010–2012/2013 ska den garanterade maximikvantitet för långa linfibrer för vilken stöd kan beviljas vara 80 878 ton. Den garanterade minimikvantiteten ska fördelas på vissa medlemsstater i form av nationella garanterade kvantiteter i enlighet med led A.I i bilaga XI.”

(21) I del II avdelning I kapitel IV avsnitt I ska följande införas som underavsnitt III:

”UNDERAVSNITT III
POTATISSTÄRKELSE

Artikel 95a
Potatisstärkelsebidrag

1. Ett bidrag på 22,25 euro per ton producerad stärkelse ska under regleringsåren 2009/2010 och 2010/2011 betalas ut till stärkelseproducerande företag för kvantiteter potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 84a.2, förutsatt att de till potatisproducenterna har betalat ett minimipris för den mängd potatis som har behövts för att producera den tillåtna kvoten stärkelse.

2. Under de berörda regleringsåren ska minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse vara 178,31 euro per ton.

Minimipriset avser den kvantitet potatis som levereras till fabriken och som behövs för att tillverka ett ton stärkelse.

Minimipriset ska justeras efter potatisens stärkelseinnehåll.

3. Kommissionen ska anta tillämpningsföreskrifter för detta underavsnitt.

(22) Artikel 96 ska utgå.

(23) Artiklarna 99 och 100 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Stöd för skummjölk och skummjölkspulver avsett att användas som foder

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen besluta att stöd ska beviljas för skummjölk och skummjölkspulver som har producerats i gemenskapen och som är avsedda att användas som foder, enligt villkor och produktnormer som ska fastställas av kommissionen. Stödet får fastställas i förväg eller genom anbudsförfaranden.

   För tillämpningen av denna artikel ska kärnmjölk och kärnmjölkspulver betraktas som skummjölk och skummjölkspulver.

2. Kommissionen ska fastställa stödbeloppen med hänsyn tagen till det referenspris för skummjölkspulver som fastställs i led e ii i artikel 8.1 och marknadens utveckling när det gäller skummjölk och skummjölkspulver.

Artikel 100

Stöd för skummjölkspulver som bearbetas till kasein och kaseinater

1. Om överskott av mjölkprodukter uppstår, sannolikt kommer att uppstå eller sannolikt kommer att skapa allvarlig obalans på marknaden, får kommissionen besluta att stöd ska beviljas för skummjölkspulver producerat i gemenskapen som bearbetas till kasein och kaseinater, enligt villkor och produktnormer för mjölken, kaseinet och kaseinaterna som ska fastställas av kommissionen. Stödet får fastställas i förväg eller genom anbudsförfaranden.

2. Kommissionen ska fastställa stödbeloppen med hänsyn tagen till situationen på marknaden för skummjölkspulver och det referenspris för skummjölkspulver som fastställs i led e ii i artikel 8.1.

   Stödet kan variera beroende på om skummjölken bearbetas till kasein eller till kaseinater och beroende på dessa produkters kvalitet.”

(24) Artikel 101 ska utgå.

(25) I artikel 102 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna kan, som komplement till gemenskapsstödet, bevilja nationellt stöd för leverans av sådana produkter som avses i punkt 1 till skolelever. Medlemsstaterna får finansiera sina nationella stöd genom en avgift som läggs på mejerisektorn eller genom andra bidrag från mejerisektorn.”

(26) I artikel 103e ska punkt 2 utgå.

(27) I artikel 105 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får bevilja särskilda nationella stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, men stöd får inte beviljas för produktion eller handel. Medlemsstaterna ska anmäla dessa stöd till kommissionen i samband med överlämnandet av biodlingsprogrammet i enlighet med artikel 109.”

(28) Artikel 119 ska ersättas med följande:

”Artikel 119
Användning av kasein och kaseinater i framställningen av ost

Om det utgår stöd enligt artikel 100 får kommissionen kräva att det inhämtas förhandstillstånd för användningen av kasein och kaseinater i framställningen av ost och sådant tillstånd ska endast beviljas om sådan användning är en nödvändig förutsättning för framställningen av produkterna.”

(29) Följande stycke ska läggas till i artikel 122:

”Medlemsstaterna får också ge erkännande till producentorganisationer som består av producenter i alla de sektorer som avses i artikel 1, utom de sektorer som avses i led a i första stycket, på de villkor som anges i leden b och c i det stycket.”

(30) I artikel 124 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Artikel 122 och artikel 123 första stycket ska tillämpas utan att det påverkar medlemsstaternas erkännande, på grundval av nationell lagstiftning och i enlighet med gemenskapslagstiftningen, av producentorganisationer respektive branschorganisationer inom någon av de sektorer som anges i artikel 1, med undantag för de sektorer som avses i artikel 122 första stycket led a och artikel 123.1.”

(31) Artikel 180 ska ersättas med följande:

”Artikel 180
Tillämpning av artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget

Artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med de produkter som avses i i artikel 1.1 leden a–k och m–u och i artikel 1.3 i denna förordning.

Artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget ska inte tillämpas på utbetalningar på grundval av artiklarna 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 och 182 som medlemsstaterna gör i enlighet med denna förordning.”

(32) I artikel 184 ska följande punkt införas som punkt 5:

”(5) före den 30 juni 2011 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om villkoren för smidig utfasning av systemet med mjölkkvoter och särskilt om möjliga ytterligare ökningar av kvoterna och om möjliga sänkningar av tilläggsavgiften.”

(33) I artikel 204 ska följande punkt läggas till:

”5. När det gäller potatisstärkelse ska del II avdelning I kapitel III tillämpas fram till utgången av regleringsåret för potatisstärkelse 2012/2013.”

(34) I bilaga IX ska punkt 1 ersättas med texten i bilaga I till denna förordning.

(35) Texten i bilaga II till denna förordning ska införas som bilaga Xa.

(36) Texten i bilaga III till denna förordning ska införas som punkt 20a i bilaga XXII.

Artikel 5

Ändring av förordning (EG) nr 3/2008

I förordning (EG) nr 3/2008 ska artikel 13.6 ersättas med följande:

”6. Genom undantag från artikel 180 i förordning (EG) nr 1234/2007(*) och artikel 3 i förordning (EG) nr 1184/2006(**) ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte gälla för ekonomiskt stöd från medlemsstaterna, inte heller för medlemsstaternas samfinansiering eller för ekonomiskt stöd som kommer från skatteliknande intäkter eller obligatoriska avgifter från medlemsstaterna eller de förslagsställande organisationerna för program som berättigar till stöd från gemenskapen enligt artikel 36 i fördraget och som kommissionen har beslutat godkänna i enlighet med artikel 8.1 i den här förordningen.”.

(*) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr […]/2008.

(**) EUT L 214, 4.8.2006, s. 7.”

Artikel 6

Ändring av förordning (EG) nr […]/2008 [förordningen om en ny marknadsordning för vin]

I förordning (EG) nr […]/2008 ska artikel 127.2 ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.4 ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte tillämpas på de utbetalningar som medlemsstaterna gör på grundval av avdelning II, avdelning V kapitel III och artikel 119 i enlighet med denna förordning.”

Artikel 7
Upphävanden

1. Förordning (EG) nr 1868/94 ska upphöra att gälla.

   Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XXII till den förordningen.

2. Förordningarna (EEG) nr 1883/78, (EEG) nr 1254/89, (EEG) nr 2247/89, (EEG) nr 2055/93, (EG) nr 2596/97 och (EG) nr 1182/2005 ska upphöra att gälla.

Artikel 8
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Emellertid ska följande gälla:

a) Punkterna 1, 10 och 13 i artikel 4 är tillämpliga enligt följande:

   i) från och med den 1 mars 2009 när det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter,

   ii) från och med den 1 juli 2009 när det gäller spannmålssektorn,

   iii) från och med den 1 september 2009 när det gäller rissektorn,

   iv) från och med den 1 oktober 2009 när det gäller sockersektorn.

b) Punkterna 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 och 35 i artikel 4 samt artikel 7.1 ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.

c) Artikel 4.17 ska tillämpas från och med den 1 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

”1. Nationella kvoter. Kvantiteter (ton) per tolvmånadersperiod per medlemsstat.

Medlemsstat	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgien	3 427 288.740	3 461 561.627	3 496 177.244	3 531 139.016	3 566 450.406	3 602 114.910	3 602 114.910
Bulgarien	998 580.000	1 008 565.800	1 018 651.458	1 028 837.973	1 039 126.352	1 049 517.616	1 049 517.616
Tjeckien	2 792 689.620	2 820 616.516	2 848 822.681	2 877 310.908	2 906 084.017	2 935 144.857	2 935 144.857
Danmark	4 612 619.520	4 658 745.715	4 705 333.172	4 752 386.504	4 799 910.369	4 847 909.473	4 847 909.473
Tyskland	28 847 420.391	29 135 894.595	29 427 253.541	29 721 526.076	30 018 741.337	30 318 928.750	30 318 928.750
Estland	659 295.360	665 888.314	672 547.197	679 272.669	686 065.395	692 926.049	692 926.049
Irland	5 503 679.280	5 558 716.073	5 614 303.234	5 670 446.266	5 727 150.729	5 784 422.236	5 784 422.236
Grekland	836 923.260	845 292.493	853 745.418	862 282.872	870 905.700	879 614.757	879 614.757
Spanien	6 239 289.000	6 301 681.890	6 364 698.709	6 428 345.696	6 492 629.153	6 557 555.445	6 557 555.445
Frankrike	25 091 321.700	25 342 234.917	25 595 657.266	25 851 613.839	26 110 129.977	26 371 231.277	26 371 231.277
Italien	10 740 661.200	10 848 067.812	10 956 548.490	11 066 113.975	11 176 775.115	11 288 542.866	11 288 542.866
Cypern	148 104.000	149 585.040	151 080.890	152 591.699	154 117.616	155 658.792	155 658.792
Lettland	743 220.960	750 653.170	758 159.701	765 741.298	773 398.711	781 132.698	781 132.698
Litauen	1 738 935.780	1 756 325.138	1 773 888.389	1 791 627.273	1 809 543.546	1 827 638.981	1 827 638.981
Luxemburg	278 545.680	281 331.137	284 144.448	286 985.893	289 855.752	292 754.310	292 754.310
Ungern	2 029 861.200	2 050 159.812	2 070 661.410	2 091 368.024	2 112 281.704	2 133 404.521	2 133 404.521

Malta	49 671.960	50 168.680	50 670.366	51 177.070	51 688.841	52 205.729	52 205.729
Nederländerna	11 465 630.280	11 580 286.583	11 696 089.449	11 813 050.343	11 931 180.847	12 050 492.655	12 050 492.655
Österrike	2 847 478.469	2 875 953.254	2 904 712.786	2 933 759.914	2 963 097.513	2 992 728.488	2 992 728.488
Polen	9 567 745.860	9 663 423.319	9 760 057.552	9 857 658.127	9 956 234.709	10 055 797.056	10 055 797.056
Portugal	1 987 521.000	2 007 396.210	2 027 470.172	2 047 744.874	2 068 222.323	2 088 904.546	2 088 904.546
Rumänien	3 118 140.000	3 149 321.400	3 180 814.614	3 212 622.760	3 244 748.988	3 277 196.478	3 277 196.478
Slovenien	588 170.760	594 052.468	599 992.992	605 992.922	612 052.851	618 173.380	618 173.380
Slovakien	1 061 603.760	1 072 219.798	1 082 941.996	1 093 771.416	1 104 709.130	1 115 756.221	1 115 756.221
Finland	2 491 930.710	2 516 850.017	2 542 018.517	2 567 438.702	2 593 113.089	2 619 044.220	2 619 044.220
Sverige	3 419 595.900	3 453 791.859	3 488 329.778	3 523 213.075	3 558 445.206	3 594 029.658	3 594 029.658
Förenade kungariket	15 125 168.940	15 276 420.629	15 429 184.836	15 583 476.684	15 739 311.451	15 896 704.566	15 896 704.566

”

BILAGA II

”BILAGA Xa

Kvoter för potatisstärkelse per regleringsår enligt artikel 84a

Medlemsstat	(ton)
Tjeckien	33 660
Danmark	168 215
Tyskland	656 298
Estland	250
Spanien	1 943
Frankrike	265 354
Lettland	5 778
Litauen	1 211
Nederländerna	507 403
Österrike	47 691
Polen	144 985
Slovakien	729
Finland	53 178
Sverige	62 066
TOTALT	1 948 761

”

BILAGA III

”20a. **Förordning (EEG) nr 1868/94**

Förordning (EEG) nr 1868/94	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 55.1 c
Artikel 2.1 och 2.2 första stycket	Artikel 84a.1 och 84a.2
Artikel 4	Artikel 84a.3
Artikel 4a	Artikel 95a.2
Artikel 5	Artikel 95a.1
Artikel 6	Artikel 84a.4 och 84a.5
Artikel 7	Artikel 84a.6
Artikel 8	Artikel 85.d och 95a.3

”

2008/0105 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37,

med beaktande av kommissionens förslag[48],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[49],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[50],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[51], och

av följande skäl:

(1) Vid utvärderingen av genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 konstaterades det att klimatförändringarna, förnybara energier, vattenförvaltning och den biologiska mångfalden utgör nya utmaningar av avgörande betydelse för det europeiska jordbruket.

(2) Europeiska gemenskapen är part i Kyotoprotokollet[52]. Enligt artikel 2.1 a iii i Kyotoprotokollet ska parterna tillämpa och/eller vidareutveckla målsättningar och åtgärder i överensstämmelse med sina nationella förhållanden, såsom främjande av hållbara former av jordbruk med beaktande av överväganden om klimatförändring. Dessutom åläggs parterna genom artikel 10 b i att formulera, genomföra, tillkännage och regelbundet uppdatera nationella och, där så är tillämpligt, regionala program som innehåller åtgärder för att mildra klimatförändring och åtgärder för att underlätta en tillfredsställande anpassning till klimatförändringar. Sådana program kan bland annat omfatta jordbruk och skogsbruk. Stödet för landsbygdsutveckling bör få större betydelse i detta sammanhang. Det finns starka vetenskapliga belägg för att vi bör agera snabbt. Europeiska gemenskapen har till uppgift att undersöka alla möjliga vägar att minska utsläppen av växthusgaser. Trots att det europeiska jordbruket har bidragit mer än andra sektorer till att minska utsläppen av växthusgaser kommer

---

48 EUT C […], […], s. […].
49 EUT C […], […], s. […].
50 EUT C […], […], s. […].
51 EUT C […], […], s. […].
52 Rådets beslut 2002/358/EG (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

jordbrukssektorn i framtiden att öka sina ansträngningar för att minska utsläppen som ett led i Europeiska gemenskapens övergripande strategi för att bekämpa klimatförändringarna.

(3) Till följd av allvarliga problem med vattenbrist och torka, bör vattenförvaltningsfrågor, inklusive vattenkvalitet, behandlas ytterligare inom ramen för relevanta delar av den gemensamma jordbrukspolitiken[53]. En hållbar vattenförvaltning är av allra största betydelse för det europeiska jordbruket eftersom det finns behov av att å ena sidan säkra ett mer effektivt utnyttjande av vattenresurserna inom jordbruket och å andra sidan bättre skydda vattenkvaliteten. I samband med de väntade klimatförändringarna kommer sannolikt problemen med torka att påverka större områden oftare.

(4) En stor utmaning förblir att stoppa minskningen av den biologiska mångfalden, en uppgift som försvåras av klimatförändringarna och efterfrågan på vatten. Betydande framsteg har visserligen gjorts, men om Europeiska gemenskapernas mål för biologisk mångfald 2010 ska kunna nås krävs ytterligare ansträngningar[54]. Det europeiska jordbruket spelar en avgörande roll när det gäller skyddet av den biologiska mångfalden.

(5) Det är viktigt att den verksamhet som är knuten till dessa prioriteringar stärks ytterligare inom de landsbygdsprogram som godkänns i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005[55].

(6) Eftersom dessa gemenskapsprioriteringar är av så stor vikt, bör medlemsstaterna vara skyldiga att inkludera åtgärder knutna till de nya utmaningarna i sina program för landsbygdsutveckling.

(7) För att hänsyn ska kunna tas till större ändringar i gemenskapens prioriteringar föreskrivs det i artikel 10 i förordning (EG) nr 1698/2005 att gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutveckling (programperioden 2007–2013), antagna genom rådets beslut 2006/144/EG[56], ska kunna bli föremål för översyn. Medlemsstaterna bör därför vara underställda en allmän förpliktelse att se över de nationella strategiska planerna efter översynen av gemenskapens strategiska riktlinjer, så att det fastställs i vilket sammanhang programmen ska ändras.

(8) En tidsfrist bör fastställas för när de åtgärder som är kopplade till de nya utmaningarna ska införas i programmen för landsbygdsutveckling för att medlemsstaterna ska få rimlig tid att ändra sina landsbygdsutvecklingsprogram mot bakgrund av gemenskapens ändrade strategiska riktlinjer och de nationella strategiska planerna.

(9) Kraven på innehållet i landsbygdsutvecklingsprogrammen bör anpassas till de nya skyldigheterna. En icke uttömmande förteckning över olika åtgärder bör upprättas för att hjälpa medlemsstaterna att identifiera de åtgärder som är relevanta för de nya utmaningarna inom ramen för de rättsliga ramarna för landsbygdsutveckling.

---

53 Rådets slutsatser, Luxemburg, 30 oktober 2007, 13888/07.

54 Rådets slutsatser, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

55 EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

56 EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

(10) För att ge stödmottagarna ytterligare incitament att delta i åtgärder inriktade på de nya prioriteringarna, bör det finnas möjlighet att fastställa högre stödbelopp och stödsatser för sådana åtgärder.

(11) I enlighet med artiklarna 9.4 och 10.4 i rådets förordning (EG) nr XXXX/XXXX av den XX/XX/2008 [om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare][57] ska de finansiella medel som har blivit tillgängliga genom ytterligare modulering användas som stöd för landsbygdsutveckling. Det bör säkerställas att ett belopp motsvarande dessa finansiella medel används för att stödja åtgärder som är inriktade på de nya utmaningarna.

(12) Eftersom dessa extrabelopp motsvarande nämnda finansiella medel har specifika och bindande användningsområden som motsvarar de finansiella medlen, bör jämvikten mellan de olika målen för stödet för landsbygdsutveckling inte påverkas.

(13) Nya bestämmelser om ansvar i samband med tvärvillkor vid överlåtelse av mark under det berörda kalenderåret införs genom förordning (EG) nr 146/2008 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, samt om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)[58]. Av konsekvensskäl bör samma principer gälla tvärvillkor på området för landsbygdsutveckling.

(14) Av tydlighetsskäl och för att garantera ett entydigt rättsläge bör det klargöras när man inte ska tillämpa minskning av stöd respektive uteslutning från stöd till följd av överträdelser av de obligatoriska kraven (tvärvillkor).

(15) Erfarenheten visar att viss tolerans krävs vid mindre överträdelser av de tvärvillkorskrav som fastställs i artikel 51 i förordning (EG) nr 1698/2005 när överträdelsernas allvar, omfattning och varaktighet inte motiverar en omedelbar minskning av det landsbygdsutvecklingsstöd som ska beviljas. Denna tolerans bör emellertid innefatta en lämplig uppföljning från den behöriga nationella myndighetens sida tills överträdelserna har åtgärdats. Minskningar av mycket små ursprungliga belopp för direktstöd kan dessutom visa sig vara en administrativ börda i förhållande till den avskräckande effekt som uppnås. Därför bör en lämplig tröskel fastställas. Under tröskeln får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa minskningar, såvida de åtgärder som ska säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna vidtas av den behöriga nationella myndigheten.

(16) Övervakningskommitténs roll och funktioner i samband med ändringar i landsbygdsutvecklingsprogrammet bör ändras för att öka effektiviteten.

(17) För ett tydligare rättsläge och av förenklingsskäl bör de bestämmelser klargöras och harmoniseras som fastställer att artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget inte ska tillämpas på stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med denna förordning.

---

57 EUT L […], […], s. […].

58 EUT L 46, 21.2.2008, s. 1.

(18) Förordning (EG) nr 1698/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 11.3 ska led d ersättas med följande:

”d) en förteckning över de landsbygdsutvecklingsprogram genom vilka den nationella strategiska planen genomförs, de preliminära anslagen från EJFLU till varje program, inklusive de belopp som avses i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005*, och en separat angivelse av de belopp som föreskrivs i artikel 69.5a i den här förordningen.”

* *EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.*

(2) I slutet av kapitel II ska följande artikel 12a läggas till:

”Artikel 12a
Översyn

1. Efter den översyn av gemenskapens strategiska riktlinjer som avses i artikel 10 ska medlemsstaterna se över sina nationella strategiska planer i enlighet med förfarandet i artikel 12.1

2. Medlemsstaterna ska lämna in en ändrad nationell strategisk plan till kommissionen senast tre månader efter det att beslutet om gemenskapens strategiska riktlinjer har antagits.”

(3) Följande artikel ska införas som artikel 16a:

”Artikel 16a
Särskilda åtgärder knutna till vissa prioriteringar

1. Från och med den 1 januari 2010 ska medlemsstaterna i sina landsbygdsutvecklingsprogram, allt efter egna särskilda behov, fastställa olika typer av åtgärder inriktade på följande prioriteringar som beskrivs i gemenskapens strategiska riktlinjer och ytterligare specificeras i den nationella strategiska planen:

a) Klimatförändringar

b) Förnybar energi

c) Vattenförvaltning

d) Biologisk mångfald

När medlemsstaterna gör sina val får de utgå från den vägledande förteckningen över olika typer av åtgärder i bilaga II till denna förordning och/eller välja andra typer av åtgärder, under förutsättning att de är kopplade till de prioriteringar som avses i första stycket och är inriktade på de möjliga effekter som anges i bilaga II.

2. Från och med den 1 januari 2010 får de stödnivåer som fastställs i bilaga I ökas med tio procentenheter för de typer av åtgärder som avses i punkt 1.

3. Från och med den 1 januari 2010 ska landsbygdsutvecklingsprogrammen också innehålla

a) förteckningen över olika typer av insatser och den information som avses i artikel 16 c rörande de särskilda typer av åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel, och

b) en tabell med det totala gemenskapsbidraget under perioden 1 januari 2010–31 december 2013 för de typer av åtgärder som avses i artikel 69.5a.”

(4) I artikel 17 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Belopp motsvarande de som härrör från tillämpningen av den obligatoriska moduleringen i artikel 69.5a ska inte inbegripas i det totala bidrag från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, som ligger till grund för beräkningen av det ekonomiska bidrag som gemenskapen minst ska stå för per axel i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

(5) I artikel 51.1 ska följande stycken läggas till:

”Första och andra styckena ska också tillämpas när överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som kan anses direkt bero på den person som antingen överlät marken eller som marken överläts till.

I detta stycke avses med *överlåta* varje typ av transaktion där mark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

I denna artikel omfattar uttrycket *hela jordbruksföretaget* inte annan verksamhet än jordbruk på ett jordbruksföretag och inte andra arealer än jordbruksarealer för vilka inget stöd i enlighet med artikel 36.b i, 36.b iv och 36.b v i denna förordning begärs.

(6) Artikel 51.2 ska ersättas med följande:

”2. Minskade eller indragna stöd enligt punkt 1 ska tillämpas på följande villkor:

a) Minskningen eller indragningen ska inte tillämpas under uppskovsperioden för sådana normer för vilka uppskov har beviljats i enlighet med artikel 26.1 b.

b) I enlighet med villkoren i de detaljerade bestämmelser som avses i punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en minskning eller indragning på 100 euro eller mindre per jordbrukare och kalenderår, och som omfattar en minskning eller uteslutning som tillämpas på direktstöd i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)].

Om en medlemsstat beslutar att använda sig av den möjlighet som ges i det första stycket ska den behöriga myndigheten nästkommande år vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om konstaterade överträdelser och åtgärder som ska vidtas.

c) Om en sådan överträdelse som avses inträffa enligt punkt 1 beror på en försummelse från stödmottagarens sida, får medlemsstaterna i välmotiverade fall besluta att ingen minskning ska tillämpas när en överträdelse är att betrakta som mindre med hänsyn till dess allvar, omfattning och varaktighet. Överträdelser som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid inte betraktas som mindre.

Om stödmottagaren inte vidtar omedelbara åtgärder för att hejda den konstaterade överträdelsen, ska den behöriga myndigheten göra vad som krävs, i tillämpliga fall begränsat till en administrativ kontroll, för att säkerställa att jordbrukaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om mindre överträdelser som konstaterats och om vilka åtgärder som ska vidtas.”

(7) I artikel 69 ska följande punkter 5*a*, 5*b* och 5*c* läggas till:

”5a. Ett belopp motsvarande de belopp som frigörs genom tillämpningen av den obligatoriska moduleringen enligt artiklarna 9.4 och 10.4 i förordning (EG) nr [XXXX/2008 (den nya förordningen om system för direktstöd)] ska betalas ut som gemenskapsstöd av medlemsstaterna under perioden 1 januari 2010–31 december 2015 inom ramen för de nuvarande landsbygdsutvecklingsprogrammen för sådana typer av åtgärder som avses i artikel 16a i den här förordningen och som godkänts efter den 1 januari 2010.

5b. Om det totala belopp som vid avslutandet av programmet har betalats ut för de åtgärder som avses i punkt 5a i denna artikel understiger det belopp som avses i artikel 16a.3 b ska medlemsstaten betala tillbaka mellanskillnaden till gemenskapsbudgeten upp till det belopp med vilket de totala anslag, som är tillgängliga för andra åtgärder än de som avses i artikel 16a, har överskridits.

5c. De belopp som avses i punkt 5a kommer inte att beaktas med avseende på artikel 25 i förordning (EG) nr 1290/2005.”

(8) I Artikel 78 ska punkt f ersättas med följande:

”f) granska och godkänna alla väsentliga förslag till ändring av landsbygdsutvecklingsprogrammen.”

(9) I artikel 88.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 89 i denna förordning ska artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget emellertid inte tillämpas på stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med denna förordning inom tillämpningsområdet för artikel 36 i fördraget.”

(10) Bilagan ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Bilaga I”

b) Fotnot ”****” ska ersättas med följande:

” *****Dessa belopp kan höjas för de typer av åtgärder som avses i artikel 16a i denna förordning och i andra undantagsfall, med beaktande av särskilda och motiverade omständigheter i landsbygdsutvecklingsprogrammen.”*

(11) Ordet ”bilaga” ska ersättas med ”bilaga I” i bilagan och i följande artiklar: 22.2, 23.6, 24.2, 26.2, 27.3, 28.2, 31.2, 32.2, 33, 34.3, 35.2, 37.3, 38.2, 39.4, 40.3, 43.4, 44.4, 45.3, 46, 47.2, 88.2, 88.4, 88.6.

(12) En ny bilaga II, som återges i bilagan till denna förordning, ska läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

”BILAGA II

Vägledning avseende olika typer av åtgärder knutna till prioriteringarna i artikel 16a

Prioritering: Klimatförändringar		
Typindelning av åtgärderna	**Artiklar och åtgärder**	**Potentiella effekter**
Effektiviserad användning av kvävegödselmedel (t.ex. minskad användning, utrustning, precisionsjordbruk), förbättrad lagring av gödsel	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av metan (CH_4) och dikväveoxid (N_2O)
Ökad energieffektivitet	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen	Minskade utsläpp av koldioxid (CO_2) genom energibesparing
Markanvändningsmetoder (t.ex. jordbearbetningsmetoder, mellangrödor, olika växtföljder)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N_2O); koldioxidupptagning
Ändrad markanvändning (t.ex. omläggning av åkermark till betesmark, permanent arealuttag, minskad användning/återuppbyggnad av organisk jordmån)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N_2O); koldioxidupptagning
Extensifiering av djuruppfödning (t.ex. minskad djurtäthet, mer bete)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Minskade utsläpp av metan (CH_4)
Beskogning	Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Minskade utsläpp av dikväveoxid (N_2O); koldioxidupptagning
Förebyggande av skogsbränder	Artikel 48: Restaurering av skogsbeståndet och införande av förebyggande åtgärder	Kolupptagning i skogar och undvika utsläpp av koldioxid (CO_2)
Prioritering: Förnybara energikällor		
Typindelning av åtgärderna	**Artiklar och åtgärder**	**Potentiella effekter**
Produktion av biogas – anläggningar med anaerob nedbrytning av animaliskt avfall (på jordbruket och lokalt)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk	Substitut till fossilt bränsle; minskade utsläpp av metan (CH_4)
Fleråriga energigrödor (skottskog med kort omloppstid och gräs)	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen	Substitut till fossilt bränsle; koldioxidupptagning; minskade utsläpp av dikväveoxid (N_2O)

Bearbetning av biomassa från jord-/skogsbruket till förnybar energi	Artikel 28: höjt värde på jord- och skogsbruksprodukter	Substitut till fossilt bränsle
Installationer/infrastruktur som producerar förnybar energi utifrån biomassa	Artikel 53: diversifiering till annan verksamhet än jordbruk Artikel 54: stöd för etablering och utveckling av företag Artikel 56: grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden	Substitut till fossilt bränsle
Prioritering: Vattenförvaltning		
Typindelning av åtgärderna	**Artiklar och åtgärder**	**Potentiella effekter**
Vattenbesparande tekniker, vattenlagring Vattenbesparande produktionstekniker	Artikel 26: modernisering av jordbruksföretagen Artikel 30: infrastruktur	Effektivare vattenanvändning
Restauration av våtmarker Omställning av åkermark till skogsbruk eller blandat jord- och skogsbruk	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artiklarna 43 och 45: en första beskogning av jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark	Bevara värdefulla vattenområden; skydda vattenkvaliteten
Skapa delvis naturliga vattenområden	Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Bevara värdefulla vattenområden; skydda vattenkvaliteten
Markanvändningsmetodet (t.ex. mellangrödor)	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bidra till minskade förluster av olika vattenkomponenter, inklusive fosfor

Prioritering: Biologisk mångfald		
Typindelning av åtgärderna	**Artiklar och åtgärder**	**Potentiella effekter**
Ingen användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel på jordbruksmark av stort naturvärde Integrerad och organisk produktion	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bevara artrika vegetationstyper, skydd och bevarande av gräsmarker.
Fleråriga åkerrenar och strandkanter Anläggning/förvaltning av biotoper/habitat inom och utanför Natura-2000-områden Ändrad markanvändning (extensiv gräsmarksdrift, omläggning från åkerareal till betesmark, långsiktigt arealuttag) Förvaltning av perenner av stort ekologiskt värde	Artiklarna 38 och 46: Natura 2000-stöd Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk Artikel 41: icke-produktiva investeringar Artikel 47: stöd för miljövänligt skogsbruk Artikel 57: bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden	Skydda fåglar och andra vilda djur samt förbättra biotopnätet Minska användningen av skadliga ämnen i angränsande habitat
Bevara den genetiska mångfalden	Artikel 39: stöd för miljövänligt jordbruk	Bevarad genetisk mångfald

”

2008/0106 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)[59], särskilt artiklarna 9 och 10,

med beaktande av kommissionens förslag[60],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[61], och

av följande skäl:

(1) Genom beslut 2006/144/EG[62] antog rådet gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013), nedan kallade *gemenskapens strategiska riktlinjer*.

(2) I artikel 10 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskrivs att för att hänsyn ska kunna tas till i synnerhet större ändringar i gemenskapens prioriteringar kan gemenskapens strategiska riktlinjer bli föremål för översyn.

(3) Vid utvärderingen av genomförandet av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 konstaterades det att de nya stora utmaningarna för det europeiska jordbruket utgörs av mildrandet av klimatförändringarna, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald. De mål som är knutna till dessa prioriteringar bör stärkas ytterligare inom de landsbygdsutvecklingsprogram som godkänts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005.

(4) Gemenskapens strategiska riktlinjer bör ringa in de områden som är viktiga för genomförandet av de gemenskapsprioriteringar som rör mildrandet av klimatförändringarna, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald och som omfattades av översynen.

---

59 EUT L 277, 21.10.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 146/2008 (EUT L 46, 21.2.2008, s. 1).

60 EUT C […], […], s. […].

61 EUT C […], […], s. […].

62 EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

(5) Med översynen av de strategiska riktlinjerna som underlag bör varje medlemsstat utarbeta sin nationella strategiplan, som sedan ska fungera som referensram för utarbetandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen.

(6) Gemenskapens strategiska riktlinjer bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Rådets beslut av den 20 februari 2006 (2006/144/EG) ska ändras på följande sätt:

I bilagan ska punkterna 2.5 och 3.4a, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, läggas till.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) som fastställs i bilagan till beslut 2006/144/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I del 2 ska följande punkt läggas till:

”2.5 Att anta de nya utmaningarna

Som ett led i översynen av reformerna som infördes 2003 har balansen mellan utgifterna för direktstöd enligt GJP:s första pelare och finansieringen av landsbygdsutvecklingspolitiken tagits upp till granskning. Eftersom den gemensamma jordbrukspolitikens totala budget ligger fast till och med 2013, kan ytterligare medel för landsbygdsutveckling endast tillgängliggöras genom ökad obligatorisk modulering. De ytterligare medlen behövs för att öka ansträngningarna inom ramen för EU:s prioriteringar på områdena klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald.

- Klimat och energi blev prioriteringar när EU tog ledningen i arbetet för att bygga upp en global ekonomi med låga koldioxidutsläpp. I mars 2007 antog Europeiska rådet slutsatser[63] om att minska koldioxidutsläppen med minst 20 % till 2020 (30 % som en del av ett internationellt avtal om globala mål) och att fastställa ett bindande mål på 20 % för användandet av förnybara energikällor, varav 10 % av förbrukningen av bensin och diesel ska täckas av biobränsle. Jordbruk och skogsbruk kan spela en viktig roll som leverantörer av råvaror till produktionen av bioenergi, för koldioxidupptagning och för ytterligare minskning av utsläppen av växthusgaser.

- EU:s mål när det gäller vattenpolitiken fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område[64] som kommer att börja uppnå fullt genomförande under perioden 2010–2012. Jordbruket och skogsbruket spelar i egenskap av storförbrukare av vatten och vattenresurser en viktig roll i arbetet med att både kvantitativt och kvalitativt uppnå en hållbar vattenförvaltning. Vattenförvaltning kommer att utgöra en allt större del av anpassningsstrategin för att hantera redan oundvikliga klimatförändringar.

- Medlemsstaterna har åtagit sig att få minskningen av den biologiska mångfalden att avstanna till 2010, men det blir allt mindre troligt att detta mål kommer att nås. En stor del av den biologiska mångfalden i Europa är beroende av jordbruket och skogsbruket och insatserna för att skydda den biologiska mångfalden måste intensifieras, särskilt mot bakgrund av klimatförändringarnas förväntade negativa effekter och den ökande efterfrågan på vatten.”

---

63 Rådets slutsatser, Bryssel, 8-9 mars 2997, 7224/1/07, Rev. 1.

64 EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

(2) I del 3 ska följande punkt införas som punkt 3.4a:

”3.4a Att hantera de nya utmaningarna

Gemenskapens strategiska riktlinje
Klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångflad är avgörande utmaningar för Europas landsbygdsområden, jordbruk och skogsbruk. Som en del av EU:s globala strategi för att bekämpa klimatförändringarna kommer jord- och skogsbruket i framtiden att uppmanas att bidra mer till att minska utsläppen av växthusgaser och att öka koldioxidupptagningen. En ökad produktion av förnybar energi från biomassa från jord- och skogsbruk bör också bidra till att uppfylla EU:s nya mål för den totala bränsle- och energiförbrukningen 2020. Hållbarare rutiner för vattenförvaltningen inom jordbruket kommer att vara avgörande för att säkra en tillräckligt stor tillgång på vatten samt vattnets kvalitet i framtiden, men även för att klara anpassningen till klimatförändringarnas förutsedda inverkan på vattenresurserna. Vidare förblir målet att stoppa tillbakagången för den biologiska mångfalden en stor utmaning. Därför bör de ytterligare resurser som från 2010 kommer att ställas till förfogande genom ökad obligatorisk modulering att avsättas för att stärka EU:s prioriteringar på de områden som nämns ovan.

För att uppfylla dessa prioriteringar, uppmuntras medlemsstaterna att inrikta sitt stöd på nyckelåtgärder. Dessa kan t.ex. omfatta följande:

i) Framför allt kan investeringsstödet under axel 1 inriktas på maskiner och utrustning som kräver mindre energi, vatten och andra insatsvaror och på produktion av förnybar energi för användning på jordbruksföretaget. Inom livsmedelskedjan och skogsbruket bör investeringsstödet kunna bidra till utvecklingen av mer innovativ och hållbar bearbetning av biobränslen.

ii) Under axel 2 kan åtgärden för miljövänligare jordbruk och skogsbruksåtgärderna användas särskilt för att öka den biologiska mångfalden genom bevarande av en artrika vegetationstyper, genom skydd och bevarande av gräsmarker och genom extensiva produktionsformer. Särskilda åtgärder under axel 2 som åtgärder för miljön eller beskogning kan också bidra till att höja kapaciteten att bättre förvalta vattenresurserna, både vad gäller kvantitet och kvalitet. Vidare bidrar vissa miljöåtgärder inom jordbruk och skogsbruk till att minska utsläppen av dikväveoxid (N_2O) och metan (CH4) samt till att främja koldioxidupptagningen.

iii) Projekt och samarbete för förnybar energi på lokal nivå kan få stöd under axel 3 och 4. Här kan även diversifiering av jordbruk till produktion av bioenergi få stöd. Bevarandet av naturarvet kan bidra till att skydda livsmiljöer med högt naturvärde och värdefulla vattenområden.

iv) Eftersom alla landsbygdsområden ställs inför klimatförändringar och frågor som rör förnybar energi kan medlemsstaterna uppmuntra Leader-grupperna att ta upp dessa frågor som ett tvärgående tema i sina lokala utvecklingsstrategier. Grupperna är rätt placerade för att kunna bidra till anpassningen till klimatförändringarna och till att finna lösningar avseende förnybar energi som är skräddarsydda för den specifika lokala situationen.

v) Som allmän princip ska stödet inriktas på två typer av insatser som är förenliga med de mål och bestämmelser som fastställs i förordning (EG) nr 1698/2005 och som bidrar till att generera positiva effekter med avseende på de nya utmaningar som anges i bilaga II till den förordningen.”

FINANSIERINGSÖVERSIKT

1.	BUDGETPOST (2008 års budget): 67 03 05 02 05 03 05 04		ANSLAG (2008): (miljoner EUR) p.m. 4 032 36 832 12 927	
2.	ÅTGÄRDENS BENÄMNING: Rådets förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare. Rådets förordning om ändring av den gemensamma jordbrukspolitiken genom ändring av förordningarna (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr […]/2008. Rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Rådets beslut om ändring av beslut 2006/144/EG om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013).			
3.	RÄTTSLIG GRUND: Artiklarna 36 och 37 i fördraget			
4.	SYFTE: – Att göra de anpassningar som krävs för att förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken. – Att skapa nya marknadsmöjligheter för GJP. – Att hantera nya utmaningar vad gäller klimatförändringar, vattenförvaltning och bioenergi.			
5.	BUDGETKONSEKVENSER	2009 (miljoner EUR)	2010 (miljoner EUR)	2011 (miljoner EUR)
5.0	UTGIFTER – SOM BELASTAR GEMENSKAPENS BUDGET (BIDRAG/STÖD) – NATIONELLA MYNDIGHETER – ANDRA	–	–9	–180
5.1	INTÄKTER INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	–	–	–

		2012 (miljoner EUR)	2013 (miljoner EUR)
5.0.1	BERÄKNADE UTGIFTER	–115	–124
5.1.1	BERÄKNADE INTÄKTER	–55	–110

5.2	BERÄKNINGSMETOD: Se de bifogade tabellerna.	
6.0	KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER DET BERÖRDA KAPITLET I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?	~~JA~~ NEJ
6.1	KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?	~~JA~~ NEJ
6.2	KOMMER DET ATT BEHÖVAS EN TILLÄGGSBUDGET?	~~JA~~ NEJ
6.3	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR?	JA ~~NEJ~~

ANMÄRKNINGAR:
De årliga nettokonsekvenserna för budgeten är begränsade (en besparing på 14 miljoner euro 2013). De övergripande budgetkonsekvenserna är dubbla:
i) En ökning av andelen direktstöd som kommer att vara helt frikopplade från produktionen.
ii) En överföring av ett ökande årligt belopp (på upp till 2,0 miljarder 2013) från marknadsåtgärder och direktstöd till landsbygdsutveckling, i syfte att hantera de nya utmaningar som nämns ovan.

BERÄKNING AV DE FINANSIELLA NETTOKONSEKVENSERNA PER BUDGETKAPITEL AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
Inkomster					
6703 (minskat belopp)				–55	–110
Utgifter					
05 02 Marknader	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Direktstöd (före modulering)	0	0	–144	32	32
Nettobelopp 05 02 och 05 03 före modulering	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Direktstöd (överföring av modulering till landsbygdens utveckling)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Landsbygdens utveckling	0	563	977	1427	2022
NETTOUTGIFTER (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
NETTOKONSEKVENS FÖR BUDGETEN INKLUSIVE INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL (67 03, 50 02, 05 03, 04 05)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA
AV HÄLSKONTROLLENS FÖRSLAG INOM MJÖLKSEKTORN PÅ INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL

Budgetår	Rättslig grund	2009	2010	2011	2012	2013
MJÖLKSEKTORN						
– Konsekvenser för tilläggsavgiften till följd av ökade mjölkkvoter (minskat belopp)		–	–	–	–55,1	–110,2

BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA AV HÄLSKONTROLLENS FÖRSLAG INOM MARKNADSSEKTORN

miljoner euro

Budgetår	Rättslig grund	2009	2010	2011	2012	2013
A. Avskaffande av arealuttag och intervention begränsad till enbart vete						
Konsekvens för exportbidrag för spannmål		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Konsekvens för interventionslagring för spannmål, inklusive intervention begränsad till vete*	Artikel 10–13, Artikel 18	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Andra åtgärder						
Bidrag för potatisstärkelse	Artikel 84a, 95a				–43,4	–43,4
Produktionsbidrag för stärkelse	F.d. artikel 96			0,0	0,0	0,0

TOTALT		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* Scenariot i hälsokontrollen har beräknats på grundval av en situation där vete köps upp till fullt interventionspris. Med intervention baserad på anbudsförfaranden (HK-förslag) kan detta dock betraktas som en maximal konsekvens. Storleken på eventuella minskningar kan inte kvantifieras i detta skede.

RISSEKTORN – Avskaffande av risintervention	Artikel 10			–	–	–
LIN OCH HAMPA – Kopplat övergångsstöd	Förordning 1234/2007 Artikel 92–94				–4,2	–8,1
TORKAT FODER – Avskaffande av marknadsstöd	Förordning 1234/2007 Artikel 86–90			–52,3	–145,2	–145,2
MJÖLKSEKTORN						
A. <u>Åtgärder som gjorts fakultativa, med eventuell budgetkonsekvens:</u>						
– Smörintervention: fakultativ intervention genom anbudsförfarande efter uppköp av 30 000 ton genom anbudsförfarande	Artikel 18					
– Intervention för skummjölkspulver: fakultativ intervention genom anbudsförfarande efter obligatoriskt uppköp av 30 000 ton genom anbudsförfarande	Artikel 18					
– Privat lagring av smör blir fakultativ, på grundval av marknadssituationen	Artikel 34a		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– Stöd för skummjölkspulver som ska användas som foder blir fakultativt, på grundval av marknadssituationen	Artikel 99					
– Stöd för kaseinproduktion blir fakultativt, på grundval av marknadssituationen	Artikel 100					
B. <u>Åtgärder med budgetkonsekvenser:</u>						
– Avskaffandet av stödet för avsättning av smör	F.d. artikel 101		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– Avskaffandet av stödet till privat lagring av ost	F.d. artikel 28.b		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kvotsystem (mjuklandning)</u>						
– Konsekvens för exportbidragen (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER TOTALT			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**
GRISKÖTTSSEKTORN – Avskaffande av grisköttsintervention	F.d. artikel 17		–	–	–	–
Avskaffande av artikel 44 i förordning 1234/2007 (djursjukdomar) (a)	F.d. artikel 44	a	–	–	–	–

a) Genom förslaget kommer dessa åtgärder att i framtiden finansieras enligt den nya artikel 60 i den nya förordning som ersätter förordning (EG) nr 1782/2003.

b) Förutsatt att den hypotes som använts för marknadsjämvikt kommer att förverkligas.

BERÄKNING AV BUDGETKONSEKVENSERNA AV HÄLSKONTROLLENS FÖRSLAG INOM SEKTORN FÖR DIREKTSSTÖD

Budgetår	2008	2009	2010	2011	2012	2013
DIREKTSTÖD (före modulering)						
A. Konsekvens av införandet av nya åtgärder i direktstöden och avskaffandet av vissa befintliga direktstöd			0,0	–90,0	85,8	85,8
B. Konsekvens av frikoppling av vissa direktstöd i systemet med samlat gårdsstöd som fortfarande är kopplade			0,0	–54,1	–54,1	–54,1
C. Konsekvens av frikoppling av vissa på nytt kopplade direktstöd i systemet med samlat gårdsstöd som tidigare varit uteslutna			0,0	0,0	0,0	0,0
DIREKTSTÖD TOTALT (exklusive konsekvensen av modulering)			**0,0**	**–144,1**	**31,7**	**31,7**
D. Överföring av belopp för modulering till landsbygdens utveckling			**563**	**977**	**1427**	**2022**

Budgetår	Rättslig grund	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INTEGRERING AV NYA ÅTGÄRDER I DIREKTSTÖD (samlat gårdsstöd/enhetlig arealersättning) OCH AVSKAFFANDE AV EXISTERANDE DIREKTSTÖD (före modulering)							
A. Nya åtgärder som integrerats i systemet för direktstöd (samlat gårdsstöd/enhetlig arealersättning)	Avdelning III						
Torkat foder	Förslag					124,3	124,3
Långa linfibrer						8,1	8,1
Bearbetningsstöd för potatisstärkelse						43,4	43,4
B. Avskaffande av det nuvarande systemet för direktstöd							
Energigrödor	F.d. artikel 88				–90,0	–90,0	–90,0
C. Konsekvens = A + B				**0,0**	**–90,0**	**85,8**	**85,8**

INTEGRERING AV DE NUVARANDE KOPPLADE DIREKTSTÖDEN I SAMLAT GÅRDSSTÖD/ENHETLIG AREALERSÄTTNING (före modulering)							
A. <u>Nya åtgärder som integrerats i det samlade gårdsstödet eller den enhetliga arealersättningen</u>	Avdelning III						
Proteingrödor	Förslag				66,3	67,7	69,1
Ris					90,5	90,6	181,5
Nötter					98,6	98,9	99,3
Potatisstärkelsestöd till odlare							
						63,4	64,0
Stöd för olivodlingar					105,2	105,5	105,8
Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete					94,4	94,5	94,6
Totalt					**455,0**	**520,7**	**614,3**
B. <u>Avskaffande av de motsvarande kopplade direktstöden</u>							
Proteingrödor	Artikel 76–78				–86,6	–88,0	–89,4
Ris	Artikel 79–82				–90,5	–90,6	–181,5
Nötter	Artikel 83-87				–98,6	–98,9	–99,3
Potatisstärkelsestöd till odlare	Artikel 93–94					–63,4	–64,0
Stöd för olivodlingar	Artikel 110i				–105,2	–105,5	–105,8
Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete	Artikel 72–75				–128,2	–128,3	–128,4
Totalt	F. 1782/2003				**–509,1**	**–574,8**	**–668,4**
C. <u>Konsekvens = A + B</u>					**–54,1**	**–54,1**	**–54,1**

Budgetår	Rättslig grund	2008	2009	2010	2011	2012	2013
INTEGRERING I SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD AV PÅ NYTT KOPPLADE DIREKTSTÖD TILL FÖLJD AV FAKULTATIVA UTESLUTNINGR (före modulering)							
A. Nya åtgärder i systemet med samlat gårdsstöd	Avdelning III						
Stöd för spannmål, proteingrödor och oljeväxter					1526,7	1526,7	1526,7
Tilläggsstöd för durumvete					56,8	56,8	56,8
Särskilt nötköttsbidrag					51,9	52,5	106,3
Slaktbidrag, fullvuxna djur					118,3	118,3	236,6
Slaktbidrag, kalvar					66,4	66,4	132,7
Utsäde					30,9	30,9	30,9
Humle					2,6	2,6	2,6
B. Avskaffande av motsvarande på nytt kopplade direktstöd							
Stöd för spannmål, proteingrödor och oljeväxter					–1526,7	–1526,7	–1526,7
Tilläggsstöd för durumvete	Artikel 66				–56,8	–56,8	–56,8
Särskilt nötköttsbidrag	Artikel 68				–51,9	–52,5	–106,3
Slaktbidrag, fullvuxna djur	Artikel 68				–118,3	–118,3	–236,6
Slaktbidrag, kalvar	Artikel 68				–66,4	–66,4	–132,7
Utsäde	Artikel 70.1 a				–30,9	–30,9	–30,9
Humle	Artikel 68a				–2,6	–2,6	–2,6
C. Konsekvens = A + B					**0,0**	**0,0**	**0,0**

BERÄKNING AV DEN SLUTLIGA BUDGETKONSEKVENSEN AV HÄLSOKONTROLLENS FÖRSLAG FÖR LANDSBYGDENS UTVECKLING

miljoner euro

Budgetår	2009	2010	2011	2012	2013
Belopp från ökad obligatorisk modulering	0	563	977	1427	2022
TOTALT	**0**	**563**	**977**	**1427**	**2022**